

Fremsat den [dato] af klima-, energi- og bygningsministeren (Rasmus Helveg Petersen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om anvendelse af Danmarks undergrund¹⁾

(Gennemførelse af offshoresikkerhedsdirektivet, subsidiært ansvar, hjemmel til krav om digitalisering, mulighed for forlængelse af geotermi tilladelser, hjemmel om beredskab m.v.)

§ 1

I lov om anvendelse af Danmarks undergrund, jf. lovbekendtgørelse nr. 960 af 13. september 2011, foretages følgende ændringer:

1. Fodnoten til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF af 30. maj 1994 om betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter, EF-Tidende 1994, nr. L 164, side 3, dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af visse direktiver vedrørende miljø på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008 om strafferetlig beskyttelse af miljøet, EU-Tidende 2008, nr. L 328, side 28, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF, EU-Tidende 2009, nr. L 140, side 16, som ændret ved Rådets direktiv 2013/18/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 230, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, 2001/80/EF, 2004/35/EF, 2006/12/EF, 2008/1/EF og forordning (EF) nr. 1013/2006, EU-Tidende 2009, nr. L 140, side 114, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EU-Tidende 2012, nr. L 26, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7, som ændret ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013 om

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 178, side 66.

tilpasning af visse direktiver vedrørende miljø på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EU-Tidende 2011, nr. L 26, side 1, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 178, side 66.«

2. I § 1, stk. 2, nr. 2, ændres ”råstoffer og” til: ”råstoffer,”.

3. I § 1, stk. 2, nr. 3, ændres ”virksomhed.” til: ”virksomhed og”.

4. I § 1, stk. 2, indsættes som nr. 4:

»beredskaber til sikring af samfundets forsyning af kulbrinter.«

5. Efter § 1 indsættes:

»§ 1 a. I denne lov forstås ved følgende:

- 1) *Operatør*: Den, som udfører aktiviteter på rettighedshaverens vegne i henhold til en tilladelse udstedt i medfør af denne lov.
- 2) *På havområdet*: Beliggende i dansk territorialfarvand, den danske eksklusive økonomiske zone eller på dansk kontinentalsokkel, som defineret i De Forende Nationers Havretskonvention.
- 3) *Rettighedshaver*: Den, der efter denne lov har tilladelse til forundersøgelse eller efterforskning og indvinding af råstoffer, til etablering og drift af rør anlæg, til efterforskning og anvendelse af undergrunden til lagring eller andre forhold end indvinding eller til videnskabelige undersøgelser. En rettighedshaver kan bestå af en eller flere fysiske eller juridiske personer i forening, herunder bevillingshavere og bistandsydere.«

6. I § 5 udgår stk. 3.

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 3 og 4.

7. Efter § 15 indsættes:

»§ 15 a. Rettighedshavere med tilladelse til efterforskning og indvinding af kulbrinter, jf. § 5, eller etablering og drift af rørledningsanlæg i forbindelse med indvinding af kulbrinter, jf. § 17, og ejere af tilstødende olie- og naturgasrørledningsanlæg, jf. lovbekendtgørelse nr. 277 af 25. marts 2014 om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat og lovbekendtgørelse nr. 1101 af 18. november 2005 om kontinentalsoklen, separationsfaciliteter eller terminalanlæg, skal planlægge for opretholdelse og videreførelse af forsyningen af kulbrinter til samfundet i tilfælde af krisesituationer, herunder udarbejde beredskabsplaner og gennemføre nødvendige foranstaltninger til sikring af egne anlæg, rørledninger, kritiske systemer og data m.v. Rettighedshavere henholdsvis ejere skal koordinere dette beredskab med beredskab efter anden lovgivning.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om varetagelse af de opgaver, som er anført i stk. 1, herunder om fremsendelse af oplysninger af relevans for dette arbejde.«

8. I § 17, *stk. 2*, indsættes efter ”dimensioner”: ”transportkapacitet”.

9. § 18 *c, stk. 1*, affattes således:

»Tilladelser efter § 5 til efterforskning og indvinding af geotermisk energi meddeles for et tidsrum af indtil 6 år, der, såfremt særlige omstændigheder foreligger, kan forlænges med henblik på efterforskning med indtil 2 år ad gangen. Den samlede efterforskningsperiode kan kun i undtagelsesvis overstige 10 år.«

I § 18 *c* indsættes efter *stk. 2* som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Det tidsrum for indvinding, der er fastsat i medfør af *stk. 2* eller i den pågældende tilladelse, kan forlænges, når særlige omstændigheder taler herfor. Såfremt det samlede tidsrum for tilladelsen dermed vil overstige 50 år, finder reglerne i § 6 tilsvarende anvendelse.«

Stk. 3 bliver herefter *stk. 4*.

10. § 27, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Det kan i tilladelser efter denne lov bestemmes, at repræsentanter for tilsynet skal kunne overvære møder i samarbejdsorganer, der oprettes i forbindelse med den af tilladelsen omfattede virksomhed. Tilsynet skal indkaldes med samme varsel og have samme materiale, herunder mødereferater, som de øvrige deltagere.«

11. I § 28 indsættes efter *stk. 1* som nye stykker:

»*Stk. 2.* Arbejder i borer på havområdet med henblik på efterforskning og indvinding af kulbrinter i medfør af tilladelser udstedt efter § 5 er ikke omfattet af *stk. 1*.

Stk. 3. Arbejder i borer på havområdet med henblik på efterforskning og indvinding af kulbrinter i medfør af tilladelser udstedt efter § 5 må kun iværksættes, såfremt klima-, energi- og bygningsministerens godkendelse af ressourcemæssige forhold vedrørende udstyr, program og udførelsesmåde er indhentet i hvert enkelt tilfælde.

Stk. 4. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte vilkår ved godkendelser efter *stk. 1* og *3*.«

12. Efter § 28 *c* indsættes:

»§ 28 **d.** Udførelse af en efterforskningsboring på havområdet, hvor efterforskningsmålet er olie og gas, fra anlæg, som ikke benyttes til indvinding, må kun iværksættes, hvis der forinden har været foretaget en tidlig og effektiv offentlig deltagelse vedrørende de eventuelle virkninger af de planlagte aktiviteter på miljøet i henhold til regler udstedt i medfør af andre EU-retsakter, navnlig direktiv 2001/42/EF eller 2011/92/EU.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren fastsætter nærmere regler om underretning og høring af offentligheden og de berørte myndigheder og organisationer samt om fastsættelse af tidsrammer herfor. «

13. I § 29 indsættes efter *stk. 1* som nye stykker:

»*Stk. 2.* Klima-, energi- og bygningsministeren kan alene godkende overdragelser som nævnt i *stk. 1*, hvis rettighedshaveren også efter overdragelsen skønnes at have den fornødne tekniske og finansielle kapacitet, og kan forventes at udøve virksomheden sådan, at samfundet har mest mulig indsigt i og gavn af denne. Ministeren kan stille vilkår for godkendelse af overdragelser.

Stk. 3. En overdragelse, der fører til opdeling af området for en tilladelse meddelt i medfør af §§ 5 eller 23 i dele med forskellige rettighedshavere, må ikke føre til opdeling af en forekomst eller til opdeling af en geologisk struktur, der benyttes til lagring eller til andre formål end indvinding af råstoffer.

Stk. 4. En ansøgning om overdragelse, der fører til opdeling af området for en tilladelse meddelt i medfør af §§ 5 eller 23 i dele med forskellige rettighedshavere, skal indeholde

- 1) en begrundelse for opdelingen,
- 2) en beskrivelse af udstrækningen af de delområder, opdelingen resulterer i, og beskrivelse af de efterforskningsmuligheder, forekomster, lagringsmuligheder eller andre forhold i undergrunden af relevans for den konkrete tilladelse, der vil være indeholdt i de enkelte dele af tilladelsen efter opdelingen, og
- 3) oplysninger om fordelingen af udestående arbejdsforpligtelser mellem de resulterende dele af tilladelsen.

Stk. 2 bliver herefter *stk. 5*.

14. Efter § 29 indsættes:

»§ 29 a. En part, som overdrager en tilladelse efter §§ 5, 17 eller 23, eller en andel af en sådan tilladelse, er subsidiært økonomisk ansvarligt over for de øvrige parter med andel i tilladelsen for så vidt angår udgifter til afvikling af anlæg, herunder afvikling af påbegyndte anlæg og installationer, m.v., jf. § 32 a, som eksisterer på tidspunktet for overdragelsen. Såfremt en tilladelse efter §§ 5, 17 eller 23 indehaves af en enkelt part, indtræder staten som begunstiget i forhold til subsidiært økonomiske ansvar efter 1. punktum. Ved godkendelse af en overdragelse efter § 29 kan der i den i 2. punktum beskrevne situation fastsættes vilkår om etablering af sikkerhed for midler til afvikling af anlæg m.v.

Stk. 2. En overdragende part er ligeledes subsidiært økonomisk ansvarligt over for staten for de i *stk. 1* omhandlede udgifter, såfremt staten har måttet påtage sig afvikling for rettighedshaverens regning.

Stk. 3. Det økonomiske ansvar efter *stk. 1-3* beregnes på grundlag af størrelsen af den overdragede andels del af omkostningerne til gennemførelse af afviklingen.

Stk. 4. Den overdragende parts økonomiske ansvar gælder uanset, at andelen eller dele deraf senere overdrages, dog således at krav først rettes mod den part, som senest overdrog andelen.

Stk. 5. Det er en forudsætning for godkendelse efter § 29 af en overdragelse af en tilladelse efter §§ 5, 17 og 23, eller en andel af en sådan, at den overdragende part har afgivet en erklæring om subsidiært ansvar, jf. Stk. 1-3 overfor de parter, som til enhver tid udgør rettighedshaveren til tilladelsen og overfor staten.

Stk. 6. Klima-, energi- og bygningsministeren skal godkende erklæringer efter stk. 5 og kan fastsætte vilkår herfor.

§ 29 b. Klima-, energi- og bygningsministeren udpeger en operatør for tilladelser efter §§ 3, 5, 17, 23 eller 24. Klima-, energi- og bygningsministeren skal godkende ændring af operatøren for en tilladelse. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte vilkår for godkendelsen. Alene operatører, der vurderes at besidde den nødvendige tekniske og finansielle kapacitet, kan godkendes.

Stk. 2. Træffer den kompetente myndighed i medfør af offshoresikkerhedsloven, havmiljøloven eller miljøskadeloven afgørelse om, at en operatør ikke længere har kapacitet til at opfylde de relevante krav i henhold til direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter (offshoresikkerhedsdirektivet), underretter den klima-, energi- og bygningsministeren herom. Klima-, energi- og bygningsministeren underretter herefter rettighedshaveren herom, og rettighedshaveren skal sikre udførelsen af operatørens forpligtelser og straks foreslå klima-, energi- og bygningsministeren en anden operatør.

§ 29 c. Rettighedshaveren til en tilladelse efter §§ 3, 5, 17, 23 eller 24, skal have fornøden teknisk og finansiell kapacitet, og skal kunne forventes at udøve virksomheden sådan, at samfundet har mest mulig indsigt i og gavn af denne. Rettighedshaveren til en tilladelse skal endvidere forud for overgang til en ny fase i et arbejdsprogram for arbejdsforpligtelserne i en tilladelse til efterforskning og indvinding, inden godkendelse af en efterforsknings- eller vurderingsboring, jf. § 28, eller en plan for indvindingsvirksomhed, jf. §§ 10 og 17, og inden iværksættelse af en plan for afvikling af anlæg til indvinding og transport, jf. § 32 a, dokumentere at have fornødent teknisk og økonomisk baggrund til at kunne udføre den af tilladelsen omfattede virksomhed.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren kan til enhver tid anmode rettighedshaveren til en tilladelse meddelt efter §§ 3, 5, 17, 23 eller 24, om at dokumentere, at de er i besiddelse af den fornødne tekniske og finansielle kapacitet til at kunne udføre aktiviteterne.

Stk. 3. Rettighedshaverens tekniske kapacitet skal være tilstrækkelig til at kunne drive virksomheden på en ressourcemæssigt og fagligt forsvarlig måde og til på sikker og betryggende vis at kunne håndtere ikke planlagte hændelser. Rettighedshaveren skal have den fornødne tekniske kapacitet til at kunne sikre en forsvarlig forberedelse af og øjeblikkelig iværksættelse og uafbrudt fortsættelse af alle de foranstaltninger, der er nødvendige for en effektiv beredskabsindsats og efterfølgende genopretning.

Stk. 4. Rettighedshaverens finansielle kapacitet skal være tilstrækkelig til at kunne udføre alle aktiviteter, som indgår i den forestående fase af efterforsknings- eller indvindingsaktiviteterne, med en reserve til ikke forudsete udgifter samt finansielle sikkerhedsstillelser til at dække potentielle erstatningsansvar, som kan opstå som følge af aktiviteterne. Den finansielle kapacitet skal omfatte midler til øjeblikkelig iværksættelse og uafbrudt fortsættelse af alle de foranstaltninger, der er nødvendige for en effektiv beredskabsindsats og efterfølgende genopretning, herunder fjernelse af anlæg, når produktionen er tilendebragt.

Stk. 5. Såfremt en rettighedshaver til en tilladelse efter §§ 3, 5, 17, 23 eller 24 i de i stk. 1, 2. punktum anførte situationer ikke dokumenterer den fornødne tekniske og finansielle kapacitet, kan efterforsknings-, indvindings- og afviklingsaktiviteterne i henhold til en tilladelse ikke videreføres og godkendelser og tilladelser efter §§ 10, 17 eller 28 ikke meddeles. Rettighedshaveren kan i et sådant tilfælde efter ansøgning få forlænget tilladelsen efter §§ 3, 5, 23 eller 24 med op til 3 måneder med henblik på afhjælpning af forholdet. Under særlige omstændigheder kan perioden forlænges herudover. Klima-, energi- og bygningsministeren kan under disse omstændigheder tillade, at visse aktiviteter udføres. Der kan fastsættes vilkår for udførelse af sådanne aktiviteter.

Stk. 6. Såfremt et eller flere af de selskaber, der i forening udgør en rettighedshaver til en tilladelse efter §§ 3, 5, 17, 23 eller 24, ikke kan dokumentere at have fornøden teknisk og finansiell kapacitet, kan klima-, energi- og bygningsministeren give påbud om at afhjælpe forholdet inden en nærmere fastsat frist. Der kan endvidere gives påbud om helt eller delvis at indstille virksomheden.«

15. Efter § 32 indsættes:

»§ 32 a. Ansøgning om godkendelse af anlæg m.v. i forbindelse med en plan for indvindingsvirksomheden (indvindingsforanstaltninger m.m.), herunder etablering af rørledninger, jf. §§ 10 og 17, og godkendelse efter § 28, skal ledsages af en plan for afvikling af samtlige anlæg m.v. omfattet af ansøgningen samt alle eventuelt tidligere godkendte anlæg m.v. i forbindelse med den tilladelse efter §§ 5 eller 17, ansøgningen vedrører. I afviklingsplanen skal indgå en opgørelse af de forventede udgifter til gennemførelse af afviklingsplanen samt hvorledes der etableres sikkerhed for, at midlerne til gennemførelse af afviklingsplanen er til rådighed. Afviklingsplanen skal godkendes af klima-, energi- og bygningsministeren. Der kan fastsættes vilkår for godkendelsen.

Stk. 2. Godkendelse efter § 28, stk. 1 eller stk. 3, af et program for midlertidigt at efterlade en efterforsknings- eller vurderingsboring kan kun meddeles, hvis rettighedshaver har stillet sikkerhed for udgifterne til permanent lukning.

Stk. 3. Rettighedshavere til tilladelser omfattende anlæg til brug for virksomhed omfattet af loven, som er etableret inden den 19. juli 2015, og af anlæg, som er godkendt efter §§ 10, 17, 23 eller 24, men som endnu ikke er etableret på dette tidspunkt, skal inden 19. juli 2018 fremsende afviklingsplaner for deres anlæg til klima-, energi- og bygningsministerens godkendelse. Afviklingsplaner skal dog fremsendes senest 2 år inden en tilladelses ophør eller senest 2 år før det tidspunkt, hvor et eller flere anlæg forventes at ville have udtjent deres formål. Rettighedshavere og ejere af anlæg etableret i

medfør af lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat, jf. lovbekendtgørelse nr. 277 af 25. marts 2014, skal ligeledes fremsende afviklingsplaner for så vidt angår anlæg fra Nordsøen og indtil første terminal på land. Afviklingsplanerne skal godkendes af klima-, energi- og bygningsministeren. Der kan fastsættes vilkår for godkendelsen.

Stk. 4. Afviklingsplaner efter stk. 1 og 3 skal omfatte afvikling af samtlige anlæg samt en opgørelse af forventede udgifter til gennemførelse af planen. I afviklingsplanen skal indgå, hvordan der etableres sikkerhed for, at midlerne til gennemførelse af afviklingsplanerne er til rådighed.

Stk. 5. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler for indholdet af en afviklingsplan, herunder om de forudsætninger, som skal anvendes for afvikling af anlæg m.v., opgørelse af udgifterne og krav til etablering af sikkerhed for midler til fjernelse. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om opgørelse af udgifter og krav til etablering af sikkerhed for midler til permanent lukning af efterforsknings- og vurderingsboringer. Regler for etablering af sikkerhed har virkning for både rettighedshavere og selskaber med ansvar efter § 29 a.«

16. Efter § 34 a indsættes:

»§ 34 b. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra ministeren om forhold, som er omfattet af denne lov eller regler fastsat i medfør heraf, skal foregå digitalt.

Stk. 2. En digital meddelelse anses efter denne lov for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.«

17. Efter § 35 indsættes:

»§ 35 a. En rettighedshavers erstatningsansvar i henhold til tilladelser efter denne lov skal være dækket af forsikring. Forsikringen skal give en rimelig dækning ud fra hensynet til risikoen ved virksomhedens udøvelse og præmieomkostningerne.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren kan godkende anden form for sikkerhedsstillelse end forsikring samt stille krav om, at yderligere forsikringer tegnes.

Stk. 3. En rettighedshaver ifølge §§ 3, 5, 17, 23 eller 24 skal etablere en procedure til at sikre omgående og passende behandling af erstatningskrav, herunder med hensyn til skadeserstatning for grænseoverskridende hændelser.

Stk. 4. Proceduren efter stk. 3 skal godkendes af klima-, energi- og bygningsministeren, og ministeren kan stille vilkår for godkendelsen.

Stk. 5. Rettighedshaveren skal bekendtgøre proceduren efter stk. 3 for offentligheden.

Stk. 6. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om forsikring af virksomheden omfattet af tilladelsen og om meddelelse af oplysninger om gældende forsikringer til brug for ministerens tilsyn med virksomheden og om procedurer efter stk. 3.

§ 35 b. I tilladelser efter denne lov kan der fastsættes nærmere bestemmelser om, at rettighedshavere skal stille sikkerhed til opfyldelse af samtlige forpligtelser i henhold til tilladelsen. Sikkerheden kan kræves ændret eller suppleret med et varsel. Sikkerhedsstillelsen skal kunne godkendes af klima-, energi- og bygningsministeren, som kan fastsætte vilkår for godkendelsen.«

18. I § 37 a, stk. 3 og 5, ændres »§§ 28 a og 28 b« til »§§ 28 a eller 28 b«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 19. juli 2015, jf. dog § 3.

§ 3

Stk. 1. § 1, nr. 11 (for så vidt angår § 28, stk. 2 og 3) finder anvendelse for arbejder i boringer, som er under udførelse eller påbegyndes den 19. juli 2016 eller senere.

Stk. 2. § 1, nr. 12 (for så vidt angår § 28 d, stk. 1), finder ikke anvendelse på efterforskningsboringer, der udføres på baggrund af tilladelser meddelt inden den 18. juli 2013.

Stk. 3. § 1, nr. 14 finder anvendelse på overdragelser godkendt efter § 29, stk. 1, hvis godkendelsen er givet efter lovens ikrafttrædelse, samt hvis den godkendte overdragelse har virkning efter lovens ikrafttrædelse.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
 - 1.1. Lovforslagets formål og hovedindhold
 - 1.2. Lovforslagets baggrund
 - 1.2.1 Offshoresikkerhedsdirektivet
 - 1.2.1.1 Formål og indhold
 - 1.2.1.2 Tidsfrister for gennemførelse
 - 1.2.1.3 Relevant lovgivning
 - 1.2.2 Krav, der går vider end offshoresikkerhedsdirektivets krev og andre ændringer
 - 1.3 Hovedlinjerne i lovforberedelsen
2. Hovedpunkter i lovforslaget
 - 2.1. Gennemførelse af offshoresikkerhedsdirektivet
 - 2.1.1 Gældende ret
 - 2.1.2 Forslagets nærmere udformning
 - 2.2. Pligt til udarbejdelse af beredskabsplaner
 - 2.2.1 Gældende ret
 - 2.2.2 Forslagets nærmere udformning
 - 2.3. Forlængelse af geotermilitilladelser
 - 2.3.1 Gældende ret
 - 2.3.2 Forslagets nærmere udformning
 - 2.4. Subsidiært ansvar for omkostninger til afvikling af etablerede anlæg m.v.
 - 2.4.1 Gældende ret
 - 2.4.2 Forslagets nærmere udformning
 - 2.5. Præcisering af rammer ved opdeling af en tilladelse
 - 2.5.1 Gældende ret
 - 2.5.2 Forslagets nærmere udformning
 - 2.6. Præcisering af rammer vedrørende forsikring
 - 2.6.1 Gældende ret
 - 2.6.2 Forslagets nærmere udformning
 - 2.7. Digital kommunikation
 - 2.7.1 Gældende ret
 - 2.7.2 Forslagets nærmere udformning
3. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

4. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet
5. Administrative konsekvenser for erhvervslivet
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

1.1. Lovforslagets formål og hovedindhold

Hovedformålet med de foreslåede ændringer i Lov om anvendelse af Danmarks undergrund er at gennemføre dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF (offshoresikkerhedsdirektivet). Direktivet har som formål at forebygge større ulykker i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og begrænse konsekvenserne heraf. Gennemførelsen af direktivet sker ved ændringer i lov om anvendelse af Danmarks undergrund (undergrundsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 960 af 13. september 2011. Direktivet er medtaget som bilag 2 til lovforslaget. Lovforslaget har endvidere til formål at foretage nogle justeringer af den gældende lovgivning ud fra de hidtidige erfaringer med lovens bestemmelser vedrørende mulighed for at forlænge geotermittilladelser, subsidiært ansvar for omkostninger til afvikling af etablerede anlæg m.v., præcisering af rammer ved opdeling af tilladelser, præcisering af rammer vedrørende forsikring, samt indførelse af hjemmel om digital kommunikation.

1.2. Lovforslagets baggrund

1.2.1 Offshoresikkerhedsdirektivet

1.2.1.1 Formål og indhold

Offshoresikkerhedsdirektivet, som trådte i kraft den 18. juli 2013, fastsætter en række krav til sikkerheds- og miljømæssig regulering af olie- og gasaktiviteter på havområdet i medlemsstaterne, herunder regulering af myndighedsfunktionen. Sigtet hermed er at skabe et ensartet retsgrundlag, der kan danne grundlag for en effektiv forebyggelse af større uheld i forbindelse med kulbrinteaktiviteter på havområdet, uanset i hvilke EU-farvande, de indtræffer, at begrænse følgerne af disse og at sikre, at det står klart, hvem erstatningsansvaret påhviler ved et sådant større uheld. Direktivet fastsætter bl.a., at den myndighed, der varetager opgaver vedrørende sikkerhed og miljø (benævnt den kompetente myndighed) ikke må være en del af den myndighed, der regulerer de økonomiske aspekter af aktiviteterne, herunder giver tilladelser til udnyttelse af undergrunden (benævnt ressourcemyndigheden). Af forarbejderne til direktivet og i betragtningerne fremgår det, at dette adskillelsesprincip er en lære fra store ulykker på havområdet, senest Macondo-ulykken i Den Mexicanske Golf.

I Danmark varetages myndighedsopgaverne vedrørende sikkerhed, sundhed og visse miljøaspekter i dag af Energistyrelsen, som også varetager de økonomiske myndighedsopgaver

herunder tildeling af tilladelser i forbindelse med olie- og gasaktiviteter på havområdet og på land.

Gennemførelse af offshoresikkerhedsdirektivet vil medføre en adskillelse af den kompetente myndighed fra ressourcemyndigheden. Det sker konkret med en overflytning af de sikkerhedsmæssige opgaver på havområdet til Arbejdstilsynet fra Energistyrelsen, som så bevarer opgaverne som ressourcemyndighed.

Af speciel relevans for undergrundsloven er direktivets bestemmelser om sikkerheds- og miljømæssige hensyn vedrørende koncessioner, herunder ansøgers tekniske og finansielle kapacitet til at udføre aktiviteterne indenfor rammerne af tilladelsen (artikel 4), offentlig deltagelse i forbindelse med planlagte offshore olie- og gasefterforskningers virkninger på miljøet (artikel 5), dele af krav til drift og operatører i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter inden for koncessionsområder (artikel 6), erstatningsansvar for miljøskader (artikel 7) og krav om sanktioner (artikel 34).

Direktivets artikel 4 kræver, at medlemsstaterne sikrer, at koncessionsansøgere besidder den nødvendige kapacitet for at kunne udføre de aktiviteter, som tilladelsen og den relevante lovgivning kræver. Der stilles krav om, at ved vurdering af en ansøgers tekniske og finansielle kapacitet, som i undergrundsloven har været benævnt fornøden sagkundskab og økonomisk baggrund, i særdeleshed inddrages: a) risici, farer og alle andre relevante oplysninger vedrørende det pågældende koncessionsområde, herunder eventuelt omkostningerne ved en forringelse af havmiljøet, jf. artikel 8, stk. 1, litra c), i direktiv 2008/56/EF, b) den relevante fase af olie- og gasaktiviteterne på havområdet, c) ansøgerens finansielle kapacitet, herunder alle finansielle sikkerhedsstillelser til at dække det potentielle erstatningsansvar, som kan opstå i forbindelse med de pågældende olie- og gasaktiviteter, herunder erstatningsansvar for potentielle økonomiske skader, hvis et sådant erstatningsansvar har hjemmel i national ret, d) de oplysninger, der er til rådighed om ansøgerens sikkerheds- og miljøresultater, herunder med hensyn til større uheld, hvor det er hensigtsmæssigt, for de aktiviteter, i forbindelse med hvilke der blev anmodet om koncession.

Ved vurdering af ansøgers tekniske og finansielle kapacitet skal der desuden lægges særlig vægt på alle miljømæssigt følsomme hav- og kystmiljøer, navnlig økosystemer, der spiller en vigtig rolle for modvirkning af og til pasning til klimaforandringer og beskyttede havområder, såsom særlige bevaringsområder i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF.

Medlemsstaterne skal sikre, at ansøger træffer passende foranstaltninger til at kunne dække potentielle erstatningsansvar, som kan opstå i forbindelse med de aktiviteter, som tilladelsen omfatter. Ansøgere skal på passende vis kunne forelægge dokumentation for teknisk og finansiell kapacitet og eventuelle andre relevante oplysninger vedrørende området omfattet af koncessionen og den relevante fase af offshore olie- og gasaktiviteterne. Ansøger skal desuden råde over tilstrækkelige midler og sagkundskab til øjeblikkeligt at kunne iværksætte en effektiv beredskabsindsats og efterfølgende genopretning.

Medlemsstaterne skal desuden fremme anvendelsen af bæredygtige finansielle instrumenter og andre ordninger for at bistå koncessionsansøgere med at påvise, at de har en tilstrækkelig finansiell kapacitet.

Koncessionshavere skal opretholde en tilstrækkelig stor kapacitet til at opfylde deres finansielle forpligtelser, der følger af erstatningsansvar for offshore olie- og gasaktiviteter.

Direktivet kræver endvidere, at medlemsstaterne som minimum indfører procedurer til at sikre omgående og passende behandling af erstatningskrav, herunder skadeserstatning for grænseoverskridende hændelser.

Den koncessionsgivende myndighed eller koncessionshaveren skal i medfør af direktivet udpege den operatør, som skal udføre de aktiviteter, som tilladelsen omfatter. Hvis koncessionshaveren udpeger operatøren, skal myndigheden på forhånd underrettes herom og kan gøre indsigelser mod udpegelsen og kræve at der udpeges en anden egnet operatør eller at koncessionshaveren selv påtager sig forpligtelsen til at udføre aktiviteterne i medfør af tilladelsen.

I medfør af direktivets artikel 5 skal medlemsstaterne sørge for, at der i forbindelse med efterforskningsboringer har været en tidlig og effektiv offentlig deltagelse vedrørende de eventuelle virkninger af de planlagte offshore olie- og gasaktiviteter på miljøet. Hvis efterforskningsboringer ikke har været underkastet en offentlig høring i medfør af enten direktiv 2001/42/EF eller direktiv 2011/92/EU skal medlemsstaterne sørge for, at der træffes foranstaltninger for offentlighedens inddragelse. Dette gælder dog ikke, for efterforskningsboringer i områder, der var omfattet af en tilladelse inden direktivets ikrafttrædelse den 18. juli 2013.

De dele af direktivets artikel 6, som skal gennemføres i undergrundsloven indeholder krav om, at såfremt den kompetente myndighed beslutter, at en operatør ikke opfylder de relevante krav i direktivet, skal den koncessionsgivende myndighed underrettes herom. Den koncessionsgivende myndighed skal herefter kontakte koncessionshaveren, som herefter skal sørge for udførelsen af operatørens forpligtelser, og straks foreslå en anden operatør til den koncessionsgivende myndigheds godkendelse.

Artikel 6 kræver herudover, at brøndaktiviteter eller kombineret drift ikke påbegyndes eller fortsættes, før en rapport om større farer for de involverede anlæg er blevet godkendt af den kompetente myndighed. Operatøren skal, inden brøndaktiviteten påbegyndes, sikre sig, at der er udarbejdet en risikovurdering for den pågældende aktivitet og på baggrund af den vurdere, om der kan ske utilsigtet udslip af stoffer og materialer, der potentielt kan føre til en større ulykke.

Direktivets artikel 7 fastsætter, at medlemsstaterne skal sikre, at koncessionshavere er økonomisk ansvarlige for forebyggelse og afhjælpning af miljøskader som defineret i direktiv 2004/35/EF. Erstatningsansvaret omfatter miljøskader forvoldt af offshore olie- og gasaktiviteter udført af eller på vegne af koncessionshaveren eller operatøren.

Endelig kræver direktivets artikel 34, at medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af de bestemmelser i direktivet som gennemføres ved loven. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og af afskrækkende virkning.

1.2.1.2 Tidsfrister for gennemførelse

Direktivet skal være gennemført i dansk ret senest den 19. juli 2015. Offshoresikkerhedsdirektivet gennemføres delvis ved en ændring af undergrundsloven. De resterende dele af direktivet planlægges gennemført i 2014 ved en ændring af lov om sikkerhed m.v. på offshoreanlæg (offshoresikkerhedsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 520 af 13. maj 2013, lov om beskyttelse af havmiljøet (havmiljøloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 963 af 3. juli 2013 med senere ændringer, og lov om undersøgelse, forebyggelse og afhjælpning af miljøskader (miljøskadeloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 466 af 17. juni 2008 med senere ændringer.

1.2.1.3 Relevant lovgivning

Dele af offshoresikkerhedsdirektivets krav om sikkerheds- og miljømæssige hensyn vedrørende koncessioner (artikel 4), offentlig deltagelse i forbindelse med planlagte offshore olie- og gasefterforskningers virkninger på miljøet (artikel 5) samt offshore olie- og gasaktiviteter inden for koncessionsområder (artikel 6) gennemføres i undergrundsloven.

Direktivets krav om erstatningsansvar for miljøskader (artikel 7) samt om sanktioner (artikel 34) er allerede omfattet af undergrundslovens bestemmelser.

1.2.1.4 Gældende retstilstand og behov for lovændringer

De grundlæggende principper i direktivet ligger tæt op ad den eksisterende lovgivning på området, men der er behov for ændringer som følge af nye krav til forebyggelse og begrænsning af konsekvenserne af større ulykker.

På visse områder er den danske retstilstand allerede på højde med de bestemmelser, som offshoresikkerhedsdirektivet fastsætter. Det drejer sig om bestemmelserne vedrørende erstatningsansvar for miljøskader (artikel 7) og om sanktioner (artikel 34). Enkelte af de ændringer, der er nødvendige for at gennemføre direktivets bestemmelser, vil kunne gennemføres administrativt ved ændringer af reglerne i VVM-bekendtgørelsen. Det drejer sig om fastsættelse af regler om underretning og høring af offentligheden og de berørte myndigheder og organisationer samt om fastsættelse af tidsrammer herfor. Klima-, energi- og bygningsministeren vil foretage de nødvendige ændringer i denne bekendtgørelse inden gennemførelsesfristens udløb.

Gennemførelse af offshoresikkerhedsdirektivet kræver herudover i et vist omfang lovændringer. Direktivets bestemmelser om sikkerheds- og miljømæssige hensyn vedrørende koncessioner (artikel 4), offentlig deltagelse i forbindelse med planlagte offshore olie- og gasefterforskningers virkninger på miljøet (artikel 5) samt offshore olie- og gasaktiviteter inden for koncessionsområder (artikel 6) medfører således, at det er nødvendigt at ændre eller udvide de eksisterende bestemmelser i loven og i et vist omfang indføre nye bestemmelser.

1.2.2 Krav, der går videre end offshoresikkerhedsdirektivets krav og andre ændringer

Offshoresikkerhedsdirektivet er et såkaldt minimumsdirektiv, hvilket indebærer, at medlemsstaterne er forpligtede til at sikre, at den nationale retstilstand som minimum opfylder direktivets krav, men samtidigt har ret til at indføre krav, der går videre end direktivets.

Offshoresikkerhedsdirektivet foreskriver i artikel 4, at rettighedshavere til tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter i forbindelse med udstedelse eller overførsel af tilladelser skal have vurderet deres tekniske og finansielle kapacitet i forhold til hver fase i offshore olie og gasaktiviteter. I Danmark er sådanne tilladelser meddelt efter undergrundsloven.

Efter de gældende bestemmelser i undergrundslovens § 5 skal der forud for tildeling af en tilladelse foretages en vurdering af om ansøgere til tilladelse til efterforskning og indvinding af råstoffer har den fornødne sagkundskab og økonomiske baggrund til at kunne udøve den virksomhed, som omfattes af tilladelsen. Dette gælder såvel for ansøgere til tilladelser til efterforskning og indvinding af olie og gas som ansøgere til tilladelser til efterforskning og indvinding af andre råstoffer. Bestemmelsen gælder desuden både på land og på havområdet. Den nuværende bestemmelse har imidlertid i praksis givet anledning til problemer, da mindre selskaber, som har ansøgt om tilladelse kun har kunnet dokumentere finansiell kapacitet til færdiggørelse af første fase af efterforskningsaktiviteterne. Ligeledes ville disse selskaber næppe selv have teknisk kapacitet til at stå for udførelse af en boring sikkerhedsmæssigt forsvarligt. Selskabernes hensigt har været at sælge deres andel i tilladelsen til større selskaber, hvis der identificeres interessante prospekter. Den nuværende udformning af loven giver ikke direkte mulighed for at give tilladelse til den indledende efterforskning og forbeholde sig stillingtagen til efterfølgende faser.

Det foreslås endvidere, at de krav, der i medfør af offshoresikkerhedsdirektivets artikel 4 skal stilles til olieselskaber med aktiviteter på havområdet ligeledes kommer til at omfatte selskaber med aktiviteter på land. Det er Energistyrelsens vurdering, at eventuelle skadevirkninger fra aktiviteter på land - som f.eks. boringer og lagring i undergrunden - vil kunne være lige så omfattende som skadevirkninger fra aktiviteter på havområdet. Hertil kommer, at der generelt er flere interessenter/konkurrerende interesser på landområdet. Endvidere er det lige så vigtigt at sikre, at selskaberne har kapacitet til afvikling af udtjente anlæg på land som på havområdet.

Det foreslås derfor, at der indsættes bestemmelser i loven, der sikrer, at der fremover vil kunne stilles krav til teknisk og finansiell formåen på linje med direktivets krav til alle rettighedshavere, og ikke alene til rettighedshavere til kulbrintetilladelser.

Generelt er der dog ikke så mange aktiviteter i medfør af undergrundsloven på land som på havområdet, så det er vurderingen, at de økonomiske konsekvenser for erhvervslivet af overimplementeringen er begrænsede.

Herudover indebærer forslaget, at der dels vil blive fastsat krav om beredskaber til sikring af samfundets energiforsyning af kulbrinter. Kravene vil blive rettet dels mod rettighedshavere til tilladelser til henholdsvis efterforskning og indvinding af kulbrinter eller etablering og drift af rørledningsanlægsamt, dels til ejere af tilstødende olie- og naturgasrørledningsanlæg, separationsfaciliteter og terminalanlæg. Forslaget er dels en konsekvens af, at offshoresikkerhedsloven, der til dels indeholder tilsvarende bestemmelser, flyttes fra klima-, energi- og bygningsministerens ressort til beskæftigelsesministerens ressort. Dels er der tale om en udbygning af de gældende bestemmelser for at sikre, at loven indeholder en opdateret bestemmelse om beredskab, som dækker hele værdikæden af produktion, rørledningstransport, separations- eller terminalvirksomhed m.v. for råolie og naturgas. Den foreslåede bestemmelse komplementerer tilsvarende bestemmelser om beredskab i andre forsyningslove på energiområdet, herunder elforsyningsloven og naturgasforsyningsloven.

Endelig foreslås indført bestemmelser om mulighed for at forlænge geotermittilladelser og enkelte andre ændringer.

1.3 Hovedlinjerne i lovforberedelsen

Som led i lovforberedelsen har Energistyrelsen været i kontakt med de myndigheder i bl.a. UK, Irland, Nederlandene og Frankrig, der har ansvaret for gennemførelsen af offshoresikkerhedsdirektivet.

Endvidere har der været afholdt møde med brancheforeningen Olie Gas Danmark.

2. Hovedpunkter i lovforslaget

2.1. Teknisk og finansiell kapacitet hos rettighedshaveret

2.1.1 Gældende ret

For aktiviteter omfattet af undergrundsloven varetages myndighedsopgaverne vedrørende sikkerhed, sundhed og visse miljøaspekter i dag af Energistyrelsen. Dette gælder også godkendelse af udstyr, program og udførelsesmåde af boringer både på land og på havområdet i medfør af lovens § 28. Dog varetager Arbejdstilsynet de sikkerhedsmæssige forhold for udstyr over jordoverfladen ved boringer og seismikindsamling på land.

For tilladelser til virksomhed omfattet af undergrundsloven godkender Energistyrelsen i dag den operatør, som skal udføre arbejdet på rettighedshavers vegne. Undergrundsloven indeholder ikke procedurer til sikring af, at der udpeges en ny operatør, hvis der træffes afgørelse om, at operatøren ikke har kapacitet til at opfylde krav fastsat i medfør af loven.

I medfør af lovens § 5, stk. 3, kan tilladelser til efterforskning og indvinding af råstoffer omfattet af loven alene tildeles ansøgere, der skønnes at have fornøden sagkundskab og økonomisk baggrund, og som kan forventes at udøve virksomheden således, at samfundet har mest mulig indsigt i og gavn af denne. Lovforslaget vil give hjemmel til at der ved hver overgang til en fase med nye aktiviteter i tilladelsen skal foretages en vurdering af om der er den fornødne tekniske og finansielle kapacitet hos de selskaber, som udgør rettighedshaveren til en tilladelse.

I medfør af lovens § 33 fastsættes der i tilladelser efter loven nærmere bestemmelser om, hvorledes der ved tilladelsens udløb, opgivelse, bortfald eller tilbagekaldelse skal forholdes med anlæg, der er etableret af rettighedshaveren, samt om, hvorledes der skal forholdes med anlæg, der forinden har udtjent deres formål. Der er ingen finansielle krav til sikring af midler til afvikling af anlæg, som er etableret i medfør af tilladelsen.

Efter gældende ret i § 4, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 632 af 11. juni 2012 om VVM, konsekvensvurdering vedrørende internationale naturbeskyttelsesområder og beskyttelse af visse arter ved efterforskning og indvinding af kulbrinter, lagring i undergrunden, rørledninger, m.v. offshore fremgår, er det Energistyrelsen, der afgør, om der skal udarbejdes en VVM-redegørelse i forbindelse med ansøgning om godkendelse af en efterforskningsboring, jf. § 4, stk. 2, nr. 3. Såfremt der ikke skal udarbejdes VVM-redegørelse, offentliggøres afgørelsen herom senest samtidig med, at godkendelse eller tilladelse meddeles ansøgeren. Såfremt Energistyrelsen afgør, at der skal udarbejdes en VVM-redegørelse vil der ske offentlig inddragelse i forhold til de eventuelle miljøpåvirkninger i form af en høring. Det skal i den forbindelse nævnes, at der i 2012 i forbindelse med udarbejdelse af en strategisk miljøvurdering (SMV) for bl.a. efterforskning og indvinding af olie og gas i rundeområdet vest for 6° 15', blev foretaget en offentlig høring. Åben-dør-området, som omfatter resten af det danske område har ikke været underkastet en SMV for efterforskning og indvinding af olie og gas.

2.1.2 Forslagets nærmere udformning

Ved gennemførelse af offshoresikkerhedsdirektivet indføres der nye bestemmelser i offshoresikkerhedsloven om godkendelse af arbejder i boringer, som anvendes til efterforskning og indvinding af olie og gas på havområdet. Bestemmelserne, der indføres i offshoresikkerhedsloven, omfatter blandt andet godkendelse af udstyr og udførelsesmåde for arbejder i sådanne boringer, sådan at forhold af sikkerhedsmæssig karakter vedrørende udførelse af arbejder i boringer, der anvendes til efterforskning og indvinding af olie og gas på havområdet, reguleres i offshoresikkerhedsloven. Disse forhold skal derfor ikke længere være omfattet af godkendelser efter bestemmelserne i undergrundsloven. Der er dog fortsat behov for godkendelser af programmer for arbejder i boringer på havområdet omfattende blandt andet godkendelse af boringers placering, indretning og anvendelse samt programmer for indhentning af oplysninger om undergrunden. Godkendelsesbeføjelsen forudsættes delegeret til Energistyrelsen, jf. undergrundslovens § 37.

Godkendelse af ressourcemæssige forhold for boringer på havet skal fortsat reguleres af undergrundsloven, og også andre aktiviteter på havområdet (borestedundersøgelser og seismiske undersøgelser m.v.) skal også fortsat reguleres af undergrundsloven. Boringer på land skal fortsat reguleres af undergrundsloven i sin helhed, hvilket gælder for såvel ressourcemæssige som sikkerhedsmæssige forhold under jordoverfladen. Miljø- og sikkerhedsmæssige forhold udenfor boringen, altså på overfladen, vil som hidtil blive varetaget af anden lovgivning.

Det foreslås, at den koncessionsgivende myndighed (Energistyrelsen) fremover skal godkende den operatør, som udfører arbejder på vegne af en rettighedshaver, og at Energistyrelsen

underretter rettighedshaveren, hvis den kompetente myndighed træffer afgørelse om, at en operatør ikke længere har kapacitet til at opfylde direktivets krav. Rettighedshaveren skal herefter tage ansvaret for operatørforpligtelserne og skal desuden straks foreslå en anden operatør til Energistyrelsens godkendelse. Formålet med bestemmelsen er at sikre, at den til enhver tid aktuelle operatør for en tilladelse har kompetence til at varetage operatørskabet på betryggende vis. Inden Energistyrelsen godkender en ny operatør for en tilladelse, vil styrelsen høre den kompetente enhed.

Med henblik på at gennemføre direktivets krav til rettighedshavere og operatører foreslås indført bestemmelser, der sikrer, at der ikke blot ved tildeling af en tilladelse, men også ved hver overgang til en fase med nye aktiviteter i tilladelsen, foretages en vurdering af om der er den fornødne tekniske og finansielle kapacitet hos de selskaber, som i forening udgør rettighedshaveren til en tilladelse. Vurderingen foretages i relation til den kommende aktivitet.

Direktivet fastsætter endvidere en række finansielle krav til rettighedshavere til tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter på havområdet. Disse krav foreslås gennemført i undergrundsloven. De finansielle krav vil omfatte sikring af midler til afvikling af anlæg til indvinding og transport, som er etableret i medfør af tilladelsen. Det foreslås endvidere, at en række af de nye bestemmelser også omfatter andre tilladelser efter undergrundsloven, da det er naturligt at stille tilsvarende krav til rettighedshavere til f.eks. kulbrintetilladelser på land.

I forbindelse med udførelse af efterforskningsboringer på havområdet fastsættes der ved gennemførelse af direktivet krav om inddragelse af offentligheden, hvis sådanne efterforskningsarbejder ikke har været underkastet en strategisk miljøvurdering (SMV) eller der ikke er udarbejdet en vurdering af virkninger på miljøet (VVM) for det konkrete arbejde. I rundeområdet vest for 6° 15' blev der i 2012 udarbejdet en SMV for bl.a. efterforskning og indvinding af olie og gas. Da denne også omfattede efterforskningsboringer, bliver den foreslåede bestemmelse om offentlig inddragelse i forbindelse med udførelse af efterforskningsboringer ikke er aktuel for dette område. Åben-dør-området, som omfatter resten af det danske område har ikke været underkastet en SMV for efterforskning og indvinding af olie og gas. Efterforskningsboringer på havet i dette område vil således skulle underkastes en offentlig høring for så vidt angår aktivitetens eventuelle virkninger på miljøet, inden de iværksættes. Hvis en fuld VVM skal udarbejdes for det konkrete arbejde, vil der i den forbindelse også foretages en høring af offentligheden. Forslaget om krav om offentlig høring gælder dog ikke for efterforskningsboringer, der udføres på baggrund af tilladelser meddelt inden den 18. juli 2013.

2.2. Beredskab til sikring af energiforsyning

2.2.1 Gældende ret

I henhold til § 24 i beredskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 660 af 10. juni 2009 som ændret ved lov nr. 514 af 26. maj 2014 om ændring af beredskabsloven, skal den enkelte minister inden for sit område planlægge for opretholdelse og videreførelse af samfundets funktioner i tilfælde af større ulykker og katastrofer, herunder udarbejde beredskabsplaner. Planerne skal revideres i det omfang, udviklingen gør dette nødvendigt, dog mindst én gang hvert fjerde år. Planerne og revisioner heraf sendes til Beredskabsstyrelsen. I henhold hertil skal klima-, energi- og bygningsministeren således sikre, at der foretages en beredskabsplanlægning for at sikre opretholdelse og videreførelse af samfundets energiforsyning. Denne bestemmelse fastlægger de enkelte ministres ansvar som led i det samlede nationale beredskab. Det er derfor nødvendigt, at der i lovgivningen om de enkelte energisektorer er de fornødne bestemmelser om dette beredskabsarbejde.

Samfundets energiforsyning foretages af virksomheder inden for de enkelte energisektorer. Der er derfor i flere forsyningslove på energiområdet, herunder elforsyningsloven og naturgasforsyningsloven, fastsat bestemmelser om beredskab for at sikre, dels at virksomhederne har pligt til at foretage beredskabsplanlægning, og dels at klima-, energi- og bygningsministeren har hjemmel til at fastsætte regler herom. Sådanne bestemmelser indgår i den gældende offshoresikkerhedslovens § 45, stk. 4 og 5.

2.2.2 Forslagets nærmere udformning

Bestemmelserne i offshoresikkerhedsloven vedrørende virksomhedernes pligt til beredskabsplanlægning vil med virkning fra den 19. juli 2015 udgå, som følge af, at opgaver i medfør af offshoresikkerhedsloven fra denne dato overføres fra klima-, energi- og bygningsministeren til beskæftigelsesministeren.

Den foreslåede bestemmelse i undergrundslovens § 15 a (jf. forslaget § 1, nr. 7) har til formål at sikre, at klima-, energi- og bygningsministeren som hidtil kan varetage det ressortmæssige ansvar for forhold om beredskab om samfundets energiforsyning af kulbrinter for virksomhed, både på land og til havs, der udføres i medfør af undergrundsloven og tilknyttet virksomhed i form af tilstødende olie- og naturgasrørledningsanlæg, separationsfaciliteter eller terminalanlæg. Den foreslåede bestemmelse skal endvidere sikre, at ministeren som hidtil har hjemmel til at fastsætte regler om disse opgaver, og at de relevante virksomheder forpligtes til at etablere beredskaber, der er med til at sikre samfundets forsyning af kulbrinter. Forslaget indeholder ikke kun ændringer som følge af den nævnte ressortændring, men indeholder også en udvidelse i forhold til gældende lovgivning, idet hensigten er, at forslaget § 15 a skal omfatte den samlede råolie- og naturgasvirksomhed, modsat offshoresikkerhedslovens § 45, stk. 4 og 5, som kun omfatter indvinding til havs. Endvidere omfatter forslaget § 15 a tilknyttet virksomhed i form af rørledninger, separationsfaciliteter og terminalanlæg etableret efter anden lovgivning end undergrundsloven. Yderligere omfatter forslaget § 15 a forhold om beskyttelse af kritisk infrastruktur på energiområdet og om cyber- og informationssikkerhed, idet disse forhold i dag ikke på en klar måde er omfattet af offshoresikkerhedslovens § 45, stk. 4 og 5.

Forslagets § 15 a skal således sikre et beredskab for forsyningsmæssige forhold omfattende følgende virksomhed, som udgør en samlet værdikæde:

- Virksomhed efter undergrundslovens § 5 vedrørende efterforskning og indvinding, både på land og til havs.
- Virksomhed efter undergrundslovens § 17 vedrørende etablering og drift af rørledningsanlæg i forbindelse med indvinding af kulbrinter.
- Virksomhed vedrørende råolierørledningen fra Nordsøen til Fredericia i medfør af lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat, jf. lovbekendtgørelse nr. 277 af 25. marts 2014.
- Virksomhed vedrørende naturgasrørledninger fra Nordsøen til naturgasbehandlingsanlægget i Nybro i medfør af lov om kontinentalsoklen, jf. lovbekendtgørelse nr. 1101 af 18. november 2005.
- Virksomhed vedrørende separationsfaciliteter eller terminalanlæg for råolie, p.t. kun i Fredericia.

Forslagets § 15 a om beredskab vedrørende forsyningsmæssige forhold vil have sammenhæng med beredskabet efter anden lovgivning, herunder offshoresikkerhedsloven. For at undgå utilsigtede sammenfald foreslås det i bestemmelsen fastsat, at en rettighedshaver skal koordinere sit beredskabsarbejde efter § 15 a med beredskab efter anden lovgivning:

- For aktiviteter til havs, som ligeledes er omfattet af offshoresikkerhedsloven, skal beredskabsarbejdet efter § 15 a således koordineres med rettighedshaverens egne forebyggende foranstaltninger om sikkerhed og sundhed og rettighedshaverens interne beredskabsplan, jf. § 45 i offshoresikkerhedsloven. Endvidere skal beredskabsarbejdet efter § 15 a koordineres med myndighedernes eksterne beredskabsplan, som fra den 19. juni 2015 udarbejdes i medfør af § 45 b i offshoresikkerhedsloven og § 34 b i havmiljøloven, og som skal forhindre eskalering eller begrænsning af følgerne af en større ulykke i forbindelse med olie- og gasaktiviteter til havs.
- For aktiviteter på land skal beredskabsarbejdet efter § 15 a koordineres med den lovgivning, som gælder for sådanne aktiviteter, herunder bekendtgørelse nr. 1666 af 14. december 2006 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer (risikobekendtgørelsen).

Forslagets § 15 a omfatter derfor dels et beredskab for forsyningsmæssige forhold, som supplerer rettighedshaverens forebyggende foranstaltninger og de ovennævnte beredskabsplaner, og dels særlige beredskabsopgaver som f.eks. beskyttelse af kritisk infrastruktur på energiområdet og cyber- og informationssikkerhed. Bestemmelsen vil alene gælde for kulbrintevirksomhed i henhold til loven og dertil knyttet virksomhed i form af tilstødende olie- og naturgasrørledningsanlæg, separationsfaciliteter eller terminalanlæg som angivet ovenfor.

2.3. Forlængelse af geotermi tilladelser

2.3.1 Gældende ret

Et element i den politiske aftale fra september 2013 om harmonisering af beskatningen i Nordsøen er, at hvis der konkret er særlige omstændigheder til stede, vil Klima-, Energi- og Bygningsministeriet forlænge kulbrintetilladelse til rettighedshaverne med henblik på optimal langsigtet udnyttelse af felterne. Med aftalen gives der tilsagn om, at kulbrintetilladelser vil blive forlænget, hvis saglige hensyn taler herfor. Undergrundsloven giver allerede i dag mulighed for at forlænge kulbrintetilladelser ud over den almindelige indvindingsperiode på 30 år, hvis der er tale om særlige omstændigheder. En tilsvarende forlængelsesmulighed findes imidlertid ikke for geotermi tilladelser.

2.3.2 Forslagets nærmere udformning

Det foreslås etableret mulighed for at forlænge geotermi tilladelser, sådan at der er en høj grad af parallelitet mellem tilladelser til efterforskning og indvinding af forskellige typer af råstoffer, og til at foretage justeringer i den bestemmelse, der regulerer varigheden af tilladelser til efterforskning og indvinding af geotermisk energi.

2.4. Subsidiært ansvar for omkostninger til afvikling af etablerede anlæg m.v.

2.4.1 Gældende ret

Virksomhed med indvinding af olie og gas i Nordsølandene har i høj grad været domineret af selskaber med stor finansiel kapacitet. I takt med at området har udviklet sig til en såkaldt moden olieprovins, er der sket ændring i retning af, at også mindre selskaber etablerer sig som aktører.

Nye aktører kan gennem deltagelse i eksisterende tilladelser udfordre og supplere de etablerede selskaber og dermed bidrage til en mere effektiv udnyttelse af ressourcerne i området omfattet af en tilladelse. De kan også øge konkurrencen om udbudte arealer, udvikle nye efterforskningsmodeller og fokusere på områder, som de etablerede selskaber ikke prioriterer. Et

brede aktorbillede kan være positivt for ressourcudnyttelsen, men kan på den anden side også indebære, at selskaber med svagere økonomisk styrke etablerer sig.

Når indvindingsvirksomheden ophører, skal der tages stilling til, hvad der skal ske med de anlæg m.v., der er benyttet i forbindelse med indvindingen. Hvis sådanne anlæg ikke længere skal anvendes, er det rettighedshaveren, som skal sørge for, at der gennemføres en afvikling i henhold til en afviklingsplan, jf. den foreslåede § 32 a.

Af tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter meddelt efter den nuværende undergrundslov fremgår, at hvis tilladelsen er meddelt flere i forening, hæfter de solidarisk for opfyldelsen af forpligtelser over for staten i henhold til tilladelsen, herunder forpligtelser vedrørende afvikling.

Tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter er siden 1984 givet med vilkår om statsdeltagelse. Siden 2005 er tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter meddelt med vilkår om statsdeltagelse på 20 % gennem Nordsøfonden. Gennem statsdeltagelsen kan staten selv blive udsat for en øget risiko, hvis et eller flere af de andre deltagere i en tilladelse ikke er i stand til at opfylde deres forpligtelser. Nordsøfonden deltager ligeledes på grundlag af Nordsøaftalen fra 2003 i DUC, som står for efterforskning og indvinding af olie og gas i eneretsbevillingen.

2.4.2 Forslagets nærmere udformning

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et selskab, som overdrager en tilladelse eller en andel af en tilladelse, forbliver subsidiært økonomisk ansvarlig for omkostninger til afvikling af etablerede anlæg m.v.

Omkostningerne i forbindelse med afvikling af anlæg, installationer og indretninger kan være betydelige.

Af tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter meddelt efter den nuværende undergrundslov fremgår, at hvis tilladelsen er meddelt flere i forening, hæfter de solidarisk for opfyldelsen af forpligtelser over for staten i henhold til tilladelsen, herunder forpligtelser vedrørende afvikling.

Hvis der er tale om en kombination af mindre solide selskaber og solidarisk ansvar kan imidlertid få uheldig virkning. Hvis et solidt selskab i en tilladelse sælger sin andel til et mindre solidt selskab, øges sandsynligheden for, at de øvrige selskaber kommer til at dække en større del af deres forpligtelser end hvad størrelsen af deres andel i tilladelsen tilsiger. De øvrige selskaber bliver dermed udsat for en øget risiko.

I Norge er der i dag bestemmelser, som indebærer, at et selskab, som overdrager en tilladelse eller en del af en tilladelse, forbliver subsidiært økonomisk ansvarlig for forpligtelser vedrørende afvikling af anlæg m.v. knyttet til den overdragede andel. I Storbritannien kan tilsvarende gøres gældende afhængig af de økonomiske forhold for de fremtidige selskaber med andele i tilladelsen. En beslutning om, at et udtrædende selskab ikke fremover hæfter subsidiært for afviklingsudgifter, kan omgøres, hvis de økonomiske forhold for de aktuelle selskaber ændres. På den baggrund foreslås det at gøre udtrædende selskaber subsidiært ansvarlige, hvilket vil sige, at de i et vist omfang forbliver ansvarlige også efter, at de har afhændet deres andele i tilladelser.

Det betyder, at hvis der på tidspunktet for overdragelsen findes anlæg m.v., vil det overdragende selskab efter overdragelsen være subsidiært økonomisk ansvarligt for den del af afviklingsomkostningerne, som knytter sig til overdragede andel.

Rettighedshavere er i henhold til den foreslåede bestemmelse ansvarlige for afviklingen af anlæg m.v. Hvis et selskab, som i forening med et eller flere andre selskaber udgør rettighedshaveren i en tilladelse, ikke er i stand til at indfri sine forpligtelser, kan de

tilbageværende selskaber kræve, at selskabet indfrier sin andel af forpligtelsen. De tilbageværende selskaber i tilladelsen skal først udtømme de muligheder, som samarbejdsaftalen for tilladelsen giver for opkrævning af økonomiske midler, før det subsidiære økonomiske ansvar kan gøres gældende.

Et overdragende selskab vil ligeledes være subsidiært økonomisk ansvarlig overfor staten, hvis staten har måttet påtage sig afvikling for rettighedshaverens regning.

2.5. Præcisering af rammer for opdeling af en tilladelse

2.5.1 Gældende ret

Når tilladelser til efterforskning og indvinding af råstoffer, er meddelt til flere selskaber i forening, er det praksis, at tilladelsen indeholder vilkår om, at selskaberne skal indgå en samarbejdsaftale om udøvelsen af den af tilladelsen omfattede virksomhed. Det er endvidere normalt, at samarbejdsaftaler indeholder såkaldte sole risk-bestemmelser, der regulerer muligheder for at gennemføre f.eks. forundersøgelser, efterforsknings- eller vurderingsboringer eller udbygning af en forekomst i en situation, hvor det ikke er alle selskaberne i tilladelsen, der ønsker at deltage i virksomheden. Sole risk-bestemmelserne vil kunne føre til, at der inden for tilladelsesområdet etableres et delområde indeholdende f.eks. den forekomst, som kun nogle af selskaberne i tilladelsen agter at udnytte, eller den geologiske struktur, som kun nogle af selskaberne agter at efterforske. I praksis vil sole risk-bestemmelserne kunne føre til opdeling af en tilladelse i dele med forskellige rettighedshavere og med forskellige operatører. Det sidste gælder især, hvis de oprindelige selskaber med andele i tilladelsen til et delområde senere overdrager deres andele til selskaber, som ikke oprindeligt havde andel i tilladelsen. Selvom de generelle vilkår for den oprindelige tilladelse vil være gældende for begge delområder, vil opdelingen i praksis føre til oprettelsen af tilladelsesdele med forskellige arbejdsprogrammer m.m., og delområderne vil af rettighedshaverne blive administreret som selvstændige tilladelser.

2.5.2 Forslagets nærmere udformning

Ovennævnte opdelinger er tidligere sket på baggrund af sole risk-bestemmelserne i de samarbejdsaftaler, som selskaberne indgår i overensstemmelse med vilkårene for en tilladelse. Som en konsekvens heraf er det fundet hensigtsmæssigt med bestemmelsen i det foreslåede § 29, stk. 3, at præcisere, at kravet i lovens § 29, stk. 1, om godkendelse af overdragelser også omfatter overdragelser, der fører til opdeling af en tilladelse.

Efterforskning og indvinding af forekomster, som strækker sig over flere rettighedshaveres områder, gør det nødvendigt, at der indgås samordningsaftaler, hvilket kan være omfattende og tidskrævende. Formålet med bestemmelsen er derfor at undgå, at der sker opdeling af forekomster eller geologiske strukturer, der benyttes til lagring, sådan at en hensigtsmæssig udnyttelse eller anvendelse af undergrunden vanskeliggøres.

2.6. Præcisering af rammer vedrørende forsikring

2.6.1 Gældende ret

Det fremgår af undergrundslovens § 35, stk. 1, at rettighedshavere til tilladelser efter undergrundsloven skal erstatte skader, der forvoldes ved den i henhold til tilladelsen udøvede virksomhed, selv om skade er hændelig. Efter fast praksis kræves det i de fleste tilladelser efter undergrundsloven, at rettighedshaveres erstatningsansvar efter undergrundsloven skal være dækket af forsikring.

2.6.2 Forslagets nærmere udformning

For at præcisere og tydeliggøre rettighedshaverens erstatningspligt efter undergrundslovens § 35 foreslås indført en bestemmelse i undergrundloven med krav om, at rettighedshaveres virksomhed er forsikret.

Det fremgår af artikel 4, stk. 3, litra 4 i offshoresikkerhedsdirektivet, at medlemsstaterne som et minimum indfører procedurer til at sikre omgående og passende behandling af erstatningskrav, herunder med hensyn til skadeserstatning for grænseoverskridende hændelser. Da en rettighedshaver i henhold til § 35 i undergrundsloven skal erstatte skader, der forvoldes ved virksomhed i medfør af tilladelser efter undergrundsloven, uanset om skaden er hændelig, og da der stilles krav om, at aktiviteter i medfør af tilladelser efter undergrundsloven skal være forsikrede, vil direktivets krav om procedurer til behandling af erstatningskrav være opfyldt hermed. Skadelidte vil således skulle henvende sig til den relevante operatør med henblik på behandling af eventuelle erstatningskrav via det/de relevante forsikringsselskaber.

2.7. Digital kommunikation

2.7.1 Gældende ret

Undergrundsloven indeholder bestemmelser, som pålægger rettighedshavere, operatører m.fl. at indsende en række oplysninger til myndighederne. Det drejer sig bl.a. om oplysninger til brug for tilsyn med virksomhed omfattet af loven og indsendelse af prøver og andre oplysninger om undergrunden, der tilvejebringes under udøvelsen af virksomhed omfattet af loven. Loven indeholder i dag ingen hjemmel til at beslutte, at nævnte oplysninger m.v. skal indsendes digitalt og/eller i bestemte formater.

2.7.2 Forslagets nærmere udformning

Lovforslaget indeholder en bestemmelse, som giver klima-, energi- og bygningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om pligt til at anvende digital kommunikation i forbindelse med kommunikation om forhold, som er omfattet af loven. Det kan f.eks. dreje sig om indsendelse af ansøgning om godkendelse eller tilladelse efter loven, rapportering i medfør af tilladelser eller godkendelser udstedt i medfør af loven, indsendelse af oplysninger om Danmarks undergrund eller indsendelse af oplysninger til brug for ministerens tilsyn med virksomhed omfattet af loven. Bemyndigelsen gælder også for oplysninger, som operatører eller rettighedshavere m.v. skal indgive i medfør af regler udstedt i medfør af loven.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

De foreslåede krav om etablering af sikkerhed for udgifter til gennemførelse af afviklingsplaner m.v. for anlæg etableret på grundlag af tilladelser efter undergrundsloven samt etablering af subsidiært ansvar for selskaber, som sælger andele i en tilladelse, vil reducere risikoen for, at staten kommer til skulle afholde udgifter til afhjælpning af miljømæssige konsekvenser af efterforskning og indvinding af kulbrinter ved manglende fjernelse af udtjente anlæg. Energistyrelsen vil dog skulle udføre en række nye opgaver som følge af lovforslaget særligt i relation til løbende vurdering af selskabers tekniske og finansielle formåen samt i relation til løbende vurdering af afviklingsplaner. Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for kommuner og regioner.

4. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget indebærer, at rettighedshavere skal stilles sikkerhed for midler til gennemførelse af en afvikling af anlæg m.v. Denne sikkerhedsstillelse medfører omkostninger, men giver

samtidig sikkerhed for at fysiske og juridiske personer med andel i en tilladelse ikke skal afholde udgifter for de andre deltagere i tilladelsen. Der er i dag indgået en række aftaler mellem selskaber med andel i tilladelser med blandt andet dette sigte. Principperne for opgørelse af udgifter til sikkerhedsstillelse og krav til sikkerhed varierer mellem aftalerne. De økonomiske konsekvenser for erhvervslivet vil derfor være forskellen mellem udgifterne ved de nuværende aftaler og udgifterne ved efterlevelse af de fremtidige regler. Udgifter til etablering af sikkerhed afhænger af det enkelte selskabs økonomiske soliditet. De foreslåede bestemmelser vil tage udgangspunkt i eksisterende aftaler med en meget høj grad af sikkerhed for, at midler er til rådighed. Sikkerhedsstillelse vil skulle etableres i en periode forud for gennemførelse af afviklingsplanen. Teoretisk beregnet vil de nuværende felter under et blive afviklet i 2038, hvor produktionens værdi under et forventes at svare til driftsomkostningerne. I gennemsnit vil der skulle stilles sikkerhed i en 8 års periode forud. I praksis vil afvikling blive indledt i de nærmeste år.

5. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Dokumentation af fornøden teknisk og finansiell kapacitet, som hidtil kun har skullet forelægges ved ansøgning om tilladelse, skal fremover fremlægges ved overgang til en ny fase i et arbejdsprogram for arbejdsforpligtelser, inden godkendelser af borer, inden godkendelse af en plan for indvindingsvirksomhed og inden iværksættelse af en plan for afvikling af anlæg, hvilket vil have administrative konsekvenser for erhvervslivet. For selskaber, der opererer i flere EU-lande, vil dokumentationen i et vist omfang være den samme i alle landene. Selskaber med certificeret ledelsessystem vil i et vist omfang kunne anvende materiale fra dette.

Selskaberne skal udarbejde afviklingsplaner og estimere omkostninger til gennemførelse heraf. Det vil allerede i dag skulle foretages efter hovedparten af de gældende tilladelser efter § 5 og efter selskabernes indbyrdes samarbejdsaftaler. Loven vil fremrykke tidspunktet for udarbejdelse af planer og estimater over omkostninger.

De samlede administrative konsekvenser for erhvervslivet forventes ikke at ville overstige 10.000 timer/år.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har blandt andet til formål at gennemføre offshoresikkerhedsdirektivet, som skal mindske hyppigheden af større uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og begrænse deres følger og derved give havmiljøet og kystsamfundene en bedre beskyttelse mod forurening. Lovforslaget vil derfor medvirke til at mindske sandsynligheden for uheld og de miljømæssige konsekvenserne af sådanne.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget gennemfører dele af direktiv 2013/30/EU om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF. Direktivet skal være gennemført i national lovgivning senest den 19. juli 2015.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
--	---------------------------------------	-----------------------------------

Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Risikoen for, at staten vil skulle afholde udgifter til afhjælpning af miljømæssige konsekvenser af efterforskning og indvinding af kulbrinter, herunder til fjernelse af udtjente anlæg, reduceres.	Der vil være behov for et ekstra årsværk i Energistyrelsen til løsning af de yderligere opgaver, lovforslaget vil indebære. Dette årsværk vil være refusionsberettiget, sådan at erhvervet bærer omkostningen hertil.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget indebærer, at en række nye opgaver skal varetages af Energistyrelsen, herunder løbende opgaver med stillingtagen til om rettighedshavere har fornøden teknisk og finansiel kapacitet og til afviklingsplaner og sikkerhed for midler til gennemførelse af disse.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Den sikkerhed, der ifølge lovforslaget skal stilles til gennemførelse af afvikling af anlæg m.v., giver selskaberne større sikkerhed for ikke at skulle afholde de øvrige selskabers udgifter.	Lovforslaget indebærer, at der skal stilles sikkerhed for midler til gennemførelse af en afvikling af anlæg m.v. Denne sikkerhedsstillelse medfører omkostninger, men giver samtidig sikkerhed for at de øvrige deltagere ikke skal afholde udgifter for andre deltagere i en tilladelse. Der er i dag indgået en række aftaler mellem selskaber med andel i tilladelser med blandt andet dette sigte. Principperne for opgørelse af udgifter til sikkerhedsstillelse og krav til sikkerhed varierer mellem aftalerne. De økonomiske konsekvenser for erhvervslivet vil derfor være forskellen mellem udgifterne ved de nuværende aftaler og udgifterne ved efterlevelse af de fremtidige regler.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Dokumentation af fornøden teknisk og finansiel kapacitet, som hidtil kun har skullet forelægges ved ansøgning om tilladelse, skal fremover fremlægges ved overgang til en ny fase i et arbejdsprogram for arbejdsforpligtelser, inden godkendelser af borer, og

		<p>inden godkendelse af en plan for indvindingsvirksomhed, inden iværksættelse af en plan for afvikling af anlæg vil have administrative konsekvenser for erhvervslivet.</p> <p>Selskaberne skal udarbejde afviklingsplaner og estimere omkostninger til gennemførelse. Det vil også skulle foretages efter hovedparten af de gældende tilladelser efter § 5 og selskabernes indbyrdes aftaler. Loven vil fremrykke tidspunktet for udarbejdelse af planer og estimater over omkostninger.</p>
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	<p>Lovforslaget har blandt andet til formål at gennemføre offshoresikkerhedsdirektivet, som skal mindske hyppigheden af større uheld i forbindelse med offshore olie og gasaktiviteter og begrænse deres følger og derved give havmiljøet og kystsamfundene en bedre beskyttelse mod forurening. Lovforslaget vil derfor medvirke til at reducere sandsynligheden for uheld og de miljømæssige konsekvenserne af sådanne</p>	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>Lovforslaget gennemfører dele af direktiv 2013/30/EU om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF (offshoresikkerhedsdirektivet).</p>	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Fodnoten til lovens titel foreslås ændret, således at det kommer til at fremgå, at loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF af 30. maj 1994 om betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter, EF-Tidende 1994, nr. L 164, side 3, dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af visse direktiver vedrørende miljø på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008 om strafferetlig beskyttelse af miljøet, EU-Tidende 2008, nr. L 328, side 28, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF, EU-Tidende 2009, nr. L 140, side 16, som ændret ved Rådets direktiv 2013/18/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 230, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, 2001/80/EF, 2004/35/EF, 2006/12/EF, 2008/1/EF og forordning (EF) nr. 1013/2006, EU-Tidende 2009, nr. L 140, side 114, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EU-Tidende 2012, nr. L 26, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7, som ændret ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af visse direktiver vedrørende miljø på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EU-Tidende 2011, nr. L 26, side 1, og dele af Europaparlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 178, side 66.

Til nr. 2 - 4

De foreslåede ændringer i § 1, stk. 2-3, er en konsekvens af tilføjjelsen af det foreslåede nr. 4. Den foreslåede nye bestemmelse i § 1, stk. 2, nr. 4, er en udvidelse af undergrundslovens anvendelsesområde. Forslaget er dels en konsekvens af ressortomlægningen af offshoresikkerhedsområdet, dels en konsekvens af den foreslåede bestemmelse i § 15 a om beredskab, som foreslås at sikre hele værdikæden af produktion, rørledningstransport, separationsfaciliteter og terminalanlæg for råolie og naturgas. Dette indebærer, at loven fremover ligeledes vil finde anvendelse på tilstødende olie- og naturgasrørledningsanlæg, separationsfaciliteter og terminalanlæg for råolie i tilknytning til kulbrinteaktivitet, som er omfattet af loven.

Til nr. 5

Med den foreslåede bestemmelse præciseres den terminologi, som har været anvendt siden undergrundsloven trådte i kraft. Af hensyn til de nye bestemmelser til gennemførelse af offshoresikkerhedsdirektivet er det nødvendigt, at dette klargøres.

Den foreslåede § 1 a, nr. 1, definerer en operatør som værende den enhed, som udfører aktiviteter på rettighedshavers vegne. Aktiviteterne vil være afgrænset i den tilladelse, som rettighedshaver har fået meddelt i medfør af loven.

Den foreslåede § 1 a, nr. 2, definerer havområdet som omfattende både dansk territorialfarvand, den danske eksklusive økonomiske zone samt dansk kontinentalsokkel.

Den foreslåede § 1 a, nr. 3, definerer en rettighedshaver som værende den eller de, som er tildelt en tilladelse efter undergrundslovens §§ 3, 5, 17, 23 eller 24, herunder bevillingshavere og bistandsydere. Tilladelser tildeles normalt til juridiske personer. Det er ofte videnskabelige forskningsinstitutioner, som tildeles tilladelse til videnskabelige undersøgelser, jf. § 24, mens tilladelser til forundersøgelser, jf. § 3, tilladelser til efterforskning og indvinding af råstoffer, jf. § 5, tilladelser til etablering og drift af rørledninger ved virksomhed omfattet af undergrundsloven, jf. § 17, tilladelser med eneret til efterforskning og anvendelser af undergrunden til lagring eller andre formål end indvinding, jf. § 23, normalt tildeles selskaber, som er registreret i Danmark eller udlandet. Hvis tilladelser gives til en gruppe bestående af flere juridiske personer, udgør disse i forening rettighedshaveren til tilladelsen.

Til nr. 6

Det foreslås, at indholdet i bestemmelsen i den gældende lovs § 5, stk. 3, flyttes over i en ny § 29 c i lovens kapitel 9 om andre bestemmelser.

Fremover vil lovkravet om fornøden sagkundskab og økonomisk baggrund - der herefter benævnes teknisk og finansiell kapacitet som i offshoresikkerhedsdirektivet - komme til at gælde ikke alene for tilladelser meddelt i medfør af § 5, men også for tilladelser efter §§ 3, 17, 23 eller 24. Tilladelser efter §§ 3, 5, 17, 23 og 24 kan herudover alene meddeles til ansøgere, som kan forventes at udøve virksomheden sådan, at samfundet har mest mulig indsigt i og gavn af denne. Det er naturligt og hensigtsmæssigt, at der også stilles lovkrav om fornøden teknisk og finansiell kapacitet til rettighedshavere til f.eks. forundersøgelsestilladelser og tilladelser til lagring af naturgas.

Til nr. 7

Forslagets *stk. 1* er baseret på den hidtidige bestemmelse i offshoresikkerhedslovens § 45, stk. 4, som omfatter indvinding til havs, men er i forhold til denne bestemmelse udvidet ved at omfatte dels den samlede værdikæde af råolie- og naturgasvirksomhed på land og til havs og dels forhold om beskyttelse af kritisk infrastruktur på energiområdet og om cyber- og informationssikkerhed. Forslaget omfatter derfor mere end den hidtidige bestemmelse i offshoresikkerhedslovens § 45, stk. 4 og 5.

Forslaget i *stk. 1* vedrører det beredskab, der følger af § 24 i beredskabsloven (senest ændret ved lov nr. 514 af 26. maj 2014 om ændring af beredskabsloven), hvorefter de enkelte ministre hver inden for eget område skal planlægge for opretholdelse og videreførelse af samfundets funktioner i tilfælde af større ulykker og katastrofer, herunder udarbejde beredskabsplaner. Disse

planer skal revideres i det omfang, udviklingen gør dette nødvendigt, dog mindst én gang hvert fjerde år. Planer og revisioner af disse skal sendes til Beredskabsstyrelsen. Endvidere vil der være en dialog med Beredskabsstyrelsen om disse planer.

Beredskabsarbejde efter offshoresikkerhedsloven vedrørende personsikkerhed i forbindelse med ulykker m.v. varetages fra 1. januar 2015 af beskæftigelsesministeren, hvorimod beredskabsarbejde vedrørende samfundets energiforsyning gennem indvinding, rørledningstransport m.v. af råolie og naturgas forbliver hos klima-, energi- og bygningsministeren. Indvinding, rørledningstransport m.v. efter undergrundsloven og anden lovgivning medfører således forsyninger af naturgas, råolie m.v., som er centrale for landets naturgasberedskab efter naturgasforsyningsloven og for landets forsyning af råolie og dermed for olieberedskabet efter olieberedskabsloven.

Forslaget indebærer, at der dels vil blive fastsat krav om beredskaber til sikring af samfundets energiforsyning af kulbrinter. Kravene vil blive rettet dels mod rettighedshavere til tilladelser til henholdsvis efterforskning og indvinding af kulbrinter eller etablering og drift af rørledningsanlægsamt, jf. undergrundslovens §§ 15 og 17, dels til ejere tilstødende olie- og naturgasrørledningsanlæg, separationsfaciliteter eller terminalanlæg, som er etableret efter anden lovgivning. De nævnte tilstødende olie- og naturgasrørledningsanlæg omfatter således anlæg etableret i medfør af lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat, jf. lovbekendtgørelse nr. 277 af 25. marts 2014, og rørledninger, der ikke er transitrørledninger, etableret i medfør af lov om kontinentalsoklen, jf. lovbekendtgørelse nr. 1101 af 18. november 2005, inden 19. juli 2018 er således også omfattet.

Forslaget i stk. 1 omfatter alle former for krisesituationer med potentielt alvorlige konsekvenser for samfundets energiforsyning, herunder

- storm, orkan, oversvømmelser, skybrud og anden naturgiven skade,
- brand og eksplosioner,
- alvorlige tekniske svigt,
- indbrud, hærværk, sabotage og uautoriseret adgang til anlæg, systemer m.v. samt anden kriminell handling,
- angreb og andre uønskede hændelser vedrørende virksomhedens kritiske it-systemer og digitale data.

Om sådanne situationer, forudsat at de potentielt kan medføre alvorlige konsekvenser for samfundets energiforsyning, skal rettighedshavere henholdsvis ejere dels fremsende oplysninger til Energistyrelsen om situationen og dens udvikling og dels foretage foranstaltninger rettet mod i muligt omfang at forhindre situationen i at opstå eller at udvikle sig yderligere, at beskytte energiforsyningen mod sådanne situationer, at håndtere situationen, især for at reducere dens konsekvenser og udbedre eventuelle skader, sådan at samfundets energiforsyning genoprettes bedst muligt under de konkrete forhold. Den beredskabsplanlægning, som efter forslaget skal foretages af rettighedshavere og ejere, omfatter relevant forebyggelse, udarbejdelse og regelmæssig opdatering af risiko- og sårbarhedsvurderinger og beredskabsplaner, træning af involverede medarbejdere, rapportering om relevante hændelser, afholdelse af øvelser om brug af beredskabsplaner m.v. samt forhold om beskyttelse af kritisk infrastruktur og om cyber- og informationssikkerhed. Virksomhedernes beredskabsarbejde skal indgå i deres planlægning og driftsopgaver med henblik på

- at reducere forsyningssystemets sårbarheder og risici,
- at sikre et hensigtsmæssigt beredskab over for disse sårbarheder og risici,
- at sikre en koordineret og effektiv krisehåndtering, og
- at sikre den nødvendige kommunikation og informationsudveksling i forbindelse hermed.

Forslaget er rettet mod forsyningsmæssige forhold og supplerer rettighedshaverens forebyggende foranstaltninger og beredskabsplaner, som udarbejdes efter anden lovgivning. Forslaget omfatter endvidere særlige beredskabsopgaver som f.eks. beskyttelse af kritisk infrastruktur på energiområdet samt cyber- og informationssikkerhed.

Beredskabsarbejdet vil også omfatte gennemførelse af EU-regler om beredskab af betydning for de nævnte forsyningsmæssige forhold.

Forslagets *stk. 2* indeholder en bemyndigelse for klima-, energi- og bygningsministeren til at fastsætte regler om varetagelse de opgaver, der fremgår af forslagets *stk. 1*, herunder om indsendelse af oplysninger som er fornødne for varetagelsen af opgaverne. Det er hensigten at anvende bemyndigelsen i forslagets *stk. 2* til at fastsætte regler om forsyningsmæssige forhold, identifikation af kritisk infrastruktur og sådan kritisk infrastrukturens beredskabsarbejde, rapportering samt cyber- og informationssikkerhed. Endelig er det hensigten at anvende hjemlen til gennemførelse af EU regler om disse forhold.

Forslagets *stk. 2* er ligeledes baseret på den hidtidige bestemmelse i offshoresikkerhedslovens § 45, *stk. 5*, hvorefter klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler for de beredskabsforanstaltninger, som er angivet i offshoresikkerhedslovens § 45, *stk. 4*, herunder regler for samordning af det enkelte offshoreanlægs beredskab med myndighedernes rednings- og bekæmpelsesforanstaltninger og med det nationale beredskab til sikring af samfundets energiforsyning. Den foreslåede bestemmelse i *stk. 2* indeholder dog en udvidelse i forhold til offshoresikkerhedslovens § 45, *stk. 5*, idet forslagets *stk. 1*, som beskrevet ovenfor, indeholder en udvidelse af beredskabsarbejdet i forhold til offshoresikkerhedslovens § 45, *stk. 4*.

Den hidtidige bestemmelse i offshoresikkerhedslovens § 45, *stk. 5*, er anvendt som hjemmel til fastsættelse af bekendtgørelse nr. 11 af 7. januar 2011 om identifikation og udpegning af europæisk kritisk infrastruktur på energiområdet og vurdering af behovet for bedre beskyttelse (EPCIP-direktivet). Bekendtgørelsen gennemfører Rådets direktiv 2008/114/EF af 8. december 2008 om indkredsning og udpegning af europæisk kritisk infrastruktur og vurdering af behovet for at beskytte den bedre (EU-Tidende 2008, nr. L 345, side 75).

Sådanne regler vil blive udarbejdet i samarbejde med oliebranchen.

Til nr. 8

Ved meddelelse af tilladelse til etablering og drift af rørledningsanlæg efter § 17, *stk. 1*, kan der efter den foreslåede ændring fremover også stilles vilkår om transportkapacitet, når der meddeles en tilladelse til etablering og drift af rørledningsanlæg. Det sikres herved, at rørledningsanlæg i størst mulig udstrækning anlægges og drives på en sådan måde, at de giver mulighed for at samordne infrastruktur til indvinding af olie og gas. I forhold til den nuværende udformning af bestemmelsen foreslås det præciseret, at der ved godkendelse vil kunne fastsættes vilkår ikke blot om rørledningens dimension, men også om andre forhold i forbindelse med rørledningen, der har betydning for rørledningens transportkapacitet.

Der vil herefter kunne indsættes nærmere vilkår i tilladelsen efter *stk. 1* om ledningens dimension og transportkapacitet med henblik på transport for tredjepart, hvis dette kan gennemføres på en økonomisk forsvarlig måde.

Det bemærkes, at selvom der ikke i en tilladelse til etablering og drift af en rørledning er fastsat vilkår om ret for andre til at benytte rørledningen og betaling herfor, vil der til enhver tid efter bestemmelserne i lovens § 16 kunne meddeles påbud om, at rørledninger skal kunne bruges af andre rettighedshavere. Dette gælder dog ikke opstrømsrørledningsnet til naturgas, jf. § 16, *stk. 6*.

Til nr. 9

Med den foreslåede ændring af § 18 c, stk. 1, vil tilladelser til efterforskning og indvinding af geotermisk energi, på samme måde, som det allerede gælder for kulbrintetilladelser, kunne forlænges med indtil 2 år ad gangen med henblik på efterforskning. Forlængelse kan dog kun ske, hvis særlige omstændigheder gør sig gældende, eksempelvis hvis det på tilfredsstillende vis kan begrundes, at det inden for det oprindelige tidsrum ikke har været muligt at afklare, om gjorte fund af geotermisk energi er kommercielt udnyttelige. En tilladelse til efterforskning og indvinding af geotermisk energi vil som hovedregel indeholde bestemmelser om, hvilke arbejdsforpligtelser (arbejdsprogram) rettighedshaveren skal opfylde i dette tidsrum. Som vilkår for en forlængelse af efterforskningsperioden kan der stilles krav om gennemførelse af et yderligere arbejdsprogram. Forlængelsen vil også kunne meddeles for en begrænset del af tilladelsesområdet. Der vil i særlige tilfælde kunne meddeles forlængelse ud over tilladelsens 10. år, hvis f.eks. væsentlige uforudsete forhold har medført en forsinket vurdering af mulighederne for at udnytte den geotermiske energi.

Almindeligvis sigtes der mod en så høj grad af parallelitet mellem tilladelserne til efterforskning og indvinding af de forskellige råstoffer, der er omfattet af loven, som muligt. Imidlertid findes en forlængelsesbestemmelse svarende til bestemmelsen i undergrundslovens § 13, stk. 4, der gør det muligt at forlænge kulbrintetilladelser ud over 30 år med henblik på indvinding, hvis særlige omstændigheder taler herfor, ikke i undergrundslovens ”geotermikapitel” i dag. Der kan derfor blive tale om forskelsbehandling i forbindelse med forlængelse af henholdsvis kulbrintetilladelser og geotermi-tilladelser. På den baggrund findes det derfor hensigtsmæssigt at etablere en tilsvarende hjemmel til forlængelse af geotermi-tilladelser.

Den foreslåede ændring skal give mulighed for at forlænge geotermi-tilladelser ud over den periode, der er fastsat i medfør af stk. 2. Med ændringen indføres der mulighed for forlængelse af indvindingsperioden, hvis der er behov for det i de situationer, hvor indvinding allerede foregår og forventes at ville kunne opretholdes længere end oprindeligt forudsat. Gennemførelse af den foreslåede bestemmelse indebærer, at forlængelser, der medfører, at varigheden af tilladelsen overstiger 50 år, skal forelægges for et af Folketinget nedsat udvalg på samme måde, som det allerede gælder for kulbrintetilladelser.

Til nr. 10

Det fremgår af den gældende § 27, stk. 2, at det i en tilladelse efter § 5 kan bestemmes, at en repræsentant for tilsynet skal kunne overvære møder i rettighedshaveres besluttende organer. Ifølge den nuværende praksis forekommer det ofte, at repræsentanter for tilsynet overværer møder også i tekniske fora oprettet i forbindelse med den af tilladelsen omfattede virksomhed, og altså ikke alene møder i besluttende organer.

Hensigten med den foreslåede justering af bestemmelsen er at præcisere lovgrundlaget, så det bliver i overensstemmelse med den praksis, der har været fulgt gennem en længere årrække for de fleste tilladelser til efterforskning og indvinding. Repræsentanter for tilsynet har efter den foreslåede bestemmelse ret til som observatør at deltage i møder i såvel tekniske som besluttende samarbejdsorganer hos rettighedshavere til tilladelser efter loven. Det er hensigten at videreføre den nuværende praksis, hvor tilsynets repræsentanter kan forlade møder, hvis der for eksempel skal drøftes besvarelse af henvendelser fra tilsynet.

Det foreslås endvidere, at beføjelsen for tilsynet til at kunne deltage i samarbejdsorganer oprettet i forbindelse med den af tilladelsen omfattede virksomhed udvides til at omfatte alle tilladelser efter loven, og ikke alene tilladelser efter § 5. Begrundelsen herfor er især, at

deltagelse i møderne letter tilsynets opgave, øger tilsynets informationsniveau og kan medvirke til at nedbringe antallet af separate møder mellem rettighedshaveren og tilsynet.

Til nr. 11

For aktiviteter omfattet af undergrundsloven varetages myndighedsopgaverne vedrørende sikkerhed, sundhed og visse miljøaspekter i dag af Energistyrelsen. Dog varetager Arbejdstilsynet de sikkerhedsmæssige forhold for udstyr over jordoverfladen ved borer og seismikindsamling på land. Energistyrelsen varetager også de økonomiske myndighedsopgaver i forbindelse med olie- og gasaktiviteter på havområdet og på land.

Af bemærkningerne til den gældende § 28 fremgår: ”Denne bestemmelse fastslår, at arbejder der udføres i forbindelse med virksomhed omfattet af denne lov kræver godkendelse af energiministeren. En rettighedshaver, der i medfør af en tilladelse eksempelvis ønsker at gennemføre en boring inden for det område, tilladelsen omfatter, er forpligtet til at ansøge om godkendelse heraf. Godkendelsesbeføjelsen forudsættes delegeret til Energistyrelsen, jfr. § 37. Vurderingen af en konkret ansøgning vil omfatte udstyr, program og udførelsesmåde. Bestemmelsen indeholder hjemmel til at påbyde de ændringer i forhold til det forelagte materiale og de sikkerhedsforanstaltninger i øvrigt omkring aktiviteten, der anses for nødvendige for at sikre en hensigtsmæssig gennemførelse af aktiviteterne og forhindre, at der forårsages skader på personer eller ejendom, omgivende miljø og materiel. Godkendelse i medfør af denne bestemmelse fritager ikke for at indhente eventuelle andre tilladelser, der kræves i henhold til anden lovgivning.”

Godkendelse af sikkerhedsmæssige forhold i forbindelse med olie- og gasboringer på havområdet skal ikke fremover reguleres i undergrundsloven, men af nye regler i offshoresikkerhedsloven som følge af offshoresikkerhedsdirektivet. Godkendelse af ressourcemæssige forhold for borer på havområdet skal fortsat reguleres af undergrundsloven, og også andre aktiviteter på havområdet (borestedsundersøgelser og seismiske undersøgelser m.v.) skal fortsat reguleres af undergrundsloven. Borer på land skal også fremover reguleres af § 28, stk. 1. Efter gældende praksis reguleres sikkerhedsmæssige forhold i forbindelse med borer på land sådan, at aktiviteter over jordoverfladen reguleres efter arbejdsmiljøloven, mens forhold i borer under jordoverfladen reguleres efter undergrundsloven.

Bestemmelsen i den foreslåede § 28, stk. 2, fastslår, at arbejder i borer på havområdet med henblik på efterforskning og indvinding af kulbrinter udført i tilladelser udstedt i medfør af § 5, ikke er omfattet af § 28, stk. 1, idet det af forarbejderne til bestemmelsen fremgår, at der i grundlaget for godkendelsen indgår en vurdering af de sikkerhedsmæssige forhold

Den foreslåede bestemmelse i § 28, stk. 3, fastslår, at godkendelse af ressourcemæssige forhold vedrørende udstyr, program og udførelsesmåde for arbejder i borer på havområdet med henblik på efterforskning og indvinding af kulbrinter udført i tilladelser udstedt i medfør af § 5, skal indhentes i hvert enkelt tilfælde. Godkendelsesbeføjelsen forudsættes delegeret til Energistyrelsen, jf. undergrundslovens § 37. Vurderingen af en konkret ansøgning vil blandt andet omfatte program for boringens placering, indretning og anvendelse, samt program for indhentning af oplysninger. Vurderingen vil endvidere omfatte udstyrets og udførelsesmådens betydning for at sikre en i ressourcemæssig henseende hensigtsmæssig gennemførelse af borer. Vurderingen gennemføres med henblik på at sikre en hensigtsmæssig efterforskning og eventuel udnyttelse af de ressourcer, der planlægges anført og indvundet med brug af borer. Desuden skal der ved vurderingen i givet fald tages stilling til, om en boring kan efterlades uden permanent lukning med henblik på senere anvendelse til produktion, jf. også den foreslåede bestemmelse i § 32 a, stk. 2. Godkendelse i medfør af denne bestemmelse fritager

ikke rettighedshaveren for at indhente eventuelle andre tilladelser eller godkendelser, der kræves i henhold til lovgivningen.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 4* tydeliggør på lovniveau, at klima- og energi- og bygningsministeren kan fastsætte vilkår for godkendelser i medfør af lovens § 28. Siden vedtagelse af undergrundsloven i 1981 har været stigende fokus på hjemmelskravet til at fastsætte vilkår i forbindelse med godkendelser. Der er derfor behov for at modernisere og præcisere bestemmelsen om fastsættelse af vilkår i medfør af godkendelser udstedt med hjemmel i lovens § 28. Ved godkendelse af arbejder omfattet af den foreslåede § 28, *stk. 3*, kan det være nødvendigt at fastsætte vilkår i forbindelse hermed. Det kan eksempelvis dreje sig om vilkår om indsamling af oplysninger om undergrunden, placering og indretning af en boring eller om dennes anvendelse m.v.

Til nr. 12

Direktivets artikel 5 foreskriver, at offentligheden skal have været inddraget før en efterforskningsboring fra anlæg, som ikke bruges til indvirkningsvirksomhed (ikke-produktionsanlæg), kan påbegyndes. I medfør af lov om miljøvurdering af planer og programmer (miljøvurderingsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 939 af 3. juli 2013 med senere ændringer, skal offentligheden inddrages ved en offentlig høring når der udarbejdes en strategisk miljøvurdering (SMV) i forbindelse med planer eller programmer. Der blev i 2012 udarbejdet en SMV for en plan for efterforskning af olie og gas samt injektion af CO₂ i eksisterende oliefelter med henblik på forøget olieindvinding i det såkaldte rundeområde (vest for 6 15' Ø) i den danske del af Nordsøen. I denne forbindelse blev der således også foretaget en offentlig høring af planen.

Der er ikke udarbejdet en SMV for en plan for efterforskning af olie og gas m.v. i den resterende del af det danske havområde.

I medfør af bekendtgørelse nr. 632 om VVM, konsekvensvurdering vedrørende internationale naturbeskyttelsesområder og beskyttelse af visse arter ved efterforskning og indvinding af kulbrinter, lagring i undergrunden, rørledninger, m.v. offshore (VVM-bekendtgørelsen) bliver offentligheden inddraget ved en høring af VVM-redegørelser i forbindelse med projekter om etablering af anlæg til indvinding af olie og gas på havområdet, når indvinding i kommercielt øjemed overstiger mere end 500 tons råolie pr dag eller mere end 500.000 m³ naturgas pr. dag.

I forbindelse med godkendelse af efterforskningsboringer bliver der foretaget en såkaldt VVM-screening, hvor myndigheden vurderer, hvorvidt der for den konkrete efterforskningsboring skal udarbejdes en VVM-redegørelse. Hvis det vurderes, at der ikke er behov for en VVM-redegørelse, bliver offentligheden ikke inddraget ved en høring, men en afgørelse herom offentliggøres på Energistyrelsens hjemmeside www.ens.dk.

I forslaget til § 28 *d, stk. 1*, foreslås det, at en efterforskningsboring på havområdet fra anlæg, som ikke benyttes til indvindingsvirksomhed, ikke kan iværksættes, medmindre der har været foretaget en tidlig og effektiv offentlig deltagelse vedrørende de eventuelle virkninger af de planlagte offshore olie- og gasaktiviteter på miljøet i henhold til regler udstedt i medfør af andre EU-retsakter, navnlig direktiv 2001/42/EF om vurdering af bestemte planer og programmer indvirkning på miljøet (SMV) eller 2011/92/EU om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (VVM).

Dette vil medføre, at dersom en efterforskningsboring skal foretages i et område, hvor der ikke allerede er udført en SMV, og boringen ikke er omfattet af en VVM, skal der foretages en offentlig høring vedrørende boringens eventuelle virkninger på miljøet.

Skal efterforskningsboringen udføres i et område, hvor der er udført en SMV eller er boringen omfattet af en VVM, skal der ikke foretages en yderligere høring af offentligheden. Begrundelsen herfor er, at der som nævnt både ved SMV og VVM foretages en høring af

offentligheden om de eventuelle miljøpåvirkninger. Forslaget til stk. 2 bemyndiger ministeren til at kunne fastsætte nærmere bestemmelser om underretning og høring af offentligheden og de berørte myndigheder og organisationer samt om fastsættelse af tidsrammer herfor. Det er hensigten, at fastsætte disse nærmere bestemmelser i VVM-bekendtgørelsen, således at regler vedrørende VVM, natur- og artsbeskyttelse på havområdet er samlet et sted.

Til nr. 13

Efter gældende ret er det en forudsætning og en gyldighedsbetingelse, at direkte eller indirekte overdragelser af tilladelser efter undergrundsloven godkendes i medfør af undergrundslovens § 29, stk. 1.

Med det foreslåede nye stk. 2 præciseres det, at overdragelser alene kan godkendes, hvis rettighedshaveren også efter overdragelsen skønnes at have den fornødne tekniske og finansielle kapacitetsmæssigt må kunne forventes at udøve virksomheden sådan, at samfundet har mest mulig indsigt i og gavn af denne. Det svarer til den praksis, der er benyttet hidtil, og bidrager til at sikre, at rettighedshaveren til enhver tid har den fornødne kapacitet. Endvidere foreslås indført en hjemmel til at stille vilkår for godkendelse af overdragelser. Der vil f.eks. kunne være tale om vilkår om sikkerhedsstillelse, indgåelse af samarbejdsaftaler m.v.

Endvidere gennemføres dele af bestemmelsen i offshoresikkerhedsdirektivet artikel 4, stk. 1, med denne bestemmelse. Det fremgår af artikel 4, stk. 1, i direktivet, at medlemsstaterne sikrer, at der ved afgørelse om udstedelse eller overdragelse af en kulbrintetilladelse skal tages hensyn til den kapacitet, som ansøgerne har, til at opfylde kravene til aktiviteterne inden for rammerne af tilladelsen.

Af direktivets artikel 4, stk. 2, fremgår endvidere, at den koncessionsgivende myndighed forud for udstedelse eller overførsel af en koncession til olie- og gasaktiviteter, hvis det er hensigtsmæssigt, hører den kompetente myndighed i relation til offshoresikkerhedsdirektivet. På den baggrund vil Energistyrelsen høre den kompetente myndighed, forud for meddelelse eller overførsel af en tilladelse, hvis det er hensigtsmæssigt.

I det foreslåede § 29, stk. 3, præciseres det i 1. og 2. pkt., at ansøgninger om tilladelse til overdragelser, som fører til opdeling af en tilladelse, skal indeholde de til behandlingen af ansøgningen nødvendige oplysninger. Efterforskning og indvinding af forekomster, som strækker sig over flere rettighedshaveres områder, nødvendiggør indgåelse af samordningsaftaler, som kan være omfattende og tidskrævende. Formålet med bestemmelsen i 3. pkt. er at undgå, at der i forbindelse med overdragelser, som fører til opdeling af en tilladelse, sker opdeling af forekomster eller geologiske strukturer, der benyttes til lagring, sådan at en hensigtsmæssig ressourceudnyttelse eller anvendelse af undergrunden vanskeliggøres.

Til nr. 14

Bestemmelsen i den foreslåede § 29 a, stk. 1, indebærer, at et selskab, som overdrager en tilladelse eller en andel af en tilladelse, fremover vil forblive subsidiært økonomisk ansvarlig for omkostninger til afvikling af etablerede anlæg m.v. Det skal i den forbindelse bemærkes, at der ikke er særlige krav til selskabsformen for at kunne meddeles en tilladelse efter undergrundsloven. Almindeligvis er det selskaber, der meddeles en tilladelse, men en enkeltperson vil også kunne få andel i en tilladelse, hvis kravene til teknisk formåen, finansiell kapacitet m.v. kan opfyldes. Den foreslåede bestemmelse gælder selskaber, som i forening udgør rettighedshaveren i en tilladelse til efterforskning og indvinding af råstoffer efter lovens § 5, stk. 1, til en tilladelse efter lovens § 17 til etablering og drift af rørledningsanlæg samt til en tilladelse

efter lovens § 23, stk. 1, til efterforskning og anvendelse af undergrunden til lagring eller andre formål end indvinding.

Den foreslåede bestemmelse gælder ikke for rettighedshaveren til en tilladelse til forundersøgelse efter lovens § 3 og rettighedshaveren til en tilladelse til videnskabelig undersøgelse efter lovens § 24, da tilladelser efter disse bestemmelser normalt har en anden karakter end tilladelser efter §§ 5, 17 og 23, og da der kun undtagelsesvis etableres anlæg m.v. i forbindelse med denne type tilladelser. For så vidt angår eneretsbevillingen, hvor der udover bevillingshaverne, som er A.P. Møller- Mærsk selskaber, er deltagelse af andre selskaber som bistandsydere, vil bestemmelsen omfatte både bevillingshaverne og bistandsyderne.

Rettighedshavere til en tilladelse er i henhold til den foreslåede § 32 a ansvarlige for afviklingen af anlæg m.v. Hvis et selskab, som i forening med et eller flere andre selskaber udgør rettighedshaveren i en tilladelse, ikke er i stand til at indfri sine forpligtelser, kan de tilbageværende selskaber kræve, at selskabet indfrir forpligtelsen sin andel af forpligtelsen. De øvrige selskaber i tilladelsen skal først udtømme de muligheder, som samarbejdsaftalen for tilladelsen giver for opkrævning af økonomiske midler, før det subsidiære økonomiske ansvar kan gøres gældende.

Med ”anlæg m.v., som eksisterer på tidspunktet for overdragelsen”, menes anlæg, installationer og indretninger m.v., herunder borer, som eksisterer fysisk på tidspunktet for overdragelsen, og som på dette tidspunkt er placeret på stedet for deres anvendelse. Ansvar for gælder også påbegyndte anlæg m.v., herunder borer, som er under placering inden for tilladelsens område, eller, hvis der er tale om rørledninger under etablering i medfør af tilladelse efter lovens § 17, under anbringelse i den godkendte tracé. Hvis en overdragelse er sket, inden anlæg, herunder ufærdige anlæg, m.v. er etableret, kan det overdragende selskab ikke blive ansvarligt for en eventuel senere afviklingsforpligtelse.

Det subsidiære ansvar for anlæg m.v. som eksisterede på overdragelsestidspunktet, knytter sig til anlæg m.v. som sådan og er uafhængig af senere videreudbygning. Dette skyldes, at efterfølgende ændringer af et anlæg vil have lille eller ingen betydning for den senere afviklingsomkostning for anlægget. Der er heller ikke umiddelbart sammenhæng mellem investering i nyt udstyr på anlægget og øgede afviklingsomkostninger. Nyt udstyr på et anlæg kan både øge og reducere afviklingsomkostningerne. Det subsidiære ansvar vil ikke kunne øges efter overdragelsestidspunktet som følge af efterfølgende udvikling i tilladelsen, som den subsidiært ansvarlige ikke har indflydelse på. Det subsidiære ansvar i forbindelse med anlæg m.v., som eksisterede på tidspunktet for overdragelsen, vil således være begrænset til maksimalt det, den subsidiært ansvarliges andel af udgifterne ville have været på det endelige tidspunkt for afvikling af anlæg m.v., sådan som det var på overdragelsestidspunktet.

Det subsidiære ansvar for selskaber, der tidligere har haft andele i en tilladelse, er alene et økonomisk ansvar. Det vil ikke være hensigtsmæssigt at pålægge sådanne selskaber et ansvar for at gennemføre selve afviklingen, da selskabet ikke nødvendigvis har opretholdt en relevant organisation.

Med tidspunktet for overdragelsen menes det tidspunkt, som Energistyrelsen efter § 29 har godkendt, at overdragelsen af andelen har virkning fra. Normalt indgår køber og sælger af en andel en aftale om salget. Denne aftale fremsendes sammen med ansøgning om godkendelse af overdragelsen til Energistyrelsens godkendelse. Af aftalen fremgår, hvornår overdragelsen ønskes gennemført, hvilket kan være både forud eller efter aftalens indgåelse. Normalt vil Energistyrelsen kunne godkende det ansøgte tidspunkt for overdragelsen.

Til sikkerhed for et udtrædende selskabs subsidiære ansvar overfor de tilbageværende selskaber med andel i tilladelsen skal der indgås aftale mellem disse parter. Aftalen skal være i

overensstemmelse med de regler, som kan udstedes i medfør af den foreslåede § 32 a, stk. 4 om etablering af sikkerhed for midler til afvikling af anlæg m.v.

Et subsidiært ansvarligt selskab vil kunne have behov for information om den tilladelse, som ansvaret udspringer fra bl.a. i forbindelse med løbende vurderinger af størrelsen af ansvaret i forbindelse med udarbejdelse af regnskab. Adgang til sådan information vil kunne sikres i den overdragelsesaftale, som indgås med det overdragende selskab, og vil forudsætte samtykke fra de øvrige selskaber med andele i tilladelsen. Både de tilbageværende selskaber og det subsidiært ansvarlige selskab vil have interesse i, at der foreligger et korrekt grundlag for den løbende vurdering af omfanget af det subsidiære ansvar.

Hvis rettighedshaveren til en tilladelse kun består af et enkelt selskab, indtræder staten som begunstiget i forhold til subsidiært økonomisk ansvar. Næsten alle tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter har i dag flere deltagere. Det er også tilfældet for nye kulbrintetilladelser, som tildeles et eller flere selskaber sammen med statsdeltageren, Nordsøfonden. Nogle tilladelser til rørledninger, geotermi og indvinding af salt har kun et deltagende selskab. Hvis afviklingsforpligtelserne ikke opfyldes, vil staten skulle forestå disse og dermed få behov for at gøre et subsidiært økonomisk ansvar gældende overfor eventuelle tidligere selskaber med andel i tilladelsen. Til sikring af midler i forbindelse med subsidiært ansvar for gennemførelse af en afviklingsplan kan der ved godkendelsen af overdragelsen efter § 29 fastsættes vilkår.

Af bestemmelsen i det foreslåede stk. 2 følger, at såfremt staten på grundlag af vilkår i en tilladelse har foretaget afvikling af anlæg, er et overdragende selskab ligeledes subsidiært ansvarlig overfor staten for udgifterne til fjernelsen.

Efter det foreslåede stk. 3 skal det subsidiære økonomiske ansvar beregnes på grundlag af størrelsen af den overdragede andel. Omfanget af det subsidiære ansvar vil ikke påvirkes af baggrunden for overdragelsen. Ansvaret vil endvidere være begrænset til det proratariske ansvar i forbindelse med overdragne andel. Det subsidiære ansvar omfatter således ikke et eventuelt senere opstået solidarisk ansvar i henhold til den samarbejdsaftale, der måtte være indgået mellem selskaberne med andele i tilladelsen til regulering af deres indbyrdes forhold. Det subsidiære ansvar vil også gøre sig også gældende ved overdragelse af andele mellem selskaber internt i en tilladelse.

Med subsidiært økonomisk ansvarlig menes i det foreslåede stk. 3 et ansvar, som indtræder, når et selskab efter påkrav har misligholdt sin betalingsforpligtelse for udgifter ved udførelse af en besluttet afvikling af anlæg m.v. og samarbejdsaftalen mellem selskaberne med andele i tilladelsen ikke giver mulighed for dækning af kravet. Hvis en andel er overdraget flere gange, må de øvrige selskaber rette krav mod de overdragende selskaber i successiv rækkefølge, sådan at krav først rettes mod det selskab, som senest har overdraget andelen, og derefter mod det næste selskab, når det forrige selskab har misligholdt sin betalingsforpligtelse. I tilfælde, hvor flere selskaber har overdraget andele til det misligholdende selskab, kan de tilbageværende selskaber søge dækning parallelt hos disse selskaber for deres respektive andele. Det samme gælder i det tilfælde, hvor flere selskaber tidligere har overdraget andele til et tidligere selskab, som ikke kan opfylde sit subsidiære ansvar, og hvor disse andele er overdraget videre samlet. I tilfælde hvor andelen, som er overdraget videre, er mindre end summen af de overdragede andele fra tidligere selskaber, vil de tilbageværende selskaber kunne søge dækning parallelt hos de tidligere selskaber for en forholdsmæssig del af den overdragede andel. Selskaberne skal anses for at have misligholdt deres forpligtelse, hvis de ikke har dækket deres ansvar senest tre måneder efter at påkrav har været dem i hænde.

I det foreslåede stk. 4 fastslås, at det overdragende selskabs forpligtelse opretholdes også i tilfælde af, at andelen eller en del af denne senere overdrages videre. Gennem overdragelser af

andele i en tilladelse vil der opstå en række af selskaber med afhændede andele, som de tilbageværende selskaber i tilladelsen vil kunne rejse krav overfor. Der henvises til det vedrørende stk. 3 anførte om rækkefølge m.v. for at søge dækning.

Hvis der ansøges om indirekte overdragelse af andele i en tilladelse, kan der ved godkendelsen efter § 29 stilles vilkår om subsidiært økonomisk ansvar hos det selskab, som helt eller delvis ejer selskabet med andel i tilladelsen. Selskaber med andel i en dansk tilladelse er ofte danske selskaber, som er ejet af udenlandske selskaber. Det kan derfor tænkes, at et økonomisk solidt udenlandsk selskab overdrager et dansk datterselskab til et andet mindre økonomisk solidt selskab. I et sådant tilfælde vil der ved godkendelsen af denne indirekte overdragelse af tilladelsen kunne stilles vilkår om, at det overdragende selskab skal være økonomisk ansvarlig overfor eventuelle andre selskaber med andel i tilladelsen og overfor den danske stat for omkostninger ved gennemførelse af en afviklingsplan.

Efter det foreslåede *stk. 5* er det en forudsætning for klima-, energi- og bygningsministerens godkendelse af en overdragelse efter § 29, at der foreligger en erklæring fra den udtrædende part om subsidiært ansvar, jf. *skt. 1-3*. Erklæringen afgives overfor de parter, som til enhver tid i forening udgør rettighedshaveren til tilladelsen, og overfor staten. Erklæringen vil kunne gøres gældende overfor den udtrædende part, hvis en part med andel i tilladelsen, som direkte eller efter mellemliggende handler har erhvervet den pågældende andel i tilladelsen, ikke kan opfylde sine økonomiske forpligtelser i forbindelse med afviklingsplanen.

Klima-, energi- og bygningsministeren skal efter *stk. 6* godkende erklæringer efter *stk. 5* og kan fastsætte vilkår herfor.

(§ 29 b)

Rettighedshaveren er ansvarlig for alle aktiviteter, som udføres i medfør af tilladelsen, og for efterlevelse af vilkår og betingelser i tilladelsen og de til enhver tid i Danmark gældende retsregler, herunder eventuelle fremtidige ændringer af undergrundsloven og de til enhver tid gældende forpligtelser som følge af Danmarks medlemskab af Den Europæiske Union. Ændring af rettighedshaver til en tilladelse kræver godkendelse i henhold til undergrundslovens § 29. Det gælder såvel for tilladelser, som indehaves af et enkelt selskab, og for tilladelser, som er tildelt flere selskaber i forening. Hel eller delvis overdragelse af en andel i en tilladelse vil således skulle godkendes, ligesom overdragelse af andele internt mellem indehavere af med andele i samme tilladelse kræver godkendelse. Tilsvarende skal indirekte overdragelser gennem ændring af ejerforhold til de juridiske personer, som har en tilladelse eller andel i en tilladelse, godkendes.

I tilladelser, som er tildelt en enkelt juridisk person, forudsættes, at denne person forestår udførelse af aktiviteterne, medmindre andet er ansøgt og godkendt.

Der skal udpeges en operatør for tilladelser efter §§ 3, 5, 17, 23 eller 24, som på rettighedshaverens vegne udfører aktiviteterne i henhold til tilladelsen. Operatøren udpeges samtidig med tilladelsens meddelelse. Der findes i dag enkelte tilladelser meddelt efter nogle af de nævnte bestemmelser, hvor der ikke er en operatør. Rettighedshaverne til sådanne eksisterende operatørløse tilladelser vil blive bedt om at pege på en operatør, der kan godkendes af Energistyrelsen, efter en rimelig frist fastsat på i størrelsesordenen et halvt år efter lovens ikrafttrædelse.

I offshoresikkerhedsdirektivet skelnes mellem den koncessionsgivende myndighed og den kompetente myndighed. Den koncessionsgivende myndighed er her klima-, energi- og bygningsministeren, som er den myndighed, der er ansvarlig for at give tilladelser eller for at overvåge anvendelsen af tilladelser som omhandlet i direktiv 94/22/EF (koncessionsdirektivet).

Andre ressortmyndigheder fører også tilsyn med virksomhed og aktiviteter i forbindelse med efterforskning og indvinding af olie og gas på havområdet. Det drejer sig f.eks. om Arbejdstilsynet og Miljøstyrelsen. Hvis den kompetente myndighed i medfør af offshoresikkerhedsloven eller miljølovgivningen træffer afgørelse om, at en operatør ikke længere kan opfylde de relevante krav i offshoresikkerhedsdirektivet, underrettes klima-, energi- og bygningsministeren herom. Inden den kompetente myndighed træffer en sådan afgørelse, vil myndigheden have været i dialog med operatøren om afhjælpning samt have givet påbud i medfør af offshoresikkerhedslovens § 32 c, og alle muligheder for at opgradere eller forbedre den eksisterende operatør til et niveau, der kan accepteres, vil være udtømte.

Klima-, energi- og bygningsministeren skal herefter underrette rettighedshaveren til tilladelsen om, at udførelsen af operatørens forpligtelser herefter påhviler rettighedshaveren. Rettighedshaveren vil herefter straks skulle foreslå en ny operatør til klima-, energi- og bygningsministerens godkendelse.

(§ 29 c)

Efter den gældende bestemmelse i undergrundslovens § 5 stilles der krav om, at tilladelser med eneret til efterforskning og indvinding af et eller flere råstoffer kun kan meddeles til ansøgere, som skønnes at have fornøden sagkundskab og økonomisk baggrund.

Den foreslåede indsættelse af en ny bestemmelse i lovens § 29 c, indebærer i forhold til gældende ret, dels at kravet udvides til også at omfatte de, der meddeles tilladelser efter §§ 3, 17, 23 eller 24. Det er nødvendigt og hensigtsmæssigt, at alle der ønsker at få en tilladelse efter undergrundloven er i besiddelse af de relevante saglige og økonomiske forudsætninger for at håndtere tilladelsen på tilfredsstillende måde.

Offshoresikkerhedsdirektivet stiller krav om, at der ved vurdering af en ansøgers tekniske og finansielle kapacitet, som i undergrundsloven benævnes fornøden sagkundskab og økonomisk baggrund, i særdeleshed inddrages: a) risici, farer og alle andre relevante oplysninger vedrørende det pågældende koncessionsområde, herunder eventuelt omkostningerne ved en forringelse af havmiljøet, jf. artikel 8, stk. 1, litra c), i direktiv 2008/56/EF, b) den relevante fase af olie- og gasaktiviteterne på havområdet, c) ansøgerens finansielle kapacitet, herunder alle finansielle sikkerhedsstillelser til at dække det potentielle erstatningsansvar, som kan opstå i forbindelse med de pågældende olie- og gasaktiviteter, herunder erstatningsansvar for potentielle økonomiske skader, hvis et sådant erstatningsansvar har hjemmel i national ret, d) de oplysninger, der er til rådighed om ansøgerens sikkerheds- og miljøresultater, herunder med hensyn til større uheld, hvor det er hensigtsmæssigt, for de aktiviteter, i forbindelse med hvilke der blev anmodet om koncession.

Fremover vil dette krav komme til at gælde ikke alene for tilladelser meddelt i medfør af § 5, men også for tilladelser efter §§ 3, 17, 23 eller 24. Tilladelser kan herudover alene meddeles til ansøgere, som kan forventes at udøve virksomheden sådan, at samfundet har mest mulig indsigt i og gavn af denne. Det er naturligt og hensigtsmæssigt, at der som foreslået også stilles lovkrav om fornøden teknisk og finansiell kapacitet til indehavere af eksempelvis forundersøgelsestilladelser og tilladelser til lagring af for eksempel naturgas.

Imidlertid er det ikke hensigtsmæssigt, at kravene til ansøgerens tekniske og finansielle kapacitet alene gælder ved meddelelsen af tilladelsen, da ansøgerens tekniske og finansielle kapacitet ofte ændrer sig over tid. Der er der flere gange modtaget ansøgninger fra selskaber eller grupper af selskaber, som på ansøgningstidspunktet har den fornødne tekniske og finansielle kapacitet til at kunne udføre den eller de indledende faser af en efterforskning, men ikke vil have fornøden teknisk og finansiell kapacitet til at kunne stå for udførelse af senere aktiviteter i forbindelse med efterforskning, udbygning og produktion. Selskabernes hensigt er,

dersom et efterforskningsprospekt modnes til et bore mål, at afhænde deres andel af en tilladelse helt eller delvis til selskaber, som teknisk og økonomisk vil kunne forestå udførelse af en boring. Tilsvarende gør sig gældende ved overgang fra efterforskning til udbygning af et felt. Disse forhold har gjort sig gældende i forbindelse med ansøgninger til tilladelser inden for hele lovens anvendelsesområde, dvs. på land, på kontinentalsokkelområdet og i den eksklusive økonomiske zone.

Det foreslås, at der fremover skal foretages en fornyet vurdering af selskabet eller de selskaber, som i forening udgør rettighedshaveren, som skal dokumentere fornøden teknisk og finansiell kapacitet forud for overgang til en ny fase i efterforskningsprogram for arbejdsforpligtelserne i en tilladelse til efterforskning og indvinding, inden godkendelse af en efterforsknings- eller vurderingsboring, jf. undergrundslovens § 28, inden godkendelse af en plan for indvindingsvirksomhed, jf. §§ 10 og 17, og inden iværksættelse af en plan for afvikling af anlæg til indvinding og transport.

Omfanget og karakteren af en sådan vurdering vil blive tilpasset den aktuelle situation. Er der foretaget en vurdering ved overgang til en fase i efterforskningsprogrammet, som omfatter udførelse af en efterforskningsboring, vil vurderingen af det samme ske under hensyn hertil i forbindelse med godkendelse efter § 28. Ligeledes vil vurderingen blive tilpasset i forbindelse med en plan for videreudbygning af et felt med aktiviteter af begrænset omfang og af samme karakter, som nyligt måtte være blevet godkendt.

Rettighedshavere skal kunne udføre efterforskning og indvinding på et højt fagligt niveau både i relation til ressource- og sikkerhedsmæssigt hensyn. Det er nødvendigt for at kunne udføre aktiviteten med størst mulig sandsynlighed for at finde kommercielt indvindelige ressourcer, og for at kunne maksimere indvindingen af de tilstedeværende mængder. En høj faglig kompetence er også en forudsætning for at kunne udføre aktiviteterne sikkerhedsmæssigt forsvarligt, sådan at risikoen for uheld reduceres mest mulig. Det er ofte hensigtsmæssigt, at sammensætningen af selskaber i en tilladelse er sådan, at mindst et andet selskab udover operatøren og statsdeltageren i kulbrintetilladelser, Nordsøfonden, har fornøden teknisk kapacitet, da det giver mulighed for en faglig dialog ved planlægning af aktiviteter i tilladelsen. Forslaget indebærer, at de selskaber, som i forening udgør rettighedshaveren til en tilladelse til efterforskning og indvinding, på en række tidspunkter i tilladelsens levetid skal dokumentere at være i besiddelse af den fornødne tekniske og finansielle kapacitet. Endvidere kan klima-, energi- og bygningsministeren til enhver tid anmode selskaberne, om at dokumentere, at de er i besiddelse af den fornødne tekniske og finansielle kapacitet til at udføre aktiviteterne i den aktuelle fase. Et sådan behov kan eksempelvis opstå, fordi der er sket eller forventes at ske ændringer i organisatoriske, personalemæssige eller økonomiske forhold for et eller flere af selskaber med andel i en tilladelse. Forhold i forbindelse med udførte eller planlagte aktiviteter vil ligeledes kunne give anledning til, at der er behov for en dokumentation. Det vil være rettighedshaverens ansvar at forsyne myndighederne med den relevante dokumentation.

Dokumentation af fornøden teknisk kapacitet vil blandt andet indebære, at et selskab skal forelægge oplysninger om selskabets organisation til udførelse af aktiviteter i forbindelse med tilladelsen til efterforskning og indvinding, de ansattes faglige kompetencer og dokumentation for erfaringer med lignende aktiviteter.

Dokumentationen skal beskrive de krav til faglige kompetencer, som medarbejderne i forening skal kunne opfylde i de enkelte elementer i organisationen. Rettighedshaveren skal sikre og kunne dokumentere, at der til enhver tid er ansatte i de enkelte funktioner, som er i besiddelse af de beskrevne faglige kompetencer. Hvis en rettighedshaver ikke selv råder over de fornødne faglige kompetencer, skal det ved dokumenterbar aftale sikres, at ekstern sagkyndig bistand med

de fornødne faglige kompetencer indgår i udfyldelse af funktionerne. Anvendelse af ekstern faglig bistand kan finde sted, men skal beskrives i dokumentationen.

Den økonomiske baggrund for det enkelte selskab i en tilladelse vil skulle vurderes under hensyn til selskabets andel i tilladelsen og størrelsen af de økonomiske forpligtelser i forbindelse med de planlagte aktiviteter i den aktuelle fase for tilladelsen. Det vil normalt være et krav, at egenkapitalen er positiv og står i rimelig forhold til balancens størrelse. Endvidere skal selskabet kunne dokumentere at have rådighed over sin andel af de krævede midler med en passende margin til dækning af uforudsete hændelser i den aktuelle fase.

Dokumentation af økonomisk baggrund vil blandt andet indebære, at et selskab skal fremlægge de senere års årsrapporter, evt. sikkerhedsstillinger med relevans for tilladelsen til efterforskning og indvinding m.v., redegøre for andre relevante forhold herunder planlagte aktiviteter, som har betydning for vurderingen af den økonomiske baggrund. Disse vil kunne omfatte selskabets planer og forpligtelser med økonomiske konsekvenser, f.eks. efterforsknings og udbygningsaktiviteter i Danmark og udlandet samt økonomiske konsekvenser af anden ikke-kulbrinterelateret virksomhed, som kan få betydning for vurderingen af den økonomiske baggrund. På baggrund af årsrapporterne vil der kunne beregnes en række nøgletal til belysning af et selskabs økonomiske forhold. I en vurdering af den økonomiske baggrund vil endvidere kunne inddrages andre forhold, herunder de nævnte øvrige forhold. Den økonomiske baggrund skal foreligge i form af kontanter, anfordringsindskud eller andre aktiver, som er let omsættelige til kontanter med meget kort varsel.

Sikkerhed for det potentielle erstatningsansvar vil kunne omfatte forsikringer, jf. den foreslåede § 35 a.

I dag kan der efter tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter stilles krav om, at rettighedshaveren til tilladelsen til opfyldelse af samtlige forpligtelse stiller sikkerhed af en sådan form og beskaffenhed, som kan godkendes af Energistyrelsen. Det er normalt, at der stilles moderselskabsgaranti, men det forudsætter, at moderselskabets økonomiske situation giver grundlag for dette. Dette kan være en tilfredsstillende rating fra et anderkendt ratingfirma, f.eks. Standard & Poor's, Moody's og Fitch Ratings. Alternativt skal anden sikkerhed stilles. Dette kan være en indestående på en klausuleret bankkonto, bankgaranti fra en bank med tilfredsstillende rating eller sikkerhedsstillelse fra andre organer med en tilfredsstillende rating.

Konsekvensen af manglende sagkyndig baggrund eller økonomisk formåen vil være, at aktiviteterne i den efterfølgende fase af arbejdsprogrammet for arbejdsforpligtelserne ikke kan indledes. Tilsvarende vil det føre til, at en planlagt efterforsknings- eller vurderingsboring, plan for indvindingsvirksomheden eller iværksættelse af en plan for afvikling af anlæg ikke kan godkendes og dermed iværksættes. Efter ansøgning fra rettighedshaveren kan tilladelsen forlænges med indtil 3 måneder med henblik afhjælpning af manglen. Under særlige omstændigheder kan perioden forlænges yderligere. Der vil dog være tale om en kortere forlængelse i størrelsesordenen nogle få måneder. Det vil i visse tilfælde kunne være vanskeligt at gennemføre en afhjælpning inden for en sådan frist, men så længe tilladelsen er gældende, vil den afskære andre fra at søge om tilladelse til det pågældende område. Hvis det kun er et enkelt selskab i en tilladelse med flere deltagere, der har mangler, vil det kunne medføre en forsinkelse af aktiviteten også for de selskaber, der har en tilfredsstillende sagkyndig baggrund og økonomisk formåen. Det kan forebygges ved et omhyggeligt valg af partnere.

Klima-, energi- og bygningsministeren vil under disse omstændigheder kunne tillade, at visse aktiviteter udføres. Det vil være aktiviteter, hvor ministeren finder, at rettighedshaveren har den fornødne tekniske og finansielle kapacitet. Der kan fastsættes vilkår for udførelse af sådanne aktiviteter. Hvis et eller flere af de selskaber, der i forening udgør en rettighedshaver, ikke kan dokumentere at have fornøden teknisk og finansiell kapacitet, kan klima-, energi- og

bygningsministeren give påbud om at afhjælpe forholdet inden en nærmere fastsat frist. Der kan endvidere gives påbud om helt eller delvis at indstille virksomheden. Ved vurderingen af den økonomiske baggrund vil det blive lagt til grund, at selskabet skal kunne forventes at finansiere sin andel af udgifterne i forbindelse med den aktuelle fase i tilladelsen, jf. kravene i stk. 4. Det vil således blive forudsat, at et selskabs forpligtelser ikke skal betales på grundlag af andre deltagere, herunder den statslige deltager, Nordsøfonden, på grundlag af det solidariske ansvar.

Til nr. 15

Der er i dag etableret et betydeligt antal anlæg i Nordsøen til indvinding og transport af olie og gas. Danmark har i henhold til Convention for the Protection of the Marine Environment of the North-East Atlantic (OSPAR-konventionen) forpligtet sig til at sørge for fjernelse af hovedparten af disse anlæg. Visse større anlæg kan der søges om dispensation for fra fjernelsesforpligtelsen. Fjernelse af anlæg sker blandt andet med henblik på at undgå udsivning af kulbrinter og kemikalier til det omgivende miljø fra udtjente anlæg.

Der er til dato ikke foretaget fjernelse af anlæg m.v. fra indvinding og transport af olie og gas i Danmark, men enkelte felter har ikke produceret i en række år, hvorfor anlæggene må forventes at skulle fjernes i de nærmeste år. Energistyrelsen har estimeret, at fjernelse af de eksisterende platforme og lukning af borerer m.v. vil koste i størrelsesordenen 35 mia. kr. Dette beløb omfatter afvikling af nuværende anlæg og godkendte anlæg, som endnu ikke er etableret. Da der kun er afviklet et begrænset antal anlæg i Nordsøen i øvrigt, er usikkerheden ved opgørelsen af disse omkostninger betydelig.

De nuværende tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter giver mulighed for at kræve, at selskaberne fjerner anlæg, når virksomheden indstilles. I nogle tilladelser indgår vilkår om, at staten kan overtage anlæg ved tilladelsens udløb. Vilkårene for dette er fastsat i de enkelte tilladelser. Statens stillingtagen til udnyttelse af denne ret vil ske i overensstemmelse med vilkårene i den enkelte tilladelse. I nyere tilladelserne indgår vilkår om indsendelse af planer for fjernelse af anlæg, når tidspunktet for dette nærmer sig. Der indgår imidlertid ikke vilkår om, at der skal stilles sikkerhed for, at de fornødne midler til fjernelsen er til rådighed. Det er sædvanligt, at der kræves en moderselskabsgaranti, hvis et selskab med andel i en tilladelse, har et moderselskab. Det er imidlertid ikke altid tilfældet, ligesom en moderselskabsgaranti ikke sikrer, at der er de fornødne midler i moderselskabet. Tilladelserne meddelt efter den nuværende undergrundslov fra 1981 har vilkår om, at selskaber med andel i en tilladelse hæfter solidarisk for blandt andet forpligtelser overfor staten. Den solidariske hæftelse reducerer risikoen for, at staten - for at efterleve den ovenfor nævnte konvention - vil komme til at afholde udgifter til fjernelse af anlæg, hvis selskaberne ikke økonomisk er i stand til dette. I nyere tilladelser varetager den statslige Nordsøfonden statsdeltagelsen, jf. § 8, mens DONG E&P A/S tidligere udøvede statsdeltagelsen i tilladelserne. Den solidariske hæftelse kan indebære, at også statsdeltageren kommer til at betale for andre selskabers forpligtelser til blandt andet fjernelse af anlæg, hvis de andre selskaber ikke selv er i stand til dette.

Der foretages normalt hensættelser til fjernelsesomkostninger i de deltagende selskabers regnskaber i takt med, at reserveerne i et felt produceres. Det giver imidlertid ikke sikkerhed for hverken staten eller de øvrige selskaber i tilladelsen for, at midlerne er til rådighed, når udgifterne skal afholdes.

Efter den nuværende model for samarbejdsaftale til regulering af forholdet mellem selskaberne i en tilladelse, som er udarbejdet af Energistyrelsen, skal selskaber med andel i en tilladelse indbyrdes indgå en aftale om fjernelse af anlæg m.v. og sikkerhedsstillelse, inden en

ansøgning om godkendelse af en udbygningsplan indsendes til myndighederne. I praksis er dette ikke altid sket.

Forundersøgelsestilladelser efter undergrundslovens § 3 giver mulighed for udførelse af boringer til dybere liggende geologiske formationer. Disse boringer skal der foretages permanent lukning af ligesom for boringer i forbindelse med indvinding af olie og gas. Der etableres normalt ikke anlæg i forbindelse med forundersøgelsestilladelser, jf. § 3, og videnskabelige undersøgelser, jf. § 24. En enkelt boring er dog udført på grundlag af en forundersøgelsestilladelse.

Med henblik på at gennemføre offshoresikkerhedsdirektivets krav om sikring af den fornødne finansielle kapacitet i den relevante fase af olie og gasaktiviteterne og for at reducere risikoen for, at en deltager i en tilladelse til efterforskning og indvinding af kulbrinter kommer til at betale for andre selskabers andel af fjernelsesomkostningerne, hvis de andre selskaber ikke selv er i stand til det, er der behov for at modernisere de gældende regler. I dag er der i Danmark kun iværksat indvinding på havområdet (i Nordsøen), men tilsvarende forhold vil gøre sig gældende ved iværksættelse af produktion på land. Af de nuværende tilladelser fremgår, at de er undergivet de til enhver tid i Danmark gældende retsregler, herunder blandt andet ændringer af lov om anvendelse af Danmarks undergrund og forpligtelser som følge af Danmarks medlemskab af Den Europæiske Union. Eneretsbevillingen, som er meddelt i medfør af lov nr. 181 af 8. maj 1950, er reguleret af lov om anvendelse af Danmarks undergrund med de undtagelser, som fremgår af § 40. En ændring af undergrundsloven vil således være gældende for de eksisterende tilladelser.

Det foreslås, at en ansøgning om godkendelse af anlæg i forbindelse med tilladelse til forundersøgelse, jf. § 3, en plan for indvindingsvirksomheden (indvindingsforanstaltninger m.m.), herunder etablering af rørledninger, jf. §§ 10 og 17, tilladelse til efterforskning og anvendelse af undergrunden til lagring eller andre formål end indvinding, jf. § 23, eller tilladelse til videnskabelige undersøgelser, jf. § 24, skal ledsages af en plan for afvikling af samtlige anlæg m.v. i forbindelse med den tilladelse ansøgningen vedrører. I planen skal indgå en opgørelse af de forventede udgifter til gennemførelse af afviklingsplanen. I afviklingsplanen skal endvidere indgå, hvordan der etableres sikkerhed for, at midlerne til gennemførelse af afviklingsplanen er til rådighed.

Hensigten med den foreslåede bestemmelse er allerede i planlægningen af udbygningen at sikre indarbejdelse af hensyn vedrørende fjernelse af anlæg m.v.

I tilfælde af en videreudbygning af en forekomst vil afviklingsplanen skulle omfatte både nye anlæg og alle tidligere godkendte anlæg, sådan at der findes en samlet koordineret plan for alle anlæg.

Hvis en indvindingsplan er baseret på, at en forekomst indvindes ved hjælp af anlæg ejet af andre, f.eks. behandling og transport i eksisterende anlæg, som eventuelt modificeres, vil afviklingsplanen for disse anlæg skulle være udarbejdet i samarbejde med ejeren af anlæggene, sådan at planen for eksisterende anlæg omfatter disse anlæg med modifikationer som følge af udbygningen.

Det foreslås, at klima-, energi- og bygningsministeren skal kunne fastsætte vilkår for godkendelse af afviklingsplaner både med hensyn til udformning af planen, opgørelsen af omkostningerne og art og størrelse af sikkerhedsstillelse.

Endvidere foreslås det, at der kan fastsættes regler om indholdet af en afviklingsplan. Reglerne vil kunne omfatte en model for en aftale mellem selskaberne med andel i en tilladelse efter § 5 for hvornår, hvordan og hvor stor sikkerhedsstillelsen overfor de andre deltagere i tilladelsen skal tilvejebringes. Der skal stilles sikkerhed i takt med, at fjernelsesomkostningerne overstiger værdien af reserverne efter afholdelse af omkostninger til produktion. Denne type

aftaler findes allerede i forbindelse med en række anlæg, men med betydelig variation i indhold og dermed sikkerhed for midlerne.

Normalt vil anlæg til indvinding og transport af olie og gas samt til lagring af gas blive taget i brug, sådan at der skabes indtægter gennem produktionen. I enkelte sjældne tilfælde fører udbygningen til, at der ikke opnås den forventede produktion og dermed de forventede indtægter. Der vil derfor skulle være etableret sikkerhed for midler til afvikling allerede fra påbegyndelsen af udbygningen. Efter 6 måneders kontinuert produktion vil behovet for sikkerhedsstillelsen kunne revurderes. Såfremt produktionen forløber som forventet, vil sikkerhedsstillelsen kunne ske efter reglerne i foregående afsnit.

Anlæg etableret i forbindelse med forundersøgelser og videnskabelige undersøgelser vil normalt ikke skabe indtægter. Udgangspunktet vil derfor være, at der allerede fra påbegyndelsen af udbygningen skal være etableret sikkerhed for midler til dækning af fjernelsesomkostningerne er til rådighed.

De eksisterende anlæg er etableret fra 1971 og frem og godkendt efter forskellige love. Enkelte af anlæggene er ikke ejet af rettighedshavere til tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter. Endvidere er der godkendt planer for indvinding af olie og gas, som omfatter etablering af nye anlæg eller videreudbygning af eksisterende anlæg til indvinding og transport af olie og gas, som endnu ikke er etableret eller er under etablering. Det foreslås, at rettighedshavere og ejere af disse anlæg skal indsende afviklingsplaner for deres anlæg inden den 19. juli 2018 til klima-, energi- og bygningsministerens godkendelse. Under visse omstændigheder skal afviklingsplaner dog fremsendes tidligere. Afviklingsplaner skal således fremsendes senest 2 år inden en tilladelses ophør eller senest 2 år før det tidspunkt, hvor et eller flere anlæg forventes at ville have udtjent deres formål.

Ved rettighedshavere forstås rettighedshavere til tilladelser meddelt efter undergrundslovens §§ 3, 5, 17, 23 og 24, Bevillingshaverne til Eneretsbevilling af 8. juli 1962 til efterforskning og indvinding af kulbrinter i Danmarks undergrund med senere ændringer samt rettighedshavere til tilladelser til nedlæggelse af rørledninger meddelt efter kontinentalsokkelovens bestemmelser. Ved lov nr. 1276 af 20. december 2000 om ændring af lov om kontinentalsoklen blev det præciseret, at kontinentalsokkeloven kun regulerer transitrørledninger, der ikke står i forbindelse med kulbrinteindvinding på dansk sokkelområde, idet disse er omfattet af undergrundsloven. Tilladelser til etablering og drift af rørledninger meddelt efter kontinentalsokkelovens bestemmelser før undergrundslovens tilblivelse er således også omfattet af bestemmelsen. Hvis en tilladelse er meddelt til flere selskaber, er rettighedshaveren selskaberne i forening. Afviklingsplanerne vil skulle omfatte de samme dele som for nye anlæg.

De omfattede anlæg vil være anlæg til indvinding og transport af olie og gas, dvs. borer, brøndplatforme, undersøiske brøndinstallationer, procesanlæg og anlæg til beboelse i forbindelse med disse anlæg samt rørledninger internt på felter, mellem flere felter og til land. Kun rørledninger til brug for indvinding af kulbrinter fra dansk område samt rørledninger og behandlingsanlæg på dansk kontinentalsokkel til brug for indvinding af udenlandske felter er omfattet. Transitrørledninger for transport af gas over dansk sokkel er ikke omfattet. For så vidt angår rørledninger til transport af olie og gas til land er de omfattet indtil den første terminal i Danmark eller til grænsen mellem dansk kontinentalsokkel og en udenlandsk. For gaslagre i Stenlille og Lille Torup skal afviklingsplanerne omfatte de underjordiske anlæg og anlæg på overfladen til brug for virksomheden.

Bestemmelsen omfatter endvidere anlæg etableret til indvinding af salt og udnyttelse af geotermisk energi. Reglerne for hensættelse af midler til afviklingsplanen for rørledninger, der indehaves af en rettighedshaver, som ikke selv anvender disse til transport, samt for salt og

udnyttelse af geotermisk energi vil på grund af karakteren af denne virksomhed afvige fra de, som vil blive udformet for anlæg, der er etableret til indvinding af et specifikt felt.

Reglerne vil foreskrive at estimater for omkostningerne til gennemførelse af afviklingsplanerne skal ajourføres, så det sikres, at de nyeste foreliggende oplysninger om anlæg, nye erfaringer fra gennemførelse af andre fjernelsesplaner og om omkostningerne hertil indgår i grundlaget. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte vilkår for godkendelse af ajourførte afviklingsplaner både med hensyn til udformning af planen, opgørelsen af omkostningerne og tidspunkt, art og størrelse af sikkerhedsstillelse.

I visse tilfælde er det blevet godkendt, at efterforsknings- og vurderingsboringer efterlades uden at være permanent lukket, sådan at der er mulighed for at komme tilbage til brønden og eventuelt anvende den i forbindelse med produktion af kulbrinter. Godkendelse af lukning af en boring sker efter bestemmelserne i lovens § 28. Det kan kun godkendes at efterlade en boring uden permanent lukning, hvis rettighedshaver har stillet sikkerhed for udgifterne til permanent lukning. Der er ikke behov for ajourføring af en plan for permanent lukning, men da de forventede udgifter til permanent lukning kan ændre sig over tid, kan klima-, energi- og bygningsministeren forlange sikkerheden ændret eller suppleret over tid. Det er hensigten at fastsætte nærmere regler for indholdet af en afviklingsplan, herunder om de forudsætninger, som skal anvendes for afvikling af anlæg m.v., opgørelse af udgifterne og krav til etablering af sikkerhed for midler til fjernelse. Da der i dag reelt kun er fjernet et mindre antal anlæg i Nordsøen, er usikkerheden ved opgørelse af omkostningerne meget betydelig. Dette vil indgå ved fastlæggelse af krav til opgørelse af omkostningerne.

I Storbritannien har sådanne krav til afviklingsplaner og sikkerhedsstillelse været gældende i en årrække, og det er hensigten at inddrage erfaringerne herfra ved udarbejdelse af regler.

Til nr. 16

Forslaget til § 34 b er ny og indfører en generel hjemmel til digital kommunikation til og fra tilsynsmyndigheden. Formålet med den foreslåede bestemmelse er, at der indføres hjemmel til obligatorisk digital kommunikation, således at der ved bekendtgørelse kan fastsættes nærmere regler for obligatorisk digital kommunikation, for at gennemføre regeringens målsætning om, at al kommunikation mellem borgere, virksomheder og det offentlige skal forgå digitalt inden udgangen af 2015.

Digital kommunikation, der omfatter personoplysninger, skal ske med de fornødne sikkerhedsforanstaltninger efter persondataloven og bekendtgørelse nr. 528 af 15. juni 2000 om sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af personoplysninger, som behandles for den offentlige forvaltning. Dette indebærer bl.a., at der ved transmission over det åbne internet af følsomme og eller fortrolige personoplysninger, skal foretages kryptering, jf. sikkerhedsbekendtgørelsens § 14 og udmøntning heraf i Datatilsynets vejledning nr. 37 af 2. april 2001 til bekendtgørelse nr. 528 af 15. juni 2000 om sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af personoplysninger, som behandles for den offentlige forvaltning.

Endvidere skal det bemærkes, at der ved udarbejdelse af bekendtgørelser, cirkulærer eller lignende generelle forskrifter, der har betydning for beskyttelse af privatlivet i forbindelse med behandling af personoplysninger, skal indhentes en udtalelse fra Datatilsynet, jf. persondatalovens § 57.

Den foreslåede § 34 b, stk. 1, er møntet på Energistyrelsens kommunikation til og fra virksomheder, uanset om de er fysiske eller juridiske personer. Kravet om digital kommunikation vil således gælde for såvel operatører og rettighedshavere som andre, der indsender oplysninger på deres vegne, f.eks. en konsulent eller advokat. Bemyndigelsen forventes udnyttet til at udstede bekendtgørelser om, at kommunikation mellem Energistyrelsen

og virksomhederne skal foregå digitalt, når det er hensigtsmæssigt og den fornødne teknologi er til stede.

Energistyrelsen anvender allerede i vid udstrækning almindelig e-mail-kommunikation med virksomheder til udveksling af oplysninger, som ikke er fortrolige eller følsomme personoplysninger.

Det følger af det foreslåede *stk. 2*, at en meddelelse anses for at være kommet frem til adressaten, på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for adressaten. Det er således uden betydning, om eller hvornår adressaten gør sig bekendt med indholdet af meddelelsen. Dermed bliver kommunikation i postløsningen offentligtretligt reguleret og sker med samme retsvirkninger som ved fremsendelse af postbesørgede breve, der anses for at være kommet frem, når de er lagt i adressatens fysiske postkasse. Fremkomsttidspunktet er bl.a. afgørende for, hvornår forvaltningsakter får de tilsigtede retsvirkninger. Kan modtagelsestidspunktet for en digital meddelelse ikke fastlægges som følge af problemer med Energistyrelsens it-system eller andre lignende problemer, må meddelelsen anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen blev afsendt, hvis der kan fremskaffes pålidelige oplysninger om afsendelsestidspunktet. Det vil således ikke komme virksomheden til skade, at indberetningen m.v. modtages efter fristens udløb, hvis dette skyldes systemnedbrud hos Energistyrelsen.

Forslagets *stk. 3* er en bemyndigelse til klima-, energi- og bygningsministeren om at fastsætte krav om anvendelse af bestemte it-systemer og digitale formater, samt om brug af digital signatur eller lignende, som tjener som en sikring af, at anmeldelsen kommer fra rette afsender. Dette indebærer bl.a., at skriftlige henvendelser m.v. til Energistyrelsen ikke anses for behørigt modtaget, hvis de indsendes på anden vis end den foreskrevne digitale måde.

Retsvirkningen af at undlade at indsende oplysningerne via det digitale system vil være, at oplysningerne ikke kan anses for modtaget og dermed ikke kan behandles af myndigheden. Modtages oplysninger på anden måde end den foreskrevne digitale måde, har Energistyrelsen en forpligtigelse til at vejlede om pligten til at kommunikere digitalt, jf. forvaltningslovens § 7. Klima-, energi- og bygningsministeren kan også efter denne bestemmelse fastsætte regler, hvorefter der kan ske fritagelse af fysiske og juridiske personer for digital kommunikation. En fysisk person kan fritages hvis der foreligger særlige omstændigheder, som kan bevirke at personen er hindret i at modtage sin post digitalt. Sådanne særlige omstændigheder foreligger, hvis en person ikke har adgang til computer i eget hjem, har kognitiv eller fysisk funktionsnedsættelse, hvor funktionsnedsættelsen hindrer digital postmodtagelse. Sprogbarrierer kan ligeledes være en særlig omstændighed, der hindrer en person i digital postmodtagelse. Endvidere kan praktiske vanskeligheder ved at skaffe sig den offentlige digitale signatur NemID. Der kan ligeledes ske fritagelse for fysiske personer, for så vidt angår kommunikation om personers erhvervsaktiviteter samt juridiske personer. Kommunikation om personers erhvervsaktiviteter bør som altovervejende hovedregel foregå digitalt, ligesom det er tilfældet for erhvervsvirksomheder. Kriterierne for fritagelse, når det drejer sig om kommunikation om personers private forhold beskrevet ovenfor, finder derfor ikke anvendelse på kommunikation om personers erhvervsaktiviteter. Fritagelse for digital kommunikation for fysiske personers erhvervsaktiviteter og juridiske personer kan kun komme på tale, hvis der foreligger ganske særlige omstændigheder, ligesom fritagelsen kan gøres tidsbegrænset. Udenlandske virksomheder vil som udgangspunkt også være omfattet af pligten til obligatorisk digital kommunikation, hvis de tekniske løsninger giver mulighed herfor.

Til nr. 17

Det fremgår af undergrundslovens § 35, at rettighedshavere til tilladelser efter undergrundsloven skal erstatte skader, der forvoldes ved den i henhold til tilladelsen udøvede

virksomhed, også selv om skaden er hændelig. Efter fast praksis kræves det i en række tilladelser efter undergrundloven, at rettighedshaveres erstatningsansvar i henhold til undergrundloven skal være dækket af forsikring. For at præcisere dette forhold foreslås der indført en bestemmelse i undergrundloven med krav om, at rettighedshaveres virksomhed er forsikret. Forsikringen vil skulle give en rimelig dækning ud fra hensynet til risikoen ved virksomhedens udøvelse.

I lyset af offshoresikkerhedsdirektivets krav om finansiel kapacitet til at dække det potentielle erstatningsansvar, som kan opstå i forbindelse med olie- og gasaktiviteter på havområdet, er det fundet hensigtsmæssigt at præcisere dette krav i undergrundloven, jf. herved den foreslåede indsættelse af en bestemmelse i § 35 a, stk. 1.

Klima- energi- og bygningsministeren vil ifølge det foreslåede stk. 2, kunne godkende anden form for sikkerhedsstillelse end forsikring, hvilket i praksis vil kunne være f.eks. selvforsikring, hvis der er tale om et større selskab. Ved vurderingen heraf vil der blive lagt vægt på, om der efter omstændighederne er en rimelig dækning ud fra hensynet til risikoen i forbindelse med de berørte aktiviteter. Der kan også tænkes at foreligge særlige forhold i forbindelse med f.eks. tilladelser til videnskabelige undersøgelser, der kan danne grundlag for, at en anden form for sikkerhedsstillelse end forsikring kan accepteres. Ministeren vil endvidere kunne kræve, at yderligere forsikringer tegnes, hvilket f.eks. vil kunne ske, hvis der er forhold, der bevirker, at risikoen ved virksomheden er forøget.

Det fremgår af artikel 3 i offshoresikkerhedsdirektivet, at medlemsstaterne som et minimum indfører procedurer til at sikre omgående og passende behandling af erstatningskrav, herunder med hensyn til skadeserstatning for grænseoverskridende hændelser. Da en rettighedshaver skal erstatte skader, der forvoldes ved virksomhed i medfør af tilladelser efter undergrundloven uanset om skaden er hændelig, og da der stilles krav om, at aktiviteter i medfør af tilladelser efter undergrundloven skal være forsikrede, vil direktivets krav om procedurer til behandling af erstatningskrav være opfyldt hermed. Skadelidte vil således skulle henvende sig til den relevante operatør med henblik på behandling af eventuelle erstatningskrav via det/de relevante forsikringsselskaber.

Den foreslåede bestemmelse i § 35 a, stk. 3, skal sikre, at der etableres en procedure, så skadelidte kan få viden om, hvor og hvordan de skal anmelde en skade. Proceduren skal indeholde oplysninger om, hvortil der skal ske anmeldelse. Det vil typisk være til rettighedshaverens forsikringsselskab. Proceduren skal også omfatte oplysninger om, hvilke oplysninger der skal angives i en anmeldelse af skade.

Med det foreslåede stk. 4 sikres det, at procedurer efter § 35 a, stk. 3, som udarbejdes af rettighedshavere, skal indsendes til klima-, energi-, og bygningsministerens godkendelse. Bemyndigelsen til at foretage denne godkendelse forudses delegeret til Energistyrelsen jf. undergrundlovens § 37.

Bestemmelsen i det foreslåede stk. 5 fastslår, at procedurer efter § 35 a, stk. 3, skal gøres offentligt tilgængelige, sådan at skadelidte kan få oplysninger om hvordan der kan ske anmeldelse af skader. Offentliggørelse kan eksempelvis ske på rettighedshavers hjemmeside.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 6 bemyndiger klima-, energi- og bygningsministeren til at kunne fastsætte regler om forsikring og om meddelelse af oplysninger om gældende forsikringer til brug for ministerens tilsyn med virksomheden og om procedurer efter § 35 a, stk. 3. Reglerne vil eksempelvis kunne omfatte bestemmelser om indhold, offentliggørelse og revidering. Ved fastlæggelse af krav til rettighedshaveres forsikringsmæssige dækninger er det for så vidt angår rettighedshavere til tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter hensigten at tage udgangspunkt i tilsvarende krav i andre relevante Nordsølande.

Efter fast praksis kræves det i en række tilladelser efter undergrundsloven, at der til sikring af opfyldelse af rettighedshaveren forpligtelser i henhold til tilladelsen stilles sikkerhed af en sådan størrelse og beskaffenhed, der kan godkendes af Energistyrelsen. Sikkerhedsstillelsen er typisk stillet i form af en moderselskabsgaranti, og det er også normalt i de andre relevante Nordsølande, at der stilles krav om sikkerhedsstillelse. For at præcisere dette forhold foreslås der nu indført en bestemmelse i § 35 b med mulighed for at kræve, at rettighedshaveres vil skulle stille en sikkerhed. Sikkerheden vil kunne kræves ændret eller suppleret med et varsel, der som udgangspunkt vil blive fastsat til 30 dage. Sikkerheden vil skulle kunne godkendes af klima-, energi- og bygningsministeren, der vil kunne fastsætte vilkår i forbindelse hermed. Vilkårene vil f.eks. kunne omfatte omfanget, karakteren og varigheden af sikkerhedsstillelsen.

Til nr. 18

Forslaget er en præcisering af, at afgørelser i medfør af undergrundslovens §§ 10, 17, 23 d, 23 u og 28, blot skal være omfattet af enten § 28 a eller § 28 b, og ikke nødvendigvis begge bestemmelser, for at foreninger eller organisationer, som nævnt i § 37 a, stk. 3, bliver klageberettigede, for så vidt angår de miljømæssige forhold i en afgørelse.

Forslaget er en præcisering af, at tilladelser i medfør af undergrundslovens §§ 10, 17, 23 d, 23 u og 28 blot skal være omfattet af § 28 a eller § 28 b for at forbuddet mod at udnytte en tilladelse før klagefristens udløb er gældende.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 19. juli 2015 samtidig med fristen for implementering af offshoresikkerhedsdirektivet i dansk ret.

Til § 3

I stk. 1 foreslås, at lovforslagets ændringer, der vedrører nr. 7 (for så vidt angår § 28, stk. 2 og 3), om arbejder i borer på havområdet i medfør af tilladelser efter § 5 til efterforskning og indvinding af kulbrinter skal finde anvendelse for arbejder i borer, som er under udførelse eller påbegyndes den 19. juli 2016 eller senere. Bestemmelsen gennemfører overgangsbestemmelsen i offshoresikkerhedsdirektivets artikel 42, stk. 1.

I stk. 2 foreslås, at § 28 d, stk. 1, ikke finder anvendelse på efterforskningsboringer, der udføres på baggrund af tilladelser meddelt før den 18. juli 2013. Bestemmelsen i stk. 2 gennemfører artikel 5, stk. 3, i offshoresikkerhedsdirektivet. Det fremgår heraf, at bestemmelsen ikke finder anvendelse på områder, der var omfattet af en tilladelse, inden den 18. juli 2013, som er direktivets ikrafttrædelsesdato. Høringsforpligtelsen i forbindelse med efterforskningsboringer er således kun gældende for nye godkendelser eller tilladelser, som gives i områder, hvor der ikke er foretaget en SMV, og efterforskningsboringen ikke er omfattet af en VVM.

For så vidt angår bestemmelsen i lovforslagets § 29 a om subsidiært ansvar bemærkes, at dersom godkendelsen af overdragelsen er sket efter lovens ikrafttræden, finder bestemmelsen i § 29 a anvendelse, selvom overdragelsen, der er godkendt efter § 29, stk. 1, eventuelt måtte være sket med tilbagevirkende kraft, eller hvis den godkendte overdragelse har virkning efter lovens ikrafttrædelse.

Lovforslagets øvrige bestemmelser vil finde anvendelse fra lovens ikrafttræden den 19. juli 2015.

UDKAST

Bilag 1**Lovforslaget sammenholdt med gældende lov***Gældende formulering**Lovforslaget***§ 1**

I lov om anvendelse af Danmarks undergrund, jf. lovbekendtgørelse nr. 960 af 13. september 2011, foretages følgende ændringer:

1. Fodnoten til lovens titel affattes således:

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF af 30. maj 1994, (EF-Tidende 1994 nr. L 164, side 3), dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992, (EF-Tidende 1992 nr. L 206, side 7), som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 af 29. september 2003, (EU-Tidende 2003 nr. L 284, side 1), dele af Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985, (EF-Tidende 1985 nr. L 175, side 40), som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003, (EU-Tidende 2003 nr. L 156, side 17), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008, (EU-Tidende 2008 nr. L 328, side 28), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009, (EU-Tidende 2009 nr. L 140, side 16), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009, (EU-Tidende 2009 nr. L 140, side 114) og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009, (EU-

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF af 30. maj 1994 om betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter, EF-Tidende 1994, nr. L 164, side 3, dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af visse direktiver vedrørende miljø på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008 om strafferetlig beskyttelse af miljøet, EU-Tidende 2008, nr. L 328, side 28, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF, EU-Tidende 2009, nr. L 140,

Tidende 2010 nr. L 20, side 7)

side 16, som ændret ved Rådets direktiv 2013/18/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 230, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, 2001/80/EF, 2004/35/EF, 2006/12/EF, 2008/1/EF og forordning (EF) nr. 1013/2006, EU-Tidende 2009, nr. L 140, side 114, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EU-Tidende 2012, nr. L 26, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7, som ændret ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af visse direktiver vedrørende miljø på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EU-Tidende 2011, nr. L 26, side 1, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 178, side 66.«

§ 1.

.....

Stk. 2. Loven finder anvendelse på

- 1) forundersøgelse, efterforskning og indvinding af råstoffer i undergrunden, som ikke har været undergivet privatøkonomisk udnyttelse her i landet før den 23. februar 1932,
- 2) anvendelse af undergrunden til lagring eller andre formål end indvinding af råstoffer og
- 3) videnskabelige undersøgelser af undergrunden af betydning for den under nr. 1 og 2 nævnte virksomhed.

.....

2. I § 1, stk. 2, nr. 2, ændres ”råstoffer og” til: ”råstoffer,”.

3. I § 1, stk. 2, nr. 3, ændres ”virksomheden.” til: ”virksomheden og”.

4. I § 1, stk. 2, indsættes som nr. 4:

»beredskaber til sikring af samfundets forsyning af kulbrinter.«

5. Efter § 1 indsættes:

»§ 1 a. I denne lov forstås ved følgende:

- 1) *Operatør*: Den, som udfører aktiviteter på rettighedshaverens vegne i henhold til en tilladelse udstedt i medfør af denne lov.
- 2) *På havområdet*: Beliggende i dansk territorialfarvand, den danske eksklusive økonomiske zone eller på dansk kontinentalsokkel, som defineret i De Forende Nationers Havretskonvention.
- 3) *Rettighedshaver*: Den, der efter denne lov har tilladelse til forundersøgelse eller efterforskning og indvinding af råstoffer, til etablering og drift af røranlæg, til efterforskning og anvendelse af undergrunden til lagring eller andre forhold end indvinding eller til videnskabelige undersøgelser. En rettighedshaver kan bestå af en eller flere fysiske eller juridiske personer i forening, herunder bevillingshavere og bistandsydere.«

§ 5.

.....

Stk. 3. De i stk. 1 nævnte tilladelser kan kun meddeles til ansøgere, der skønnes at have fornøden sagkundskab og økonomisk baggrund, og som kan forventes at udøve virksomheden således, at samfundet har mest mulig indsigt i og gavn af denne.

Stk. 4. Klima- og energiministeren kan afslå at behandle en ansøgning om tilladelse efter stk. 1, hvis efterforskning eller indvinding af det pågældende råstof ikke kan forventes at være forenelig med anden igangværende eller planlagt anvendelse af undergrunden eller med en hensigtsmæssig udnyttelse af undergrunden i øvrigt.

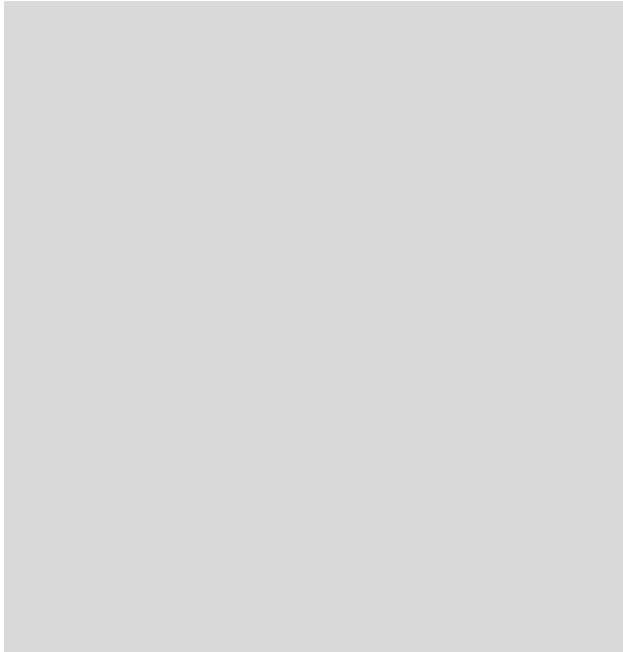
Stk. 5. Klima- og energiministeren kan fastsætte bestemmelser om betaling for ansøgninger om meddelelse af tilladelser som nævnt i stk. 1.

6. I § 5 udgår *stk. 3.*

Stk. 4 og 5 bliver herefter til *stk. 3 og 4.*

7. Efter § 15 indsættes:

»§ 15 a. Rettighedshavere med tilladelse til efterforskning og indvinding af kulbrinter, jf. § 5, eller etablering og drift af rørledningsanlæg i forbindelse med indvinding af kulbrinter, jf. § 17, og ejere af tilstødende olie- og naturgasrørledningsanlæg, jf. lovbekendtgørelse nr. 277 af 25. marts 2014 om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat og lovbekendtgørelse nr. 1101 af 18. november 2005 om kontinentalsoklen, separationsfaciliteter eller terminalanlæg, skal planlægge for opretholdelse og videreførelse af forsyningen af kulbrinter til samfundet i tilfælde af krisesituationer, herunder

udarbejde beredskabsplaner og gennemføre nødvendige foranstaltninger til sikring af egne anlæg, rørledninger, kritiske systemer og data m.v. Rettighedshavere henholdsvis ejere skal koordinere dette beredskab med beredskab efter anden lovgivning.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om varetagelse af de opgaver, som er anført i stk. 1, herunder om fremsendelse af oplysninger af relevans for dette arbejde.«

§ 17.

Stk. 2. En tilladelse kan meddeles på vilkår om linjeføring, dimensioner, ejerforhold, ret for andre til at benytte rørledningen, betaling herfor, afgift til staten m.v.

.....

§ 18 c. Tilladelser efter § 5 til efterforskning og indvinding af geotermisk energi meddeles for et tidsrum af indtil 6 år.

Stk. 2. Når vilkårene i en tilladelse efter stk. 1 er opfyldt, har rettighedshaveren ret til forlængelse af tilladelsen med henblik på indvinding. Klima- og energiministeren kan i særlige tilfælde forlænge tilladelsen, selv om vilkårene herfor ikke er opfyldt. Tilladelsen kan dog kun forlænges for de dele af området, hvorfra der agtes indvundet geotermisk energi, og højst for et tidsrum af 30 år. Klima- og energiministeren kan som vilkår for forlængelsen bestemme, at der inden for en nærmere fastsat frist skal indsendes ansøgning om godkendelse af en plan for indvindingsvirksomheden i henhold til § 10.

Stk. 3. Klima- og energiministeren kan,

8. I § 17, *stk. 2*, indsættes efter ”dimensioner”: ”transportkapacitet”.

9. § 18 c, *stk. 1*, affattes således:

»Tilladelser efter § 5 til efterforskning og indvinding af geotermisk energi meddeles for et tidsrum af indtil 6 år, der, såfremt særlige omstændigheder foreligger, kan forlænges med henblik på efterforskning med indtil 2 år ad gangen. Den samlede efterforskningsperiode kan kun i undtagelsesvis overstige 10 år.«

I § 18 c indsættes efter *stk. 2* som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Det tidsrum for indvinding, der er fastsat i medfør af *stk. 2* eller i den pågældende tilladelse, kan forlænges, når

såfremt særlige forhold gør det påkrævet, meddele tilladelser for tidsrum, der er længere end nævnt i stk. 1 og 2.

særlige omstændigheder taler herfor. Såfremt det samlede tidsrum for tilladelsen dermed vil overstige 50 år, finder reglerne i § 6 tilsvarende anvendelse.«

Stk. 3 bliver herefter *stk. 4*.

§ 27.

Stk. 2. Det kan i en tilladelse efter § 5 bestemmes, at en repræsentant for tilsynet skal kunne overvære møder i rettighedshaveres besluttende organer.

10. § 27, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Det kan i tilladelser efter denne lov bestemmes, at repræsentanter for tilsynet skal kunne overvære møder i samarbejdsorganer, der oprettes i forbindelse med den af tilladelsen omfattede virksomhed. Tilsynet skal indkaldes med samme varsel og have samme materiale, herunder mødereferater, som de øvrige deltagere.«

§ 28. Arbejder, der udføres i forbindelse med virksomhed omfattet af denne lov, herunder boringer, nedsænkning af skakter og indsættelse af stoller, må kun iværksættes, såfremt klima- og energiministerens godkendelse af udstyr, program og udførelsesmåde er indhentet i hvert enkelt tilfælde.

11. I § 28 indsættes efter *stk. 1* som nye stykker:

»*Stk. 2.* Arbejder i boringer på havområdet med henblik på efterforskning og indvinding af kulbrinter i medfør af tilladelser udstedt efter § 5 er ikke omfattet af *stk. 1*.

Stk. 3. Arbejder i boringer på havområdet med henblik på efterforskning og indvinding af kulbrinter i medfør af tilladelser udstedt efter § 5 må kun iværksættes, såfremt klima-, energi- og bygningsministerens godkendelse af ressourcemæssige forhold vedrørende udstyr, program og udførelsesmåde er indhentet i hvert enkelt tilfælde.

Stk. 4. Klima-, energi- og

bygningsministeren kan fastsætte vilkår ved godkendelser efter stk. 1 og 3.«

12. Efter § 28 c indsættes:

»§ 28 d. Udførelse af en efterforskningsboring på havområdet, hvor efterforskningsmålet er olie og gas, fra anlæg, som ikke benyttes til indvinding, må kun iværksættes, hvis der forinden har været foretaget en tidlig og effektiv offentlig deltagelse vedrørende de eventuelle virkninger af de planlagte aktiviteter på miljøet i henhold til regler udstedt i medfør af andre EU-retsakter, navnlig direktiv 2001/42/EF eller 2011/92/EU.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren fastsætter nærmere regler om underretning og høring af offentligheden og de berørte myndigheder og organisationer samt om fastsættelse af tidsrammer herfor. «

§ 29. En tilladelse kan hverken direkte eller indirekte overdrages til andre, medmindre klima- og energiministeren tillader overdragelsen og godkender vilkårene for denne.

Stk. 2. En tilladelse i henhold til denne lov er undtaget fra retsforfølgning.

13. I § 29 indsættes efter *stk. 1* som nye stykker:

»*Stk. 2.* Klima-, energi- og bygningsministeren kan alene godkende overdragelser som nævnt i stk. 1, hvis rettighedshaveren også efter overdragelsen skønnes at have den fornødne tekniske og finansielle kapacitet, og kan forventes at udøve virksomheden sådan, at samfundet har mest mulig

indsigt i og gavn af denne. Ministeren kan stille vilkår for godkendelse af overdragelser.

Stk. 3. En overdragelse, der fører til opdeling af området for en tilladelse meddelt i medfør af §§ 5 eller 23 i dele med forskellige rettighedshavere, må ikke føre til opdeling af en forekomst eller til opdeling af en geologisk struktur, der benyttes til lagring eller til andre formål end indvinding af råstoffer.

Stk. 4. En ansøgning om overdragelse, der fører til opdeling af området for en tilladelse meddelt i medfør af §§ 5 eller 23 i dele med forskellige rettighedshavere, skal indeholde

- 1) en begrundelse for opdelingen,
- 2) en beskrivelse af udstrækningen af de delområder, opdelingen resulterer i, og beskrivelse af de efterforskningsmuligheder, forekomster, lagringsmuligheder eller andre forhold i undergrunden af relevans for den konkrete tilladelse, der vil være indeholdt i de enkelte dele af tilladelsen efter opdelingen, og
- 3) oplysninger om fordelingen af udestående arbejdsforpligtelser mellem de resulterende dele af tilladelsen.

Stk. 2 bliver herefter *stk. 5*.

14. Efter § 29 indsættes:

»§ 29 a. En part, som overdrager en tilladelse efter §§ 5, 17 eller 23, eller en andel af en sådan tilladelse, er subsidiært økonomisk ansvarligt over for de øvrige parter med andel i tilladelsen for så vidt angår udgifter til afvikling af anlæg, herunder afvikling af påbegyndte anlæg og installationer, m.v., jf. § 32 a, som eksisterer på tidspunktet for overdragelsen. Såfremt en tilladelse efter §§ 5, 17 eller 23 indehaves af en enkelt part, indtræder staten som begunstiget i forhold til subsidiært økonomiske ansvar efter 1. punktum. Ved godkendelse af en overdragelse efter § 29 kan der i den i 2. punktum beskrevne situation fastsættes vilkår om etablering af sikkerhed for midler til afvikling af anlæg m.v.

Stk. 2. En overdragende part er ligeledes subsidiært økonomisk ansvarligt overfor staten for de i stk. 1 omhandlede udgifter, såfremt staten har måttet påtage sig afvikling for rettighedshaverens regning.

Stk. 3. Det økonomiske ansvar efter stk. 1-3 beregnes på grundlag af størrelsen af den overdragede andels del af omkostningerne til gennemførelse af afviklingen.

Stk. 4. Den overdragende parts økonomiske ansvar gælder uanset, at andelen eller dele deraf senere overdrages, dog således at krav først rettes mod den part, som senest overdrog andelen.

Stk. 5. Det er en forudsætning for godkendelse efter § 29 af en overdragelse

af en tilladelse efter §§ 5, 17 og 23, eller en andel af en sådan, at den overdragende part har afgivet en erklæring om subsidiært ansvar, jf. Stk. 1-3 overfor de parter, som til enhver tid udgør rettighedshaveren til tilladelsen og overfor staten.

Stk. 6. Klima-, energi- og bygningsministeren skal godkende erklæringer efter stk. 5 og kan fastsætte vilkår herfor.

§ 29 b. Klima-, energi- og bygningsministeren udpeger en operatør for tilladelser efter §§ 3, 5, 17, 23 eller 24. Klima-, energi- og bygningsministeren skal godkende ændring af operatøren for en tilladelse. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte vilkår for godkendelsen. Alene operatører, der vurderes at besidde den nødvendige tekniske og finansielle kapacitet, kan godkendes.

Stk. 2. Træffer den kompetente myndighed i medfør af offshoresikkerhedsloven, havmiljøloven eller miljøskadeloven afgørelse om, at en operatør ikke længere har kapacitet til at opfylde de relevante krav i henhold til direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter (offshoresikkerhedsdirektivet), underretter den klima-, energi- og bygningsministeren herom. Klima-, energi- og bygningsministeren underretter herefter rettighedshaveren herom, og rettighedshaveren skal sikre udførelsen af operatørens forpligtelser og straks foreslå klima-, energi- og bygningsministeren en

anden operatør.

§ 29 c. Rettighedshaveren til en tilladelse efter §§ 3, 5, 17, 23 eller 24, skal have fornøden teknisk og finansiel kapacitet, og skal kunne forventes at udøve virksomheden sådan, at samfundet har mest mulig indsigt i og gavn af denne. Rettighedshaveren til en tilladelse skal endvidere forud for overgang til en ny fase i et arbejdsprogram for arbejdsforpligtelserne i en tilladelse til efterforskning og indvinding, inden godkendelse af en efterforsknings- eller vurderingsboring, jf. § 28, eller en plan for indvindingsvirksomhed, jf. §§ 10 og 17, og inden iværksættelse af en plan for afvikling af anlæg til indvinding og transport, jf. § 32 a, dokumentere at have fornødenteknisk og økonomisk baggrund til at kunne udføre den af tilladelsen omfattede virksomhed.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren kan til enhver tid anmode rettighedshaveren til en tilladelse meddelt efter §§ 3, 5, 17, 23 eller 24, om at dokumentere, at de er i besiddelse af den fornødne tekniske og finansielle kapacitet til at kunne udføre aktiviteterne.

Stk. 3. Rettighedshaverens tekniske kapacitet skal være tilstrækkelig til at kunne drive virksomheden på en ressourcemæssigt og fagligt forsvarlig måde og til på sikker og betryggende vis at kunne håndtere ikke planlagte hændelser. Rettighedshaveren skal have den fornødne tekniske kapacitet til at kunne sikre en forsvarlig forberedelse af og øjeblikkelig iværksættelse og uafbrudt fortsættelse af alle de foranstaltninger, der er nødvendige for en effektiv

beredskabsindsats og efterfølgende genopretning.

Stk. 4. Rettighedshaverens finansielle kapacitet skal være tilstrækkelig til at kunne udføre alle aktiviteter, som indgår i den forestående fase af efterforsknings- eller indvindingsaktiviteterne, med en reserve til ikke forudsete udgifter samt finansielle sikkerhedsstillelser til at dække potentielle erstatningsansvar, som kan opstå som følge af aktiviteterne. Den finansielle kapacitet skal omfatte midler til øjeblikkelig iværksættelse og uafbrudt fortsættelse af alle de foranstaltninger, der er nødvendige for en effektiv beredskabsindsats og efterfølgende genopretning, herunder fjernelse af anlæg, når produktionen er tilendebragt.

Stk. 5. Såfremt en rettighedshaver til en tilladelse efter §§ 3, 5, 17, 23 eller 24 i de i stk. 1, 2. punktum anførte situationer ikke dokumenterer den fornødne tekniske og finansielle kapacitet, kan efterforsknings-, indvindings- og afviklingsaktiviteterne i henhold til en tilladelse ikke videreføres og godkendelser og tilladelser efter §§ 10, 17 eller 28 ikke meddeles. Rettighedshaveren kan i et sådant tilfælde efter ansøgning få forlænget tilladelsen efter §§ 3, 5, 23 eller 24 med op til 3 måneder med henblik på afhjælpning af forholdet. Under særlige omstændigheder kan perioden forlænges herudover. Klima-, energi- og bygningsministeren kan under disse omstændigheder tillade, at visse aktiviteter udføres. Der kan fastsættes vilkår for udførelse af sådanne aktiviteter.

Stk. 6. Såfremt et eller flere af de selskaber, der i forening udgør en

rettighedshaver til en tilladelse efter §§ 3, 5, 17, 23 eller 24, ikke kan dokumentere at have fornøden teknisk og finansiell kapacitet, kan klima-, energi- og bygningsministeren give påbud om at afhjælpe forholdet inden en nærmere fastsat frist. Der kan endvidere gives påbud om helt eller delvis at indstille virksomheden.«

15. Efter § 32 indsættes:

»§ 32 a. Ansøgning om godkendelse af anlæg m.v. i forbindelse med en plan for indvindingsvirksomheden (indvindingsforanstaltninger m.m.), herunder etablering af rørledninger, jf. §§ 10 og 17, og godkendelse efter § 28, skal ledsages af en plan for afvikling af samtlige anlæg m.v. omfattet af ansøgningen samt alle eventuelt tidligere godkendte anlæg m.v. i forbindelse med den tilladelse efter §§ 5 eller 17, ansøgningen vedrører. I afviklingsplanen skal indgå en opgørelse af de forventede udgifter til gennemførelse af afviklingsplanen samt hvorledes der etableres sikkerhed for, at midlerne til gennemførelse af afviklingsplanen er til rådighed. Afviklingsplanen skal godkendes af klima-, energi- og bygningsministeren. Der kan fastsættes vilkår for godkendelsen.

Stk. 2. Godkendelse efter § 28, stk. 1 eller stk. 3, af et program for midlertidigt at efterlade en efterforsknings- eller vurderingsboring kan kun meddeles, hvis rettighedshaver har stillet sikkerhed for udgifterne til permanent lukning.

Stk. 3. Rettighedshavere til tilladelser omfattende anlæg til brug for virksomhed omfattet af loven, som er etableret inden den 19. juli 2015, og af anlæg, som er godkendt efter §§ 10, 17, 23 eller 24, men som endnu ikke er etableret på dette tidspunkt, skal inden 19. juli 2018 fremsende afviklingsplaner for deres anlæg til klima-, energi- og bygningsministerens godkendelse. Afviklingsplaner skal dog fremsendes senest 2 år inden en tilladelses ophør eller senest 2 år før det tidspunkt, hvor et eller flere anlæg forventes at ville have udtjent deres formål. Rettighedshavere og ejere af anlæg etableret i medfør af lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat, jf. lovbekendtgørelse nr. 277 af 25. marts 2014, skal ligeledes fremsende afviklingsplaner for så vidt angår anlæg fra Nordsøen og indtil første terminal på land. Afviklingsplanerne skal godkendes af klima-, energi- og bygningsministeren. Der kan fastsættes vilkår for godkendelsen.

Stk. 4. Afviklingsplaner efter stk. 1 og 3 skal omfatte afvikling af samtlige anlæg samt en opgørelse af forventede udgifter til gennemførelse af planen. I afviklingsplanen skal indgå, hvordan der etableres sikkerhed for, at midlerne til gennemførelse af afviklingsplanerne er til rådighed.

Stk. 5. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler for indholdet af en afviklingsplan, herunder om de forudsætninger, som skal anvendes for afvikling af anlæg m.v., opgørelse af udgifterne og krav til

etablering af sikkerhed for midler til fjernelse. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om opgørelse af udgifter og krav til etablering af sikkerhed for midler til permanent lukning af efterforsknings- og vurderingsboringer. Regler for etablering af sikkerhed har virkning for både rettighedshavere og selskaber med ansvar efter § 29 a.«

16. Efter § 34 a indsættes:

»§ 34 b. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra ministeren om forhold, som er omfattet af denne lov eller regler fastsat i medfør heraf, skal foregå digitalt.

Stk. 2. En digital meddelelse anses efter denne lov for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.«

17. Efter § 35 indsættes:

»§ 35 a. En rettighedshavers erstatningsansvar i henhold til tilladelser efter denne lov skal være dækket af forsikring. Forsikringen skal give en rimelig dækning ud fra hensynet til risikoen ved virksomhedens udøvelse og præmieomkostningerne.

Stk. 2. Klima-, energi- og

bygningsministeren kan godkende anden form for sikkerhedsstillelse end forsikring samt stille krav om, at yderligere forsikringer tegnes.

Stk. 3. En rettighedshaver ifølge §§ 3, 5, 17, 23 eller 24 skal etablere en procedure til at sikre omgående og passende behandling af erstatningskrav, herunder med hensyn til skadeserstatning for grænseoverskridende hændelser.

Stk. 4. Proceduren efter stk. 3 skal godkendes af klima-, energi- og bygningsministeren, og ministeren kan stille vilkår for godkendelsen.

Stk. 5. Rettighedshaveren skal bekendtgøre proceduren efter stk. 3 for offentligheden.

Stk. 6. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om forsikring af virksomheden omfattet af tilladelsen og om meddelelse af oplysninger om gældende forsikringer til brug for ministerens tilsyn med virksomheden og om procedurer efter stk. 3.

§ 35 b. I tilladelser efter denne lov kan der fastsættes nærmere bestemmelser om, at rettighedshavere skal stille sikkerhed til opfyldelse af samtlige forpligtelser i henhold til tilladelsen. Sikkerheden kan kræves ændret eller suppleret med et varsel. Sikkerhedsstillelsen skal kunne godkendes af klima-, energi- og bygningsministeren, som kan fastsætte vilkår for godkendelsen.«

§ 37 a.

.....
Stk. 3. Endvidere er lokale og landsdækkende foreninger eller organisationer, der som hovedformål har beskyttelse af natur og miljø, eller som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når en afgørelse berører sådanne interesser, klageberettigede, for så vidt angår de miljømæssige forhold i afgørelser i henhold til §§ 10, 17, 23 d, 23 u og 28, hvis afgørelserne tillige er omfattet af §§ 28 a og 28 b. Disse foreninger eller organisationer fremsender senest samtidig med klagen deres vedtægter til Energiklagenævnet som dokumentation for, at de er lokale eller landsdækkende, og at deres formål opfylder de angivne krav.

.....
Stk. 5. En tilladelse i henhold til §§ 10, 17, 23 d, 23 u og 28, hvor tilladelsen tillige er omfattet af §§ 28 a og 28 b, må ikke udnyttes, før klagefristen er udløbet.

.....

18. I § 37 a, *stk. 3* og *5*, ændres »§§ 28 a og 28 b« til »§§ 28 a eller 28 b«.

Bilag 2**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2013/30/EU****af 12. juni 2013****om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg [\(1\)](#),
efter høring af Regionsudvalget,
efter den almindelige lovgivningsprocedure [\(2\)](#), og
ud fra følgende betragtninger:

(1) Artikel 191 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fastsætter mål bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten og en forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcerne. Artiklen fastsætter, at Unionens indsats skal understøttes med et højt beskyttelsesniveau, som bygger på forsigtighedsprincippet og på principperne om, at en forebyggende indsats er nødvendig, at der skal gribes ind over for miljøskader fortrinsvis ved kilden, og at forureneren skal betale.

(2) Målet med dette direktiv er så vidt muligt at mindske hyppigheden af større uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og at begrænse deres følger og derved give havmiljøet og kystsamfundene en bedre beskyttelse mod forurening, at fastlægge mindstekrav til sikker offshore efterforskning og udnyttelse af olie og gas og at begrænse eventuelle afbrydelser af Unionens egen energiproduktion og at forbedre beredskabsmekanismerne i tilfælde af uheld.

(3) Dette direktiv bør ikke alene gælde for kommende offshore olie- og gasanlæg og -aktiviteter, men også for bestående anlæg, for hvilke der bør indføres overgangsordninger.

(4) Større uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter vil med stor sandsynlighed have ødelæggende og uoprettelige følger for hav- og kystmiljøet samt alvorlige negative indvirkninger på kystsamfundenes økonomi.

(5) Uheldene i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter, navnlig uheldet i Den Mexicanske Golf i 2010, har vakt offentlighedens interesse for de risici, der er forbundet med offshore olie- og gasaktiviteter, og har givet anledning til en gennemgang af de politikker, som har til formål at sikre, at disse aktiviteter foregår på en sikker måde. Kommissionen iværksatte en gennemgang af offshore olie- og gasaktiviteter og fremlagde sine foreløbige synspunkter om sikkerheden i forbindelse hermed i meddelelsen »Håndtering af sikkerheden i forbindelse med olie- og gasaktiviteter offshore« den 13. oktober 2010. Europa-Parlamentet vedtog beslutninger

om dette emne den 7. oktober 2010 og den 13. september 2011. Medlemsstaternes energiministre gav udtryk for deres holdning i Rådets konklusioner af 3. december 2010.

(6) De risici, der knytter sig til større offshore olie- og gasuheld, er betydelige. Ved at mindske risikoen for en forurening af offshore farvande bør dette direktiv derfor bidrage til at sikre beskyttelse af havmiljøet og især til at opnå eller bevare en god miljøtilstand for havmiljøet senest i år 2020, et mål, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet) [\(3\)](#).

(7) Direktiv 2008/56/EF sigter som et af sine vigtigste formål mod at tage hensyn til den kumulerede virkning af alle aktiviteter på havmiljøet og er hjørnестenen i den integrerede havpolitik. Den politik er relevant for offshore olie- og gasaktiviteter, da den forudsætter, at hver økonomisk sektors særlige interesser sammenknyttes med det generelle mål om at sikre en vidtfavnende forståelse af hav- og kystområder og med målsætningen om at udvikle en sammenhængende strategi for havene, der tager hensyn til alle økonomiske, miljømæssige og sociale aspekter ved hjælp af fysisk planlægning for havområder og viden om havene.

(8) Der findes offshore olie- og gasindustrier i en række EU-regioner, og der er udsigt til nye regionale tiltag i medlemsstaternes offshore farvande med en teknologisk udvikling, der giver mulighed for at bore i mere udfordrende omgivelser. Offshore produktion af olie og gas er et væsentligt element, når det gælder Unionens energiforsyningsikkerhed.

(9) De nuværende uoverensstemmende og fragmenterede reguleringsrammer, som finder anvendelse på sikkerheden af offshore olie- og gasaktiviteter i Unionen, og industriens aktuelle praksis på sikkerhedsområdet giver ikke en fuldt ud tilstrækkelig garanti for, at risikoen for offshore uheld mindskes mest muligt i hele Unionen, og for at den mest effektive beredskabsindsats gennemføres rettidigt, hvis der sker et uheld i medlemsstaternes offshore farvande. Under de nuværende ansvarsordninger er det ikke sikkert, at den ansvarlige part klart kan identificeres, og vedkommende er måske ikke i stand til eller ansvarlig for at betale alle omkostninger i forbindelse med den skade, der er forvoldt. Den ansvarlige part bør altid klart kunne identificeres, inden offshore olie- og gasaktiviteter påbegyndes.

(10) Ifølge Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF af 30. maj 1994 om betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter [\(4\)](#) kan offshore olie- og gasaktiviteter i Unionen udføres såfremt der først opnås en tilladelse. Den koncessionsgivende myndighed skal i denne sammenhæng overveje de tekniske og finansielle risici og, hvis det er relevant, den tidligere ansvarsadfærd hos ansøgere, der ønsker at få en tilladelse, som giver eneret til efterforskning og produktion. Det må sikres, at den koncessionsgivende myndighed, når den undersøger koncessionshaverens tekniske og finansielle kapacitet, også grundigt undersøger dennes evne til at sikre fortsatte sikre og effektive aktiviteter under alle forudsigelige forhold. Når medlemsstaterne vurderer den finansielle kapacitet hos enheder, der anmoder om tilladelse i henhold til direktiv 94/22/EF, skal de efterprøve, at sådanne enheder har fremlagt relevante beviser for, at der er blevet eller vil blive truffet passende forholdsregler til at dække erstatningsansvar, som opstår som følge af større uheld.

(11) Der er behov for at præcisere, at indehavere af tilladelser til offshore olie- og gasaktiviteter i medfør af direktiv 94/22/EF også er de ansvarlige »operatører« i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader [\(5\)](#) og ikke bør overdrage deres forpligtelser i denne henseende til tredjeparter, som de har kontraheret med.

(12) Generelle tilladelser i henhold til direktiv 94/22/EF sikrer koncessionshavere eneret til at efterforske eller producere olie eller gas inden for et givet koncessionsområde, men offshore olie- og gasaktiviteter i det pågældende område bør være underlagt løbende lovpligtigt tilsyn udført af medlemsstaternes sagkyndige for at sikre, at der forefindes effektive begrænsningsforanstaltninger, som skal forhindre større uheld og begrænse deres virkninger på personer, miljøet og energiforsyningsikkerheden.

(13) Offshore olie- og gasaktiviteter bør kun udføres af operatører, der er udpeget af koncessionshaverne eller de koncessionsgivende myndigheder. Operatøren kan være en tredjepart eller koncessionshaveren eller en af koncessionshaverne afhængigt af kommercielle ordninger eller nationale administrative krav. Operatøren bør altid være enheden med det primære ansvar for aktiviteterets sikkerhed og bør til enhver tid være kompetent til at handle i den forbindelse. Denne rolle er forskellig afhængigt af, hvilken fase af aktiviteterne koncessionen omfatter. Operatørens rolle er derfor at drive en brønd i efterforskningsfasen og drive et produktionsanlæg i produktionsfasen. Det bør være muligt for operatøren af en brønd i efterforskningsfasen og operatøren af et produktionsanlæg at være samme enhed i et givet koncessionsområde.

(14) Operatører bør bringe risikoen for større uheld så langt ned som praktisk muligt indtil det punkt, hvor omkostningerne ved yderligere nedbringelse af risikoen ville stå i klart misforhold til fordelene ved en sådan nedbringelse. Den praktiske mulighed for risikonedbringelsesforanstaltninger bør overvåges i lyset af ny viden og den teknologiske udvikling. Når det vurderes, om tid, omkostninger og indsats vil stå i klart misforhold til fordelene ved yderligere nedbringelse af risikoen, bør der tages hensyn til bedste praksis inden for risikoniveauer, der er forenelige med de aktiviteter, der udføres.

(15) Det er vigtigt at sikre, at offentligheden tidligt får en effektiv mulighed for at deltage i beslutningsprocessen vedrørende aktiviteter, der potentielt kan få betydelige indvirkninger på miljøet i Unionen. Denne politik er i overensstemmelse med Unionens internationale forpligtelser som f.eks. FN/ECE-konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet (6) (Århuskonventionen). Artikel 6 i Århuskonventionen indeholder bestemmelser om offentlig deltagelse i afgørelser vedrørende de konkrete aktiviteter, der er opført i konventionens bilag I, og aktiviteter, som ikke er indeholdt i nævnte bilag I, men som kan have væsentlige indvirkninger på miljøet. Artikel 7 i Århuskonventionen kræver offentlig deltagelse i planer og programmer vedrørende miljøet.

(16) Der findes relevante krav i EU-retsakter vedrørende udviklingen af planer og projekter, navnlig i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet (7), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003 om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet (8), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (9) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/18/EU af 4. juli 2012 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer (10). Dog er ikke alle efterforskningsmæssige offshore olie- og gasaktiviteter omfattet af eksisterende EU-krav om offentlig deltagelse. Dette gælder navnlig for beslutningsprocesser, der sigter mod eller kan føre til, at efterforskningsaktiviteter påbegyndes fra et ikke-produktionsanlæg. Sådanne efterforskningsaktiviteter kan dog under visse omstændigheder potentielt have betydelig

indvirkning på miljøet, og beslutningsprocessen bør derfor omfattes af offentlig deltagelse som påkrævet i henhold til Århuskonventionen.

(17) I Unionen findes der allerede eksempler på gode standarder i den nationale reguleringspraksis vedrørende offshore olie- og gasaktiviteter. Disse anvendes dog ikke ensartet i hele Unionen, og der er endnu ingen medlemsstat, som har indarbejdet den samlede bedste reguleringspraksis i sin lovgivning om forebyggelse af større uheld eller begrænsning af følgerne for menneskers liv og sundhed og for miljøet. Bedste reguleringspraksis er nødvendig for at levere en effektiv regulering, der sikrer de højeste sikkerhedsstandarder og beskytter miljøet; dette kan opnås bl.a. ved at integrere indbyrdes forbundne funktioner i en kompetent myndighed, som kan trække på en eller flere nationale organers ressourcer.

(18) I overensstemmelse med Rådets direktiv 92/91/EØF af 3. november 1992 om minimumsforskrifter for forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed i den boringsrelaterede udvindingsindustri (ellefte særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) [\(11\)](#) bør arbejdstagere og/eller deres repræsentanter høres om sikkerhed og sundhed i arbejdsmiljøet og kunne tage del i drøftelser af alle spørgsmål om sikkerhed og sundhed i arbejdsmiljøet. Derudover er bedste praksis i Unionen, at medlemsstaterne formelt indfører høringsmekanismer på et trepartsgrundlag, der omfatter den kompetente myndighed, operatører og ejere og arbejdstagerrepræsentanter. Et eksempel på en sådan formel høring er ILO-konventionen af 1976 om tresidede forhandlinger til fremme af gennemførelsen af internationale arbejdsstandarder (nr. 144).

(19) Medlemsstaterne bør sikre, at den kompetente myndighed har retlige beføjelser og passende ressourcer til at kunne træffe effektive, forholdsmæssige og gennemsigtige håndhævelsesforanstaltninger, herunder, når det er hensigtsmæssigt, standsning af aktiviteterne i tilfælde af operatørers og ejeres utilfredsstillende sikkerhedsniveau og miljøbeskyttelse.

(20) Den kompetente myndigheds uafhængighed og objektivitet bør sikres. I den forbindelse viser erfaringerne fra større uheld tydeligt, at tilrettelæggelsen af administrative beføjelser i en medlemsstat kan forebygge interessekonflikter ved hjælp af en klar adskillelse mellem myndighedsfunktioner og dertil knyttede afgørelser vedrørende offshore sikkerhed og miljø og myndighedsfunktioner vedrørende den økonomiske udvikling af offshore naturressourcer, herunder udstedelse af koncessioner og forvaltning af indtægter. Sådanne interessekonflikter forebygges bedst ved en fuldstændig adskillelse af den kompetente myndighed fra de funktioner, der vedrører den økonomiske udvikling af offshore naturressourcer.

(21) Fuldstændig adskillelse af den kompetente myndighed fra den økonomiske udvikling af offshore naturressourcer kan dog være uforholdsmæssig, hvis niveauet for offshore olie- og gasaktiviteter i en medlemsstat er lavt. I et sådant tilfælde forventes den pågældende medlemsstat at indføre de bedst mulige alternative ordninger for at sikre den kompetente myndigheds uafhængighed og objektivitet.

(22) Der er brug for særlovgivning til at tage højde for de større farer i forbindelse med den offshore olie- og gasindustri, navnlig inden for processikkerhed, sikker indeslutning af kulbrinter, strukturel integritet, forhindring af brand og eksplosion, evakuering, flugt og redning, og begrænsningen af et større uhelds indvirkning på miljøet.

(23) Dette direktiv bør gælde med forbehold af kravene i andre EU-retsakter, især vedrørende arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet, navnlig Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet [\(12\)](#) og direktiv 92/91/EØF.

(24) En regulering af offshore aktiviteter må nødvendigvis gælde både for aktiviteter, som udføres på faste anlæg og for dem på mobile anlæg, og for hele efterforsknings- og produktionslivscyklussen, fra projektering til demontering og permanent nedlæggelse.

(25) Den bedste aktuelle praksis for forebyggelse af større uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter bygger på en målsætningsorienteret tilgang og på at opnå de ønskede resultater ved hjælp af omhyggelig risikovurdering og pålidelige ledelsessystemer.

(26) I henhold til bedste praksis i Unionen tilskyndes operatører og ejere til at indføre en effektiv sikkerheds- og miljøpolitik for selskabet og til at sætte den i værk inden for rammerne af et omfattende sikkerheds- og miljøledelsessystem og i en beredskabsplan. Med henblik på at indføre egnede ordninger for forebyggelse af større uheld bør operatører og ejere foretage en omfattende og systematisk identificering af alle større uheldsscenerier for alle farlige aktiviteter, som kan tænkes udført på det pågældende anlæg, herunder indvirkninger på miljøet som følge af et større uheld. Denne bedste praksis kræver også vurdering af sandsynligheden og konsekvenserne og derfor risikoen for større uheld og også de foranstaltninger, der er nødvendige for at forebygge dem, samt de nødvendige foranstaltninger i en beredskabssituation, skulle et større uheld alligevel ske. Risikovurderingerne og ordningerne for forebyggelse af større uheld bør beskrives klart og samles i rapporten om større farer. Rapporten om større farer bør supplere det sikkerheds- og sundhedsdokument, der er omhandlet i direktiv 92/91/EØF. Arbejdstagerne bør høres i de relevante faser af udarbejdelsen af rapporten om større farer. Rapporten om større farer bør skulle vurderes grundigt og accepteres af den kompetente myndighed

(27) Med sigte på at bevare effektiviteten af farebegrænsningsforanstaltninger i forbindelse med større uheld i medlemsstaternes offshore farvande bør rapporten om større farer udarbejdes og om nødvendigt ændres under hensyntagen til alle væsentlige aspekter i et produktionsanlægs livscyklus, herunder projektering, drift, aktiviteter, aktiviteter i kombination med andre anlæg, flytning af et sådant anlæg inden for den pågældende medlemsstats offshore farvande, større ændringer og endelig nedlæggelse. På samme måde bør rapporten om større farer også udarbejdes under hensyntagen til ikke-produktionsanlæg og ændres om nødvendigt for at tage højde for væsentlige ændringer af anlægget. Intet anlæg bør sættes i drift i medlemsstaternes offshore farvande, medmindre den kompetente myndighed har accepteret den rapport om større farer, operatøren eller ejeren har forelagt den. Den kompetente myndigheds accept af rapporten om større farer bør ikke medføre nogen overdragelse af ansvar for kontrol med større farer fra operatøren eller ejeren til den kompetente myndighed.

(28) Brøndaktiviteter bør kun foretages med et anlæg, som teknisk er i stand til at kontrollere alle forudsigelige farer på stedet, hvor brønden er placeret, og med hensyn til hvilket der foreligger en accepteret rapport om større farer.

(29) Ud over at benytte et egnet anlæg bør operatøren udarbejde en detaljeret udformningsplan og en driftsplan tilpasset de særlige forhold og farer, der gør sig gældende for hver brøndaktivitet. Operatøren bør i overensstemmelse med bedste praksis i Unionen lade foretage en undersøgelse af brøndudformningen udført af en uafhængig sagkyndig. Operatøren bør fremsende en anmeldelse af planerne for brønden til den kompetente myndighed i så god tid, at den kompetente myndighed kan iværksætte de fornødne foranstaltninger i forbindelse med den planlagte brøndaktivitet. I denne forbindelse kan medlemsstaterne indføre strengere nationale krav inden påbegyndelsen af en brøndaktivitet.

(30) Med henblik på en sikker udformning og fortsatte sikre aktiviteter skal industrien følge den bedste praksis, som er fastlagt i autoritative standarder og retningslinjer. Sådanne

standarder og retningslinjer bør ajourføres på baggrund af ny viden og innovationer og for at sikre løbende forbedringer. Operatører, ejere og kompetente myndigheder bør samarbejde om at fastlægge prioriteterne for nye og forbedrede standarder og retningslinjer ud fra erfaringerne med Deepwater Horizon-uheldet og andre større uheld. Under hensyntagen til de etablerede prioriteter bør udarbejdelsen af nye eller forbedrede standarder og retningslinjer iværksættes ufortøvet.

(31) I lyset af kompleksiteten af offshore olie- og gasaktiviteter bør operatørernes og ejernes gennemførelse af bedste praksis være omfattet af en ordning med uafhængig verifikation af sikkerheds- og miljøkritiske elementer i hele anlæggets livscyklus, herunder i tilfælde af produktionsanlæg i udformningsfasen.

(32) I det omfang, mobile offshore boreenheder befinder sig i transit og skal betragtes som skibe, er de underlagt internationale maritime konventioner, navnlig Solas, Marpol eller de tilsvarende standarder i den gældende version af kodeksen for bygning og udstyring af mobile offshore boreenheder (MODU-koden). Når de befinder sig i transit i offshore farvande, er sådanne mobile offshore boreenheder også underlagt EU-retten vedrørende havnestatskontrol og overholdelse af flagstatens bestemmelser. Dette direktiv er rettet mod sådanne enheder, når de er placeret i offshore farvande med henblik på boring, produktion eller andre aktiviteter, der er forbundet med offshore olie- og gasaktiviteter.

(33) Rapporten om større farer bør bl.a. tage højde for miljørisici, herunder også virkningen af klimatiske forhold og klimaforandringer på anlæggenes langsigtede robusthed. Eftersom offshore olie- og gasaktiviteter i én medlemsstat kan have betydelige negative miljøvirkninger i en anden medlemsstat, er det nødvendigt at indføre og anvende særlige bestemmelser i overensstemmelse med FN-ECE-konventionen om vurdering af virkningerne på miljøet på tværs af landegrænserne udfærdiget i Espoo (Finland) den 25. februar 1991. Medlemsstater med offshore farvande, der er inaktive med hensyn til offshore olie- og gasaktiviteter, bør udpege kontaktpunkter for at lette et effektivt samarbejde i den forbindelse.

(34) Operatører bør øjeblikkeligt underrette medlemsstaterne, såfremt der sker et større uheld, eller at det måske er ved at ske, således at medlemsstaten kan iværksætte en indsats efter omstændighederne. Derfor bør operatører i anmeldelsen medtage egnede og tilstrækkelige oplysninger om, hvor det aktuelle eller umiddelbart forestående uheld er beliggende, hvilket omfang det har, og af hvilken art det er, deres egen indsats og det værst tænkelige scenario for eskalering, herunder grænseoverskridende potentiale.

(35) For at sikre en effektiv beredskabsindsats i nødsituationer bør operatørerne udarbejde interne beredskabsplaner, der er lokalitetsspecifikke og baseret på de risiko- og farescenarier, der er identificeret i rapporten om større farer, forelægge dem for deres kompetente myndighed og opretholde de ressourcer, der er nødvendige for umiddelbart at kunne omsætte planerne, når der er behov for dem. For så vidt angår mobile offshore boreenheder skal operatørerne sikre, at ejernes interne beredskabsplaner for anlægget om nødvendigt ændres for at kunne finde anvendelse i forhold til den specifikke placering og brøndaktivitetsfarer. Sådanne ændringer bør medtages i anmeldelsen af brøndaktiviteter. Det bør vurderes, om adgangen til beredskabsressourcer er passende i forhold til kapaciteten til at indsætte dem på uheldsstedet. Beredskabsressourcernes parathed og effektivitet bør sikres og testes regelmæssigt af operatørerne. I behørigt begrundede tilfælde kan beredskabsindsatsen baseres på, at beredskabsudstyr, såsom afspærringsanordninger og andre ressourcer, hurtigt transporteres fra fjerntliggende placeringer.

(36) Bedste globale praksis kræver, at koncessionshaverne, operatørerne og ejerne tager det primære ansvar for at kontrollere de risici, de skaber med deres aktiviteter, herunder aktiviteter, der udføres af entreprenøren på deres vegne, og derfor som led i en selskabspolitik for forebyggelse af større uheld indfører mekanismer og det højeste niveau for selskabsejerskab for at gennemføre denne politik på en konsekvent måde gennem hele organisationen i Unionen og uden for Unionen.

(37) Ansvarlige operatører og ejere bør forventes at udføre deres aktiviteter i hele verden i overensstemmelse med bedste praksis og standarder. Konsekvent anvendelse af sådan bedste praksis og sådanne standarder bør være obligatorisk i Unionen, og det ville være ønskeligt, at operatører og ejere registreret på en medlemsstats område anvender selskabspolitikken for forebyggelse af større uheld, når de udfører aktiviteter uden for medlemsstaternes offshore farvande i videst muligt omfang inden for rammerne af gældende national lovgivning.

(38) Selvom det må erkendes, at det måske ikke er muligt at håndhæve anvendelsen af selskabspolitikken for forebyggelse af større uheld uden for Unionen, bør medlemsstaterne sikre, at operatører og ejere medtager deres offshore olie- og gasaktiviteter uden for Unionen i deres dokumenter vedrørende selskabspolitikken for forebyggelse af større uheld.

(39) Oplysninger om større uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter uden for Unionen kan hjælpe til en yderligere forståelse af deres potentielle årsager ved bedre at drage lære af centrale erfaringer og ved yderligere at udvikle reguleringsrammerne. Derfor bør alle medlemsstater, herunder indlandsmedlemsstater og medlemsstater med offshore farvande, som ikke har offshore olie- og gasaktiviteter eller koncessionsgivende aktiviteter, kræve rapporter om større uheld, der finder sted uden for Unionen og som involverer selskaber, der er registreret på deres område, og de bør udveksle disse oplysninger på EU-plan. Rapporteringskravene bør ikke hæmme beredskabsindsatsen eller berøre retsforfølgning i tilknytning til et uheld. I stedet bør de fokusere på uheldets relevans for yderligere udvikling af sikkerheden ved offshore olie- og gasaktiviteter i Unionen.

(40) Medlemsstaterne bør forvente, at operatører og ejere, når de følger bedste praksis, opbygger et effektivt samarbejde med den kompetente myndighed til støtte for dennes bedste reguleringspraksis og proaktivt sikrer det højeste sikkerhedsniveau, og herunder, når det er nødvendigt, suspenderer aktiviteter, uden at den kompetente myndighed behøver at gribe ind.

(41) Med henblik på at sikre, at der ikke er nogen sikkerhedsproblemer, der overses eller ignoreres, er det vigtigt at indføre og fremme anvendelsen af midler for fortrolig indberetning af denne type problemer og at beskytte informanter («whistleblowers»). Skønt medlemsstaterne ingen mulighed har for at håndhæve regler uden for Unionen, bør disse midler gøre det muligt for personer, der er involveret i offshore olie- og gasaktiviteter uden for Unionen, at indberette forhold, der vækker bekymring.

(42) Da der ikke findes et fælles dataindberetningsformat for alle medlemsstater, er det vanskeligt for dem at udveksle sammenlignelige og pålidelige data. Et fælles format for operatørers og ejeres indberetning af data til medlemsstaterne ville gøre operatørernes og ejernes sikkerheds- og miljøresultater mere gennemsigtige og give offentligheden adgang til relevante og EU-dækkende sammenlignelige oplysninger om offshore olie- og gasaktiviteters sikkerhed og ville lette formidlingen af de indvundne erfaringer i forbindelse med større uheld og næsten-uheld.

(43) For at sikre ensartede betingelser for informationsdeling og for at fremme gennemsigtigheden i offshore olie- og gassektorens virke bør Kommissionen tillægges

gennemførelsesbeføjelser med hensyn til formatet og de nærmere vilkår for de oplysninger, der skal udveksles og gøres offentligt tilgængelige. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser [\(13\)](#).

(44) Rådgivningsproceduren bør anvendes til vedtagelsen af relevante gennemførelsesretsakter eftersom disse retsakter hovedsagelig er af en rent praktisk art. Derfor vil anvendelsen af undersøgelsesproceduren ikke være berettiget.

(45) Med henblik på at fremme offentlighedens tillid til autoriteten og integriteten af offshore olie- og gasaktiviteter i Unionen bør medlemsstaterne jævnlige forelægge Kommissionen rapporter om aktiviteter og hændelser. Kommissionen bør med jævne mellemrum offentliggøre rapporter om EU-aktiviteter og tendenser inden for offshore olie- og gasektorens sikkerheds- og miljøresultater. Medlemsstaterne bør straks underrette Kommissionen og alle andre medlemsstater, hvis områder eller farvande er berørt, samt den berørte offentlighed, om et større uheld.

(46) Erfaringerne viser, at det er nødvendigt at sikre fortroligheden af følsomme data, hvis der skal skabes en åben dialog mellem den kompetente myndighed og operatøren og ejeren. Med dette mål for øje bør dialogen mellem operatører og ejere og alle medlemsstater baseres på de relevante gældende internationale retsinstrumenter og EU-retten om adgang til miljørelaterede oplysninger, dog med forbehold af eventuelle tvingende sikkerheds- og miljøhensyn.

(47) Værdien af et samarbejde mellem offshore myndigheder fremgår allerede tydeligt af aktiviteterne i North Sea Offshore Authorities Forum og International Regulators Forum. Lignende samarbejdstiltag er blevet oprettet i hele Unionen i en ekspertgruppe, Den Europæiske Unions Myndighedsgruppe for Offshore Olie- og Gasaktiviteter [\(14\)](#), hvis opgave er at fremme effektivt samarbejde mellem nationale repræsentanter og Kommissionen, herunder formidling af bedste praksis og operationel erfaring, fastlæggelse af prioriteter for højnelse af standarder og for rådgivning af Kommissionen om reguleringsreformer.

(48) Beredskabsindsatsen og beredskabsplanlægningen i forbindelse med større uheld bør gøres mere effektiv ved hjælp af systematisk og planlagt samarbejde både medlemsstaterne imellem og mellem medlemsstaterne og olie- og gasindustrien og ved at dele kompatible beredskabsindsatsmidler, herunder også ekspertise. Såfremt det er hensigtsmæssigt, bør sådanne indsatser og planlægninger også gøre brug af de bestående ressourcer og den bistand, der findes i Unionen, herunder navnlig Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed («agenturet») nedsat ved forordning (EF) nr. 1406/2002 [\(15\)](#) og Unionens civilbeskyttelsesordning nedsat ved Rådets beslutning 2007/779/EF, Euratom [\(16\)](#). Medlemsstaterne bør også have lov til at anmode om yderligere bistand fra agenturet via Unionens civilbeskyttelsesordning.

(49) I henhold til forordning (EF) nr. 1406/2002 blev agenturet oprettet med det formål at sikre et højt, ensartet og effektivt niveau for søfartssikkerhed og forebyggelse af forurening fra skibe i Unionen samt sikre bekæmpelse af havforurening forårsaget af olie- og gasanlæg.

(50) Ved gennemførelsen af forpligtelserne i medfør af dette direktiv bør der tages højde for det forhold, at havområder under en medlemsstats overhøjhed eller suveræne rettigheder og jurisdiktion udgør en integreret del af de fire havregioner, der er fastlagt i artikel 4, stk. 1, i direktiv 2008/56/EF, dvs. Østersøen, det nordøstlige Atlanterhav, Middelhavet og Sortehavet. Derfor bør det være en prioritet for Unionen at styrke samordning med tredjelande, som har

overhøjhed eller suveræne rettigheder og jurisdiktion over havområder i disse havregioner. Hensigtsmæssige samarbejdsrammer herfor omfatter bl.a. regionale havkonventioner, som fastsat i artikel 3, punkt 10, i direktiv 2008/56/EF.

(51) For så vidt angår Middelhavet blev der sideløbende med dette direktiv iværksat de nødvendige foranstaltninger for at Unionen kan tiltræde protokollen om beskyttelse af Middelhavet mod forurening som følge af udforskning og udnyttelse af kontinentalsoklen, havbunden og undergrunden (17) («offshore protokollen») til konventionen om beskyttelse af havmiljøet og kystområdet i Middelhavet («Barcelonakonventionen»), som blev indgået ved Rådets afgørelse 77/585/EØF (18).

(52) De arktiske farvande er et særlig vigtigt nabohavmiljø for Unionen og spiller en vigtig rolle for at modvirke klimaforandringer. På grund af de alvorlige miljøproblemstillinger i forbindelse med de arktiske farvande bør der lægges særlig vægt på miljøbeskyttelsen af de arktiske egne i forbindelse med alle offshore olie- og gasaktiviteter, herunder også efterforskning, idet der tages hensyn til risikoen for større uheld og behovet for en effektiv beredskabsindsats. Medlemsstater, der er medlem af Det Arktiske Råd, opfordres til aktivt at arbejde for de højeste standarder med hensyn til miljø sikkerhed i dette sårbare og enestående økosystem, f.eks. ved hjælp af internationale instrumenter vedrørende forebyggelse, beredskab og indsats i forbindelse med olieforurening af havet i det arktiske område, og ved hjælp af arbejdet i bl.a. den taskforce, som er oprettet af Det Arktiske Råd, og Det Arktiske Råds eksisterende retningslinjer for offshore olie- og gasaktiviteter.

(53) De nationale eksterne beredskabsplaner bør baseres på risikovurdering og tage hensyn til rapporterne om større farer for de anlæg, der er placeret i de berørte offshore farvande. Medlemsstaterne bør tage højde for de seneste retningslinjer vedrørende risikovurdering og -kortlægning med henblik på katastrofehandtering som forberedt af Kommissionen.

(54) En effektiv indsats i nødsituationer kræver umiddelbar handling af operatøren og ejeren og et tæt samarbejde med medlemsstaternes beredskabsorganisationer, som samordner indsatsen af yderligere beredskabsressourcer, efterhånden som situationen udvikler sig. En sådan indsats omfatter også en grundig undersøgelse af nødsituationen, som bør påbegyndes straks, så der går mindst mulig information og færrest mulige beviser tabt. Efter en nødsituation bør medlemsstaterne drage passende konklusioner og træffe eventuelle nødvendige foranstaltninger.

(55) Det er meget vigtigt, at alle relevante oplysninger, herunder de tekniske data og parametre, er tilgængelige for den senere undersøgelse. Medlemsstaterne bør sikre, at relevante oplysninger indsamles under olie- og gasaktiviteterne, og at relevante oplysninger i tilfælde af et større uheld sikres, og at indsamlingen af oplysninger intensiveres hensigtsmæssigt. I denne forbindelse bør medlemsstaterne tilskynde til anvendelse af passende tekniske hjælpemidler for at fremme pålideligheden og registreringen af relevante data og for at forebygge mulig manipulation heraf.

(56) Dette direktiv bør omfatte virksomme, forholdsmæssige og afskrækkende sanktioner for krænkelse for at sikre en effektiv gennemførelse af kravene i direktivet.

(57) For at tilpasse visse bilag til at omfatte supplerende oplysninger, der kan blive nødvendige i lyset af de tekniske fremskridt, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår ændringen af kravene i visse bilag til dette direktiv. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende

arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

(58) Definitionen af skade på vandmiljøet i direktiv 2004/35/EF bør ændres for at sikre, at koncessionshaveres ansvar i henhold til nævnte direktiv gælder for medlemsstaternes havområder som defineret i direktiv 2008/56/EF.

(59) Mange bestemmelser i dette direktiv er ikke relevante for indlandsmedlemsstater, dvs. Østrig, Den Tjekkiske Republik, Ungarn, Luxembourg og Slovakiet. Det er ikke desto mindre ønskeligt, at disse medlemsstater støtter principperne og de høje standarder, der findes i EU-retten for sikkerhed i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter, i deres bilaterale kontakter med tredjelande og med relevante internationale organisationer.

(60) Ikke alle medlemsstater med offshore farvande tillader offshore olie- og gasaktiviteter under deres jurisdiktion. Disse medlemsstater giver ikke tilladelser til eller forebygger større uheld i forbindelse med sådanne aktiviteter. Det vil derfor være en uforholdsmæssig og unødvendig forpligtelse, hvis disse medlemsstater skulle gennemføre og implementere alle bestemmelser i dette direktiv. Uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter kan imidlertid påvirke deres kyster. Derfor bør disse medlemsstater bl.a. være parate til at reagere på og efterforske i tilfælde af større uheld og bør samarbejde gennem kontaktpunkter med andre berørte medlemsstater og med relevante tredjelande.

(61) I kraft af deres geografiske placering er indlandsmedlemsstater hverken involveret i at koncessionere eller forebygge større uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter, eller potentielt berørt af sådanne uheld i andre medlemsstaters offshore farvande. De bør derfor ikke forpligtes til at gennemføre størstedelen af bestemmelserne i dette direktiv. Beskæftiger et selskab, som er registreret i en indlandsmedlemsstat, sig selv eller via datterselskaber med offshore olie- og gasaktiviteter uden for Unionen, bør den pågældende medlemsstat anmode selskabet om at udarbejde en rapport om uheld, der forekommer ved sådanne aktiviteter, som kan udveksles på EU-plan, for at alle interesserede parter i Unionen kan drage nytte af erfaringerne fra sådanne uheld.

(62) Ud over de foranstaltninger, som indføres ved dette direktiv, bør Kommissionen undersøge, om der er andre hensigtsmæssige midler, hvormed større uheld kan forebygges og deres virkninger begrænses.

(63) Operatørerne bør sikre, at de har adgang til tilstrækkelige fysiske, menneskelige og finansielle midler til forebyggelse af større uheld og begrænsning af følgerne af sådanne uheld. Da der ikke er nogen af de nuværende finansielle sikkerhedsinstrumenter, herunder risikopuljeordninger, som kan dække alle mulige følgevirkninger af større uheld, bør Kommissionen imidlertid foretage yderligere analyser og undersøgelser af hensigtsmæssige foranstaltninger, som kan sikre en tilstrækkelig robust erstatningsansvarsordning i forbindelse med skader som følge af offshore olie- og gasaktiviteter, og af krav til den finansielle kapacitet, herunder hvorvidt der forefindes passende finansielle sikkerhedsinstrumenter eller andre ordninger. Dette kan omfatte en undersøgelse af, hvorvidt det er muligt at indføre en gensidig erstatningsordning. Kommissionen bør forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om sine resultater, om nødvendigt ledsaget af forslag.

(64) På EU-plan er det vigtigt, at tekniske standarder suppleres med tilsvarende retlige rammer i form af produktsikkerhedslovgivning, og at sådanne standarder gælder for offshore anlæg i medlemsstaternes offshore farvande, og ikke kun faste produktionsanlæg. Kommissionen bør

derfor foretage yderligere analyser af de produktsikkerhedsstandarder, der gælder for offshore olie- og gasaktiviteter.

(65) Målet for dette direktiv, nemlig fastsættelse af minimumskrav for forebyggelse af større uheld og begrænsning af følgerne af større uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af den foreslåede handlings omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I INDLEDENDE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Dette direktiv fastsætter minimumskrav for forebyggelse af større uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og begrænsning af følgerne af sådanne uheld.
2. Dette direktiv berører ikke EU-lovgivning vedrørende arbejdstageres sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen, navnlig direktiv 89/391/EØF og direktiv 92/91/EØF.
3. Dette direktiv berører ikke direktiv 94/22/EF, 2001/42/EF, 2003/4/EF [\(19\)](#), 2003/35/EF, 2010/75/EU [\(20\)](#) og 2011/92/EU.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »større uheld«: i forbindelse med et anlæg eller tilsluttet infrastruktur:
 - a) en hændelse, der omfatter en eksplosion, brand, tab af brøndkontrollen eller udslip af olie, gas eller farlige stoffer, som involverer eller har et betydeligt potentiale til at forårsage dødsfald eller alvorlig personskade
 - b) en hændelse, som medfører alvorlig beskadigelse af anlægget eller tilsluttet infrastruktur, og som involverer eller har et betydeligt potentiale til at forårsage dødsfald eller alvorlig personskade
 - c) enhver anden hændelse, der medfører døden eller alvorlige kvæstelser for fem eller flere personer, der befinder sig på offshore anlægget, hvor kilden til faren opstår, eller som udfører en olie- og gasaktivitet i forbindelse med anlægget eller tilsluttet
 - d) enhver større miljøhændelse, der skyldes hændelser omhandlet i litra a), b) og c).

Med henblik på at fastslå, hvorvidt en hændelse udgør et større uheld i henhold til litra a), b) eller d), anses et anlæg, der normalt er ubemandet, som om det var bemanded

- 2) »offshore«: beliggende i en medlemsstats territorialfarvand, eksklusive økonomiske zone eller på dens kontinentalsokkel som defineret i De Forenede Nationers havretskonvention

- 3) »offshore olie- og gasaktiviteter«: alle aktiviteter i forbindelse med et anlæg eller tilsluttet infrastruktur, herunder udformning, planlægning, opførelse, drift og demontering deraf, i forbindelse med efterforskning og produktion af olie eller gas men med undtagelse af transport af olie og gas fra en kyst til en anden
- 4) »risiko«: kombinationen af sandsynligheden for en hændelse og konsekvenserne af denne hændelse
- 5) »operatør«: den enhed, der er udpeget af koncessionshaveren eller den koncessionsgivende myndighed til at udføre offshore olie- og gasaktiviteter, herunder planlægning og gennemførelse af brøndaktiviteter, eller ledelse og styring af et produktionsanlægs funktioner
- 6) »egnet«: rigtig eller fuldt ud passende, også med hensyn til forholdsmæssig indsats og omkostninger, ud fra et givet krav eller i en given situation baseret på objektive beviser og påvist ved en analyse, sammenligning med passende standarder eller andre løsninger, der anvendes i sammenlignelige situationer af andre myndigheder eller af industrien
- 7) »enhed«: en fysisk eller juridisk person eller en gruppe af sådanne personer
- 8) »acceptabel« i forbindelse med en risiko: et risikoniveau, for hvilket tid, omkostninger eller indsats i forbindelse med en nedbringelse heraf vil stå i klart misforhold til fordelene ved en sådan nedbringelse. Når det vurderes, om tid, omkostninger eller indsats vil stå i klart misforhold til fordelene ved yderligere nedbringelse af risikoen, skal der tages hensyn til bedste praksis inden for risikoniveauer, der er forenelige med virksomheden
- 9) »koncession«: en tilladelse til at udføre offshore olie- og gasaktiviteter, jf. direktiv 94/22/EF
- 10) »koncessionsområde«: det geografiske område, der er omfattet af koncessionen
- 11) »koncessionshaver«: indehaveren eller fælles indehavere af en koncession
- 12) »entreprenør«: enhver enhed, der har indgået kontrakt med operatøren eller ejeren om at udføre specifikke opgaver på operatørens eller ejerens vegne
- 13) »koncessionsgivende myndighed«: den offentlige myndighed, der er ansvarlig for at give tilladelser eller for at overvåge anvendelsen af tilladelser som omhandlet i direktiv 94/22/EF
- 14) »kompetent myndighed«: den offentlige myndighed, der er udnævnt i henhold til dette direktiv, og som er ansvarlig for de opgaver, der er pålagt den i dette direktiv. Den kompetente myndighed kan bestå af et eller flere offentlige organer
- 15) »efterforskning«: boring i et prospekt og alle tilknyttede offshore olie- og gasaktiviteter, der er nødvendige forud for produktionsrelaterede aktiviteter
- 16) »produktion«: offshore udvinding af olie og gas fra undergrunden i koncessionsområdet, herunder også offshore behandling af olie og gas og transport heraf gennem tilsluttet infrastruktur
- 17) »ikke-produktionsanlæg«: andre anlæg end anlæg, der anvendes til produktion af olie og gas
- 18) »offentligheden«: en eller flere enheder og i henhold til national lovgivning eller praksis disses foreninger, organisationer eller grupper
- 19) »anlæg«: en stationær, fast eller mobil indretning eller en kombination af indretninger, som er permanent indbyrdes forbundet ved hjælp af broer eller andre strukturer, som bruges til offshore olie- og gasaktiviteter eller i forbindelse med sådanne aktiviteter. Anlæg omfatter kun

mobile offshore boreenheder, når de er placeret i offshore farvande med henblik på boring, produktion eller andre aktiviteter, der er forbundet med offshore olie- og gasaktiviteter.

20) »produktionsanlæg«: anlæg, der anvendes til produktion

21) »tilsluttede infrastruktur«: inden for sikkerhedszonen eller inden for en nærliggende zone på længere afstand fra anlægget efter medlemsstatens skøn:

a) enhver brønd og dermed forbundne strukturer, supplerende enheder og anordninger tilsluttet anlægget

b) ethvert apparatur eller enhver anordning på eller fastgjort til hovedstrukturen i anlægget

c) ethvert tilsluttet rørledningssystem

22) »accept« i forbindelse med rapporten om større farer: den kompetente myndigheds skriftlige fremsendelse til operatøren eller ejeren af meddelelse om, at rapporten, hvis den gennemføres som beskrevet deri, opfylder kravene i dette direktiv. Accept medfører ingen overførsel af ansvar for styring af større farer til den kompetente myndighed

23) »større fare«: en situation, der har potentiale til at føre til et større uheld

24) »brøndaktivitet«: enhver aktivitet vedrørende en brønd, som kan medføre utilsigtet udslip af materialer, der potentielt kan føre til et større uheld, herunder boring af en brønd, reparation eller ændring af en brønd, standsning af brøndaktiviteter og permanent nedlæggelse af en brønd

25) »kombineret drift«: en aktivitet, som udføres fra et anlæg sammen med et eller flere andre anlæg, og hvis formål vedrører det eller de andre anlæg, og som derved i betydelig grad påvirker sikkerhedsrisikoen for personer eller beskyttelsen af miljøet på et, flere eller alle anlæg

26) »sikkerhedszone«: et område inden for en afstand af 500 meter fra enhver del af anlægget, som medlemsstaten har udpeget

27) »ejer«: en enhed, der er retligt beføjet til at styre driften af et ikke-produktionsanlæg

28) »intern beredskabsplan«: en plan, som er udarbejdet af operatøren eller ejeren i henhold til kravene i dette direktiv, vedrørende de foranstaltninger, der skal forhindre eskalering eller begrænse følgerne af et større uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter

29) »uafhængig verifikation«: en vurdering og bekræftelse af gyldigheden af bestemte skriftlige erklæringer foretaget af en enhed eller en organisatorisk del af operatøren eller ejeren, som ikke er kontrolleret eller påvirket af den enhed eller den organisatoriske del, der anvender disse erklæringer

30) »væsentlig ændring«:

aa) i tilfælde af en rapport om større farer en ændring af det grundlag, på hvilket den oprindelige rapport blev accepteret, herunder bl.a. fysiske forandringer, tilgængelig ny viden eller teknologi og ændringer i driftsledelsen

b) i tilfælde af anmeldelse af brøndaktiviteter eller kombineret drift en ændring af det grundlag, på hvilket den oprindelige anmeldelse blev indgivet, herunder bl.a. fysiske forandringer, udskiftning af et anlæg med et andet, tilgængelig ny viden eller teknologi og ændringer i ledelsen af driften

31) »påbegyndelse af aktiviteterne«: det tidspunkt, hvor et anlæg eller den tilsluttede infrastruktur for første gang benyttes til de aktiviteter, som det er udformet til

- 32) »beredskabseffektivitet ved olieudslip«: effektiviteten af beredskabssystemer for udslip, når der reageres på et olieudslip på grundlag af en analyse af frekvensen, varigheden og tidsbestemmelsen af miljøforhold, som kan forhindre en indsats. Vurderingen af beredskabseffektivitet ved olieudslip udtrykkes som en procentdel af den tid, hvor sådanne forhold ikke er til stede, og omfatter en beskrivelse af driftsbegrænsningerne på de berørte anlæg som et resultat af denne vurdering
- 33) »sikkerheds- og miljøkritiske elementer«: dele af et anlæg, herunder computerprogrammer, hvis formål det er at forebygge eller begrænse følgerne af et større uheld, og som, hvis de svigter, kan forårsage eller bidrage væsentligt til et større uheld
- 34) »trepårtshøring«: en formel ordning for at muliggøre dialog og samarbejde mellem den kompetente myndighed, operatører og ejere og arbejdstagerrepræsentanter
- 35) »industri«: enheder, som er direkte involveret i offshore olie- og gasaktiviteter omfattet af dette direktiv, eller hvis aktiviteter er tæt knyttet til disse aktiviteter
- 36) »ekstern beredskabsplan«: en lokal, national eller regional strategi, som skal forhindre eskalering eller begrænse følgerne af et større uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter under anvendelse af alle operatørens disponible ressourcer som beskrevet i den relevante interne beredskabsplan og enhver yderligere ressource, som medlemsstaterne stiller til rådighed
- 37) »større miljøhændelse«: en hændelse, som får eller sandsynligvis får betydelig negativ indvirkning på miljøet i henhold til direktiv 2004/35/EF.

KAPITEL II

FOREBYGGELSE AF STØRRE UHELD I FORBINDELSE MED OFFSHORE OLIE- OG GASAKTIVITETER

Artikel 3

Generelle principper for risikostyring inden for offshore olie- og gasaktiviteter

1. Medlemsstaterne kræver, at operatører sikrer, at alle egnede foranstaltninger træffes for at forebygge større uheld som følge af offshore olie- og gasaktiviteter.
2. Medlemsstaterne sikrer, at det forhold, at det var entreprenørers handlinger eller undladelser, der førte til eller bidrog til større uheld, ikke fritager operatørerne fra deres opgaver i medfør af dette direktiv.
3. I tilfælde af et større uheld, sikrer medlemsstaterne, at operatørerne træffer alle egnede foranstaltninger for at begrænse dets virkninger på menneskers sundhed og på miljøet.
4. Medlemsstaterne kræver, at operatørerne sikrer, at offshore olie- og gasaktiviteter udføres på grundlag af systematisk risikostyring, således at de resterende risici ved større uheld for mennesker, miljøet og offshore anlæg er acceptable.

Artikel 4

Sikkerheds- og miljømæssige hensyn vedrørende koncessioner

1. Medlemsstaterne sikrer, at afgørelser om udstedelse eller overførsel af koncessioner til at udføre offshore olie- og gasaktiviteter tager hensyn til den kapacitet, som ansøgeren om en sådan koncession har, til at opfylde kravene til aktiviteterne inden for rammerne af koncessionen som krævet i de relevante bestemmelser i EU-lovgivningen, navnlig dette direktiv.

2. I særdeleshed, når der foretages en vurdering af ansøgerens tekniske og finansielle kapacitet, tages behørigt hensyn til følgende:

a) risici, farer og alle andre relevante oplysninger vedrørende det pågældende koncessionsområde, herunder eventuelt omkostningerne ved en forringelse af havmiljøet, jf. artikel 8, stk. 1, litra c), i direktiv 2008/56/EF

b) den relevante fase af de offshore olie- og gasaktiviteter

cc) ansøgerens finansielle kapacitet, herunder alle finansielle sikkerhedsstillelser til at dække det potentielle erstatningsansvar, som kan opstå i forbindelse med de pågældende offshore olie- og gasaktiviteter, herunder erstatningsansvar for potentielle økonomiske skader, hvis et sådant erstatningsansvar har hjemmel i national ret.

dd) de oplysninger, der er til rådighed om ansøgerens sikkerheds- og miljøresultater, herunder med hensyn til større uheld, hvor det er hensigtsmæssigt, for de aktiviteter, i forbindelse med hvilke der blev anmodet om koncession.

Forud for udstedelse eller overførsel af en koncession til olie- og gasaktiviteter, hører den koncessionsgivende myndighed, hvis hensigtsmæssigt, den kompetente myndighed.

3. Medlemsstaterne sikrer, at den koncessionsgivende myndighed ikke udsteder en koncession, medmindre den er tilfreds med ansøgerens godtgørelse om, at ansøgeren har truffet eller vil træffe passende foranstaltninger på grundlag af ordninger, som medlemsstaterne beslutter, til dækning af det potentielle erstatningsansvar, som kan opstå i forbindelse med ansøgerens offshore olie- og gasaktiviteter. En sådan foranstaltning skal være på plads og virksom fra starten af offshore olie- og gasaktiviteterne. Medlemsstaterne kræver, at ansøgere på passende vis forelægger dokumentation for teknisk og finansiell kapacitet og eventuelle andre relevante oplysninger vedrørende det område, der er omfattet af koncessionen og den relevante fase af offshore olie- og gasaktiviteterne.

Medlemsstaterne vurderer, hvorvidt de i første afsnit omhandlede bestemmelser er fyldestgørende med henblik på at fastslå, hvorvidt ansøgeren råder over tilstrækkelige finansielle midler til øjeblikkelig iværksættelse og uafbrudt fortsættelse af alle de foranstaltninger, der er nødvendige for en effektiv beredskabsindsats og efterfølgende genopretning.

Medlemsstaterne fremmer anvendelsen af bæredygtige finansielle instrumenter og andre ordninger for at bistå ansøgere om koncession med at påvise deres finansielle kapacitet i henhold til første afsnit.

Medlemsstaterne indfører som et minimum procedurer til at sikre omgående og passende behandling af erstatningskrav, herunder med hensyn til skadeserstatning for grænseoverskridende hændelser.

Medlemsstaterne kræver, at koncessionshaveren opretholder en tilstrækkelig stor kapacitet til at opfylde deres finansielle forpligtelser, der følger af erstatningsansvar for offshore olie- og gasaktiviteter.

4. Den koncessionsgivende myndighed eller koncessionshaveren udpeger operatøren. Når operatøren skal udpeges af koncessionshaveren, underrettes den koncessionsgivende myndighed

om udpegelsen på forhånd. I sådanne tilfælde kan den koncessionsgivende myndighed, om nødvendigt i samråd med den kompetente myndighed, gøre indsigelse mod udpegelsen af operatøren. Når der gøres en sådan indsigelse, kræver medlemsstaterne, at koncessionshaveren udpeger en egnet alternativ operatør eller påtager sig operatørens forpligtelser i henhold til dette direktiv.

5. Koncessionsprocedurerne for offshore olie- og gasaktiviteter i forbindelse med et givent koncessionsområde tilrettelægges på en sådan måde, at medlemsstaten kan tage hensyn til de oplysninger, der er indsamlet som resultat af efterforskningen, inden produktionen går i gang.

6. Når der foretages en vurdering af de tekniske og finansielle kapaciteter, som en ansøger om en koncession har, lægges der særlig vægt på alle miljømæssigt følsomme hav- og kystmiljøer, navnlig økosystemer, der spiller en vigtig rolle for modvirkning af og tilpasning til klimaforandringer, såsom salt- og havgræsenge, og beskyttede havområder, såsom særlige bevaringsområder i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (21), særlige beskyttede områder i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (22) og beskyttede havområder som aftalt af Unionen eller de berørte medlemsstater inden for rammerne af de internationale eller regionale aftaler, som de er part i.

Artikel 5

Offentlig deltagelse i forbindelse med planlagte offshore olie- og gasefterforskningers virkninger på miljøet

1. Boringen af en efterforskningsbrønd fra et ikke-produktionsanlæg påbegyndes kun, hvis medlemsstatens relevante myndigheder forinden har sikret, at der er iværksat tidlig og effektiv offentlig deltagelse vedrørende de eventuelle virkninger af de planlagte offshore olie- og gasaktiviteter på miljøet i henhold til andre EU-retsakter, navnlig direktiv 2001/42/EF eller 2011/92/EU alt efter omstændighederne.

2. Når der ikke er iværksat offentlig deltagelse i henhold til stk. 1, sikrer medlemsstaterne, at der træffes følgende foranstaltninger:

- a) offentligheden informeres ved offentlige meddelelser eller andre egnede midler såsom elektroniske medier om, hvor det planlægges at tillade efterforskningsaktiviteter
- b) den berørte offentlighed identificeres, herunder den del af offentligheden, som er berørt af eller sandsynligvis vil blive berørt af, eller som har en interesse i afgørelsen om at tillade efterforskningsaktiviteter, herunder relevante ikke-statslige organisationer, f.eks. de organisationer, der fremmer miljøbeskyttelse, og andre relevante organisationer
- c) relevante oplysninger om sådanne planlagte aktiviteter stilles til rådighed for offentligheden, herunder bl.a. oplysninger om retten til at deltage i beslutningstagningen og om, hvem kommentarer eller spørgsmål kan rettes til
- d) offentligheden kan fremkomme med kommentarer og synspunkter på et tidspunkt, hvor alle muligheder stadig står åbne, inden der træffes afgørelser om at tillade efterforskning
- e) når de i litra d) omhandlede afgørelser træffes, tages der behørigt hensyn til resultaterne af offentlighedens deltagelse, og
- f) den berørte medlemsstat oplyser omgående offentligheden, efter at have behandlet dens kommentarer og udtalelser, om de afgørelser, der er truffet, og om begrundelserne herfor

og overvejelser, der ligger til grund for disse afgørelser, herunder information om processen for offentlighedens deltagelse.

Der fastsættes rimelige tidsrammer, således at der er tilstrækkelig tid til hver af de forskellige etaper i offentlighedens deltagelse.

1. Denne artikel finder ikke anvendelse på områder, der var omfattet af en koncession, inden den 18. juli 2013.

Artikel 6

Offshore olie- og gasaktiviteter inden for koncessionsområder

1. Medlemsstaterne sikrer, at produktionsanlæg og tilsluttet infrastruktur kun drives i et koncessionsområde og kun af operatører, der er udpeget til det formål i henhold til artikel 4, stk. 4.
2. Medlemsstaterne kræver, at koncessionshaveren sikrer, at operatøren har kapacitet til at opfylde kravene for specifik drift inden for koncessionens rammer.
3. Under alle olie- og gasaktiviteter kræver medlemsstaterne, at koncessionshaveren tager alle rimelige skridt for at sikre, at operatøren opfylder kravene, udfører sine funktioner og lever op til sine forpligtelser i henhold til dette direktiv.
4. Beslutter den kompetente myndighed, at operatøren ikke længere har kapacitet til at opfylde de relevante krav i henhold til dette direktiv, underrettes den koncessionsgivende myndighed herom. Den koncessionsgivende myndighed underretter herefter koncessionshaveren herom, og koncessionshaveren skal tage ansvaret for udførelsen af de pågældende forpligtelser og straks foreslå den koncessionsgivende myndighed en anden operatør.
5. Medlemsstaterne sikrer, at aktiviteter, der knytter sig til produktionsanlæg og ikke-produktionsanlæg, ikke påbegyndes eller fortsættes, før den kompetente myndighed har accepteret rapporten om større farer i overensstemmelse med dette direktiv.
6. Medlemsstaterne sikrer, at brøndaktiviteter eller kombineret drift ikke påbegyndes eller fortsættes, før rapporten om større farer for de involverede anlæg er blevet accepteret i overensstemmelse med dette direktiv. Derudover må sådanne aktiviteter ikke påbegyndes eller fortsættes, hvis der ikke er indgivet en anmeldelse af brøndaktiviteter eller en anmeldelse af kombineret drift i henhold til henholdsvis artikel 11, stk. 1, litra h) eller i), til den kompetente myndighed, eller hvis den kompetente myndighed gør indsigelse mod en anmeldelses indhold.
7. Medlemsstaterne sikrer, at der etableres en sikkerhedszone omkring et anlæg, og at fartøjer forbydes indsejling eller ophold i denne sikkerhedszone.

Dette forbud finder dog ikke anvendelse på et fartøj, der sejler ind eller opholder sig i sikkerhedszonen:

- a i. i forbindelse med nedlægning, inspektion, test, reparation, vedligeholdelse, ændring, fornyelse eller fjernelse af et undersøisk kabel eller en undersøisk rørledning i eller nær sikkerhedszonen
- b ii. for at levere tjenesteydelser til eller transportere personer eller varer til eller fra ethvert anlæg i sikkerhedszonen
- c iii. for at inspicere ethvert anlæg eller tilsluttet infrastruktur i den pågældende

- sikkerhedszone i henhold til medlemsstatens bemyndigelse
- d iv. i forbindelse med redning af eller forsøg på at redde liv eller ejendom
 - v. på grund af uvejr
 -) vi. fordi det er i havsnød, eller
 - g vii. hvis operatøren, ejeren eller medlemsstaten, hvori sikkerhedszonen befinder sig, har givet sit samtykke.

8. Medlemsstaterne udarbejder en mekanisme til effektiv deltagelse i trepartskonsultationer mellem den kompetente myndighed, operatører og ejere og arbejdstagerrepræsentanter om formuleringen af standarder og politikker vedrørende forebyggelse af større uheld.

Artikel 7

Erstatningsansvar for miljøskader

Uden at det berører det eksisterende anvendelsesområde for erstatningsansvar vedrørende forebyggelse og afhjælpning af miljøskader i henhold til direktiv 2004/35/EF, sikrer medlemsstaterne, at koncessionshaveren er økonomisk ansvarlig for forebyggelse og afhjælpning af miljøskader som defineret i nævnte direktiv forvoldt af offshore olie- og gasaktiviteter udført af eller på vegne af koncessionshaveren eller operatøren.

Artikel 8

Udpegelse af den kompetente myndighed

1. Medlemsstaterne udpeger en kompetent myndighed med ansvar for følgende myndighedsfunktioner:

- a a) at vurdere og acceptere rapporter om større farer, vurdere designanmeldelser og vurdere anmeldelser af brøndaktiviteter eller kombineret drift samt øvrige lignende dokumenter, som indgives til den
- b b) at føre tilsyn med operatørers og ejeres overholdelse af dette direktiv, herunder inspektioner, undersøgelser og håndhævelsesforanstaltninger
- c c) at rådgive andre myndigheder eller organer, herunder den koncessionsgivende myndighed
-) d) at udarbejde årlige planer i overensstemmelse med artikel 21
- e) at udarbejde rapporter
- f f) at samarbejde med de kompetente myndigheder eller kontaktpunkter i henhold til artikel 27.

2. Medlemsstaterne sikrer til enhver tid, at den kompetente myndighed er uafhængig og objektiv, når den udfører sine myndighedsfunktioner, og navnlig med hensyn til stk. 1, litra a), b) og c). I overensstemmelse hermed forebygges interessekonflikter mellem på den ene side den kompetente myndigheds myndighedsfunktioner og på den anden side myndighedsfunktionerne vedrørende den økonomiske udvikling af de offshore naturressourcer og udstedelse af koncessioner til offshore olie- og gasaktiviteter i medlemsstaten og indsamlingen og forvaltningen af indtægter fra disse aktiviteter.

3. For at opfylde målene i stk. 2 kræver medlemsstaterne, at den kompetente myndigheds funktioner udføres inden for en myndighed, der er uafhængig af alle medlemsstatens opgaver i forbindelse med den økonomiske udvikling af de offshore naturressourcer og udstedelse af koncessioner til offshore olie- og gasaktiviteter i medlemsstaten og indsamlingen og forvaltningen af indtægter fra disse aktiviteter.

Er det samlede antal normalt bemandede anlæg på under seks, kan den pågældende medlemsstat dog beslutte ikke at anvende stk. 3, første afsnit. En sådan beslutning træffes med forbehold af dens forpligtelser i henhold til stk. 2.

4. Medlemsstaterne stiller en beskrivelse af, hvordan den kompetente myndighed er organiseret, til rådighed for offentligheden, herunder hvorfor de har etableret den kompetente myndighed på en sådan måde, og hvordan de har sikret, at myndighedsfunktionerne i stk. 1 udføres, og forpligtelserne i stk. 2 overholdes.

5. Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed råder over tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer til at udføre sine opgaver i henhold til dette direktiv. Disse ressourcer skal svare til medlemsstaternes omfang af offshore olie- og gasaktiviteter.

6. Medlemsstaterne kan indgå formelle aftaler med hensigtsmæssige EU-agenturer eller andre egnede organer, hvis sådanne findes, om ydelse af specialiseret ekspertise til støtte for den kompetente myndighed, når den udfører sine myndighedsfunktioner. For så vidt angår dette stykke anses et organ for uegnet, hvis dets objektivitet kan blive bragt i fare på grund af interessekonflikter.

7. Medlemsstaterne kan indføre mekanismer, i henhold til hvilke de finansielle omkostninger for den kompetente myndighed ved udførelsen af sine opgaver i henhold til dette direktiv kan dækkes af koncessionshavere, operatører eller ejere.

8. Når den kompetente myndighed består af mere end et organ, gør medlemsstaterne alt, hvad de kan, for at undgå duplikering af myndighedsfunktioner organerne imellem. Medlemsstaterne kan udpege et af organerne til at være det ledende organ med ansvar for at koordinere de myndighedsfunktioner, der er pålagt i henhold til dette direktiv, og for at aflægge rapport til Kommissionen.

9. Medlemsstaterne gennemgår den kompetente myndigheds aktiviteter og træffer alle nødvendige foranstaltninger til forbedring af dens effektivitet i forbindelse med udførelse af myndighedsfunktionerne i stk. 1.

Artikel 9

Den kompetente myndigheds funktioner

Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed:

- a) handler uafhængigt af politikker, myndighedsafgørelser eller andre overvejelser, der ikke vedrører dens opgaver i henhold til dette direktiv
- b) præciserer omfanget af sine ansvarsområder og operatørens og ejerens ansvar for kontrollen med risikoen for større uheld i henhold til dette direktiv
- c) udarbejder en politik, en proces og procedurer for grundig vurdering af rapporter om større farer og anmeldelser, som indgives i henhold til artikel 11 samt tilsyn med overholdelse af dette direktiv i medlemsstatens jurisdiktion, herunder inspektion, undersøgelse og håndhævelsesforanstaltninger

- d) d) gør politikken, processen og procedurerne i henhold til litra c) tilgængelige for operatører og ejere og gør sammenfatninger heraf tilgængelige for offentligheden
- e) e) hvor det er nødvendigt, forbereder og gennemfører koordinerede eller fælles procedurer med andre myndigheder i medlemsstaten for at påtage sig opgaverne i henhold til dette direktiv, og
- f) f) baserer sin politik, organisation og sine arbejdsprocedurer på principperne i bilag III.

Artikel 10

Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerheds opgaver

1. Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed (EMSA, herefter »agenturet«) yder medlemsstaterne og Kommissionen teknisk og videnskabelig bistand i overensstemmelse med sit mandat i henhold til forordning (EF) nr. 1406/2002.
2. Inden for rammerne af dets mandat skal agenturet:
 - a) a) bistå Kommissionen og den berørte medlemsstat, når den anmoder herom, med at påvise og overvåge omfanget af et olie- eller gasudslip
 - b) b) bistå medlemsstaterne, når de anmoder herom, med at forberede og gennemføre eksterne beredskabsplaner, især når der forekommer grænseoverskridende virkninger inden for og uden for medlemsstaternes offshore farvande
 - c) c) sammen med medlemsstaterne og operatørerne udarbejde et katalog over tilgængelige beredskabsudstyr og -tjenester på grundlag af medlemsstaternes eksterne og interne beredskabsplaner.
3. Agenturet kan, hvis det anmodes om det:
 - a) a) bistå Kommissionen med at vurdere medlemsstaternes eksterne beredskabsplaner for at kontrollere, hvorvidt planerne er i overensstemmelse med dette direktiv
 - b) b) evaluere øvelser, der har det at teste beredskabsmekanismer på tværs af grænser og på EU-plan som fokus.

KAPITEL III

FORBEREDELSE OG UDFØRELSE AF OFFSHORE OLIE- OG GASAKTIVITETER

Artikel 11

Dokumenter, der skal forelægges vedrørende udførelse af offshore olie- og gasaktiviteter

1. Medlemsstaterne sikrer, at operatøren eller ejeren forelægger følgende dokumenter for den kompetente myndighed:
 - a) a) selskabspolitikken for forebyggelse af større uheld eller en fyldestgørende beskrivelse heraf i overensstemmelse med artikel 19, stk. 1 og 5
 - b) b) sikkerheds- og miljøledelsessystemet, der gælder for anlægget, eller en fyldestgørende beskrivelse heraf i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3 og 5
 - c) c) hvis der er tale om et planlagt produktionsanlæg, en designanmeldelse i overensstemmelse med kravene i bilag I, del 1

- d) en beskrivelse af den uafhængige verifikationsordning i overensstemmelse med artikel 17
- e) en rapport om større farer i overensstemmelse med artikel 12 og 13
- f) i tilfælde af en væsentlig ændring eller demontering af et anlæg, en ændret rapport om større farer i overensstemmelse med artikel 12 og 13
- g) den interne beredskabsplan eller en fyldestgørende beskrivelse heraf i overensstemmelse med artikel 14 og 28
- h) i tilfælde af en brøndaktivitet en anmeldelse af den pågældende brøndaktivitet og oplysninger om den pågældende brøndaktivitet i overensstemmelse med artikel 15
- i) i tilfælde af en kombineret aktivitet en anmeldelse af kombineret drift i overensstemmelse med artikel 16
- j) i tilfælde af et eksisterende produktionsanlæg, som skal flyttes til en ny driftsplacering, en flytningsanmeldelse i overensstemmelse bilag I, del 1
- k) ethvert andet relevant dokument, som den kompetente myndighed anmoder om.

2. De dokumenter, der skal forelægges i henhold til stk. 1, litra a), b), d) og g), indgår i den i henhold til stk. 1, litra e), påkrævede rapport om større farer. Brøndoperatørens selskabspolitik for forebyggelse af større uheld skal, hvis ikke tidligere indgivet, indgå sammen med anmeldelsen af brøndaktiviteter, der skal indgives i henhold til stk. 1, litra h).

3. Den designanmeldelse, der er påkrævet i henhold til stk. 1, litra c), indgives til den kompetente myndighed inden for en frist, der fastsættes af den kompetente myndighed, inden den påtænkte forelæggelse af rapporten om større farer for den planlagte aktivitet. Den kompetente myndighed skal reagere på designanmeldelsen med bemærkninger, der skal tages i betragtning i rapporten om større farer.

4. Skal et eksisterende produktionsanlæg bringes ind i eller ud af en medlemsstats offshore farvand, underretter operatøren den kompetente myndighed skriftligt herom inden den dato, hvor produktionsanlægget planlægges ført ind i eller ud af medlemsstatens offshore farvand.

5. Den flytningsanmeldelse, der kræves i henhold til stk. 1, litra j), indgives til den kompetente myndighed på et tilstrækkelig tidligt tidspunkt i den foreslåede tidsplan til, at operatøren kan tage hensyn til forhold, som den kompetente myndighed måtte fremføre under udarbejdelsen af rapporten om større farer.

6. Sker der en væsentlig ændring, der får virkning for design- eller flytningsanmeldelsen inden forelæggelsen af rapporten om større farer, underrettes den kompetente myndighed om den ændring så hurtigt som muligt.

7. Den i henhold til stk. 1, litra e), påkrævede rapport om større farer forelægges for den kompetente myndighed inden for en frist, der fastlægges af den kompetente myndighed, og som er inden den planlagte påbegyndelse af aktiviteterne.

Artikel 12

Rapport om større farer for et produktionsanlæg

1. Medlemsstaterne sikrer, at operatøren udarbejder en rapport om større farer for et produktionsanlæg, som skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra e). Rapporten skal

indeholde de i bilag I, del 2 og 5, omhandlede oplysninger og skal ajourføres, når det er hensigtsmæssigt, eller når den kompetente myndighed kræver det.

2. Medlemsstaterne sikrer, at arbejdstagerrepræsentanterne høres i de relevante faser af forberedelsen af rapporten om større farer for et produktionsanlæg, og at der forelægges dokumentation herfor i overensstemmelse med bilag I, del 2, punkt 3.

3. Rapporten om større farer for et produktionsanlæg kan udarbejdes, så den gælder for en gruppe anlæg, hvis dette er godkendt af den kompetente myndighed.

4. Er der behov for yderligere oplysninger, før en rapport om større farer kan accepteres, sikrer medlemsstaterne, at operatøren på anmodning fra den kompetente myndighed leverer sådanne oplysninger og foretager de nødvendige ændringer af den forelagte rapport om større farer.

5. Skal der foretages ændringer af et produktionsanlæg, der medfører en væsentlig ændring, eller påtænkes det at demontere et fast produktionsanlæg, udarbejder operatøren en ændret rapport om større farer, der skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra f), inden for en frist, der fastsættes af den kompetente myndighed, i overensstemmelse med bilag I, del 6.

6. Medlemsstaterne sikrer, at de planlagte ændringer ikke tages i brug eller, at en demontering ikke påbegyndes, før den kompetente myndighed har accepteret den ændrede rapport om større farer for produktionsanlægget.

7. Rapporten om større farer for et produktionsanlæg skal jævnligt grundigt gennemgås af operatøren, mindst hvert femte år eller tidligere, når den kompetente myndighed kræver det. Resultaterne af gennemgangen meddeles den kompetente myndighed.

Artikel 13

Rapport om større farer for et ikke-produktionsanlæg

1. Medlemsstaterne sikrer, at ejeren udarbejder en rapport om større farer for et ikke-produktionsanlæg, som skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra e). Rapporten skal omfatte de oplysninger, der er anført i bilag I, del 3 og 5, og skal ajourføres, når det er hensigtsmæssigt, eller når den kompetente myndighed kræver det.

2. Medlemsstaterne sikrer, at arbejdstagerrepræsentanterne høres i de relevante faser i forbindelse med udarbejdelsen af rapporten om større farer for et ikke-produktionsanlæg, og at der forelægges dokumentation herfor i overensstemmelse med bilag I, del 3, punkt 2.

3. Er der behov for yderligere oplysninger, før en rapport om større farer for et ikke-produktionsanlæg kan accepteres, kræver medlemsstaterne, at ejeren på anmodning fra den kompetente myndighed leverer sådanne oplysninger og foretager de nødvendige ændringer af den forelagte rapport om større farer.

4. Skal der foretages ændringer af et ikke-produktionsanlæg, der medfører en væsentlig ændring, eller påtænkes det at demontere et fast ikke-produktionsanlæg, udarbejder ejeren en ændret rapport om større farer, der skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra f), inden for en frist, der fastsættes af den kompetente myndighed, i overensstemmelse med bilag I, del 6, punkt 1, 2 og 3.

5. For så vidt angår et fast ikke-produktionsanlæg sikrer medlemsstaterne, at de planlagte ændringer ikke tages i brug eller, at en demontering ikke påbegyndes, før den kompetente myndighed har accepteret den ændrede rapport om større farer for det stationære ikke-produktionsanlæg.

6. For så vidt angår et mobilt ikke-produktionsanlæg sikrer medlemsstaterne, at de planlagte ændringer ikke tages i brug, før den kompetente myndighed har accepteret den ændrede rapport om større farer for det mobile ikke-produktionsanlæg.

7. Rapporten om større farer for et ikke-produktionsanlæg skal jævnligt grundigt gennemgås af ejeren, mindst hvert femte år eller tidligere, når den kompetente myndighed kræver det. Resultaterne af gennemgangen meddeles den kompetente myndighed.

Artikel 14

Interne beredskabsplaner

1. Medlemsstaterne sikrer, at operatørerne eller, i givet fald, ejere udarbejder interne beredskabsplaner, der skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra g). Planerne udarbejdes i overensstemmelse med artikel 28 under hensyntagen til den risikovurdering vedrørende større uheld, som er gennemført i forbindelse med udarbejdelsen af den seneste rapport om større farer. Planen omfatter en analyse af beredskabseffektiviteten ved olieudslip.

2. Skal et mobilt ikke-produktionsanlæg anvendes til at udføre brøndaktiviteter, tages der i den interne beredskabsplan for anlægget højde for den risikovurdering, der er gennemført under udarbejdelsen af den anmeldelse af brøndaktiviteterne, der skal indgives i henhold til artikel 11, stk. 1, litra h). Skal den interne beredskabsplan ændres på grund af særlige forhold for eller placeringen af brønden, sikrer medlemsstaterne, at brøndoperatøren forelægger den ændrede interne beredskabsplan, eller en fyldestgørende beskrivelse heraf, for den kompetente myndighed som et supplement til den relevante anmeldelse af brøndaktiviteterne.

3. Skal et ikke-produktionsanlæg anvendes til at udføre kombineret drift, ændres den interne beredskabsplan til at omfatte den kombinerede drift og forelægges for den kompetente myndighed som et supplement til den relevante anmeldelse af den kombinerede drift.

Artikel 15

Anmeldelse af og oplysninger om brøndaktiviteter

1. Medlemsstaterne sikrer, at brøndoperatøren forbereder anmeldelsen, der skal indgives til den kompetente myndighed, jf. artikel 11, stk. 1, litra h). Den skal forelægges inden for en frist, der fastsættes af den kompetente myndighed, der ligger forud for påbegyndelsen af brøndaktiviteten. Denne anmeldelse af brøndaktiviteter skal indeholde nærmere oplysninger om brøndens udformning og de foreslåede brøndaktiviteter i overensstemmelse med bilag I, del 4. Dette omfatter en analyse af beredskabseffektiviteten ved olieudslip.

2. Den kompetente myndighed gennemgår anmeldelsen, og iværksætter, hvis det skønnes nødvendigt, eventuelle passende foranstaltninger, før brøndaktiviteterne påbegyndes, hvilket kan omfatte forbud mod, at aktiviteterne påbegyndes.

3. Medlemsstaterne sikrer, at brøndoperatøren inddrager den uafhængige verifikator i planlægningen og udarbejdelsen af en væsentlig ændring af den indgivne anmeldelse af brøndaktiviteterne i henhold til artikel 17, stk. 4, litra b), og at denne straks underretter den kompetente myndighed om enhver væsentlig ændring af den indgivne anmeldelse af brøndaktiviteterne. Den kompetente myndighed gennemgår disse ændringer, og iværksætter, hvis det skønnes nødvendigt, eventuelle passende foranstaltninger.

4. Medlemsstaterne sikrer, at brøndoperatøren forelægger rapporter om brøndaktiviteter for den kompetente myndighed i overensstemmelse med kravene i bilag II. Rapporterne forelægges med ugentlige intervaller begyndende på den dag, hvor brøndaktiviteterne påbegyndes, eller med intervaller, der fastsættes af den kompetente myndighed.

Artikel 16

Anmeldelse af kombineret drift

1. Medlemsstaterne sikrer, at operatører og ejere, som skal deltage i kombineret drift, i fællesskab udarbejder anmeldelsen, der skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra i). Anmeldelsen skal indeholde de i bilag I, del 7, omhandlede oplysninger. Medlemsstaterne sikrer, at en af de berørte operatører indgiver anmeldelsen af den kombinerede drift til den kompetente myndighed. Anmeldelsen skal indgives inden for en frist, som fastsættes af den kompetente myndighed, inden den kombinerede drift påbegyndes.
2. Den kompetente myndighed gennemgår anmeldelsen, og iværksætter, hvis det skønnes nødvendigt, passende foranstaltninger, før den kombinerede drift påbegyndes, hvilket kan omfatte forbud mod, at driften påbegyndes.
3. Medlemsstaterne sikrer, at den operatør, der indgav anmeldelsen, straks underretter den kompetente myndighed om enhver væsentlig ændring af den indgivne anmeldelse. Den kompetente myndighed gennemgår disse ændringer, og iværksætter, hvis det skønnes nødvendigt, eventuelle passende foranstaltninger.

Artikel 17

Uafhængig verifikation

1. Medlemsstaterne sikrer, at operatører og ejere fastsætter ordninger for uafhængig verifikation, og at de udarbejder en beskrivelse af sådanne ordninger, som skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra d), og som skal indgå i det sikkerheds- og miljøledelsessystem, der skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra b). Beskrivelsen skal indeholde de i bilag I, del 5, omhandlede oplysninger.
2. Resultaterne af den uafhængige verifikation berører ikke det ansvar, som operatøren eller ejeren bærer for, at det verificerede udstyr og de verificerede systemer fungerer korrekt og sikkert.
3. Udvælgelsen af en uafhængig verifikator og udformningen af ordningerne for uafhængig verifikation skal opfylde kriterierne i bilag V.
4. Ordningerne for uafhængig verifikation indføres:
 - a) a) i forbindelse med anlæg for på en uafhængig måde at skabe sikkerhed for, at de sikkerheds- og miljøkritiske elementer, der er identificeret i risikovurderingen for anlægget, som beskrevet i rapporten om større farer, er egnede, og at tidsplanen for undersøgelse og prøvning af de sikkerheds- og miljøkritiske elementer er egnet, ajourført og fungerer efter hensigten
 - b) b) i forbindelse med anmeldelser af brøndaktiviteter for på en uafhængig måde at skabe sikkerhed for, at brøndudformningen og brøndkontrolforanstaltningerne til enhver tid er egnede til de forventede brøndforhold.

5. Medlemsstaterne sikrer, at operatører og ejere reagerer på og træffer passende foranstaltninger på grundlag af den uafhængige verifikators rådgivning.

6. Medlemsstaterne kræver, at operatører og ejere sikrer, at rådgivning fra den uafhængige verifikator i henhold til stk. 4, litra a), og fortegnelser over foranstaltninger, der er taget på grundlag af sådan rådgivning, stilles til rådighed for den kompetente myndighed og opbevares af operatøren eller ejeren i en periode på seks måneder efter afslutningen af de offshore olie- og gasaktiviteter, som de vedrører.

7. Medlemsstaterne kræver, at brøndoperatører sikrer, at den uafhængige verifikators resultater og bemærkninger i henhold til nærværende artikels stk. 4, litra b), og at deres foranstaltninger som reaktion på disse resultater og bemærkninger fremgår af anmeldelsen af brøndaktiviteterne udarbejdet i overensstemmelse med artikel 15.

8. For et produktionsanlæg skal verifikationsordningen være indført, inden designet færdiggøres. For et ikke-produktionsanlæg skal ordningen være indført, inden aktiviteterne påbegyndes i medlemsstaternes offshore farvande.

Artikel 18

Den kompetente myndigheds beføjelser i forbindelse med aktiviteter på anlæg

Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed:

- a) a) forbyder drift af eller påbegyndelse af aktiviteter på ethvert anlæg eller enhver tilsluttet infrastruktur, hvis de foreslåede foranstaltninger i rapporten om større farer til forebyggelse eller begrænsning af følgerne af større uheld eller anmeldelserne af brøndaktiviteter eller kombineret drift forelagt i henhold til artikel 11, stk.1, litra h) eller i), henholdsvis anses for at være utilstrækkelige til at opfylde kravene fastsat i dette direktiv
- b) b) i ekstraordinære situationer, og hvor den ikke mener, at sikkerhed og miljøbeskyttelse bringes i fare, afkorter det tidsinterval, der er påkrævet mellem indgivelsen af rapporten om større farer eller andre dokumenter, der skal forelægges i henhold til artikel 11, og påbegyndelsen af aktiviteterne
- c) c) kræver, at operatøren træffer sådanne hensigtsmæssige foranstaltninger, som den kompetente myndighed anser for nødvendige for at sikre overholdelse af artikel 3, stk. 1
- d) d) når artikel 6, stk. 4, finder anvendelse, træffer tilstrækkelige foranstaltninger til at sikre aktiviteternes vedvarende sikkerhed
- e) e) har beføjelser til at kræve forbedringer og om nødvendigt forbyde fortsat drift af ethvert anlæg eller dele heraf eller enhver tilsluttet infrastruktur, hvis det fremgår af resultaterne af en inspektion, en beslutning, jf. artikel 6, stk. 4, en periodisk gennemgang af rapporten om større farer forelagt i henhold til artikel 11, stk. 1, litra e), eller af ændringer i anmeldelser indgivet i henhold til artikel 11, at dette direktivs krav ikke opfyldes, eller der er rimelig tvivl om offshore olie- og gasaktiviteters eller anlægs sikkerhed.

KAPITEL IV

POLITIK FOR FOREBYGGELSE

Artikel 19

Operatørers og ejeres forebyggelse af større uheld

1. Medlemsstaterne kræver, at operatører og ejere udarbejder et dokument, som beskriver deres selskabspolitik for forebyggelse af større uheld, som skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra a), og sikrer, at den for alle deres offshore olie- og gasaktiviteter, herunder ved at indføre passende overvågningstiltag, som sikrer, at politikken fungerer effektivt. Dokumentet skal indeholde de i bilag I, del 8, omhandlede oplysninger.
2. I selskabspolitikken for forebyggelse af større uheld tages der højde for operatørens primære ansvar for bl.a. at begrænse risiciene for et større uheld som følge af operatørens aktiviteter og for hele tiden at forbedre kontrollen med disse risici, så der til enhver tid sikres et højt beskyttelsesniveau.
3. Medlemsstaterne sikrer, at operatører og ejere udarbejder et dokument, som fastlægger deres sikkerheds- og miljøledelsessystemer, og som skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra b). Dokumentet skal indeholde en beskrivelse af de:
 - a) organisatoriske procedurer for kontrol med større farer
 - b) procedurer for udarbejdelse og forelæggelse af rapporter om større farer, og i givet fald andre dokumenter i henhold til dette direktiv, og
 - c) ordninger for uafhængig verifikation fastsat i henhold til artikel 17.
4. Medlemsstaterne skaber mulighed for, at operatører og ejere kan bidrage til mekanismer for effektive trepartskonsultationer som fastsat i henhold til artikel 6, stk. 8. Hvor det er hensigtsmæssigt, kan der redegøres for en operatørs og en ejers tilsagn om sådanne mekanismer i selskabspolitikken for forebyggelse af større uheld.
5. Selskabspolitikken for forebyggelse af større uheld og sikkerheds- og miljøledelsessystemerne skal udarbejdes i overensstemmelse med bilag I, del 8 og 9, og bilag IV. Følgende betingelser finder anvendelse:
 - a) selskabspolitikken for forebyggelse af større uheld skal foreligge skriftligt og fastlægge de overordnede mål for og procedurer til at kontrollere risikoen for et større uheld og klarlægge, hvordan disse mål opnås og procedurer får virkning på selskabsniveau
 - b) sikkerheds- og miljøledelsessystemet skal indgå i operatørens eller ejerens overordnede ledelsessystem og omfatte organisationsstruktur, ansvar, praksis, procedurer, processer og ressourcer til fastlæggelse og gennemførelse af selskabspolitikken for forebyggelse af større uheld.
6. Medlemsstaterne sikrer, at operatører og ejere udarbejder og ajourfører en fuldstændig opgørelse over udstyr til beredskabsindsats, der er relevant for deres offshore olie- og gasaktiviteter.
7. Medlemsstaterne sikrer, at operatører og ejere i samråd med den kompetente myndighed og ved at gøre brug af udveksling af viden, oplysninger og erfaring, jf. artikel 27, stk. 1, udarbejder og reviderer standarder og retningslinjer for bedste praksis inden for kontrol af større farer gennem hele design- og driftscyklussen for offshore olie- og gasaktiviteter, og at de som minimum følger retningslinjerne i bilag VI.

8. Medlemsstaterne kræver, at operatører og ejere sikrer, at deres dokument om selskabspolitik for forebyggelse af større uheld, jf. stk. 1, også omfatter deres produktions- og ikke-produktionsanlæg uden for Unionen.

9. Medfører en aktivitet, der gennemføres af en operatør eller en ejer, en umiddelbar fare for menneskers sundhed eller øger risikoen for et større uheld væsentligt, sikrer medlemsstaterne, at operatøren eller ejeren træffer egnede foranstaltninger, som, hvis det skønnes nødvendigt, kan omfatte en suspension af den relevante aktivitet, indtil faren eller risikoen er bragt under tilstrækkelig kontrol. Træffes sådanne foranstaltninger, sikrer medlemsstaterne, at operatøren eller ejeren underretter den kompetente myndighed herom straks og inden for 24 timer efter at have truffet disse foranstaltninger.

10. Medlemsstaterne sikrer, at operatørerne og ejerne, når det er hensigtsmæssigt, træffer egnede foranstaltninger til at anvende passende tekniske midler eller procedurer for at fremme pålideligheden og registreringen af relevante data og for at forebygge mulig manipulation heraf.

Artikel 20

Offshore olie- og gasaktiviteter uden for Unionen

1. Medlemsstaterne kræver, at virksomheder, der er registreret på deres område, og som selv eller via datterselskaber gennemfører offshore olie- og gasaktiviteter uden for Unionen som koncessionshavere eller operatører, på anmodning rapporterer til dem i tilfælde af ethvert større uheld, som de har været involveret i.

2. På anmodning om en rapport, jf. nærværende artikels stk. 1, præciserer den relevante medlemsstat de krævede oplysninger nærmere. Sådanne rapporter udveksles i overensstemmelse med artikel 27, stk. 1. Medlemsstater, der hverken har en kompetent myndighed eller et kontaktpunkt, forelægger Kommissionen de rapporter, der modtages.

Artikel 21

Sikring af overholdelsen af reguleringsrammerne for forebyggelse af større uheld

1. Medlemsstaterne sikrer, at operatørerne og ejerne overholder de foranstaltninger, der er fastsat i rapporten om større farer og i de planer, der er omhandlet i anmeldelsen af brøndaktiviteter og anmeldelsen af kombineret drift, der indgives i henhold til artikel 11, stk. 1, litra e), h) og i) henholdsvis.

2. Medlemsstaterne sikrer, at operatører og ejere stiller transport til rådighed for den kompetente myndighed eller enhver person, der handler under ledelse af den kompetente myndighed, til eller fra et anlæg eller fartøj, der er forbundet med olie- og gasaktiviteter, inklusive overførsel af udstyr, inden for en rimelig frist, samt kost og logi og andre fornødheder ved besøg på anlæggene med henblik på at lette den kompetente myndigheds tilsyn, herunder inspektioner, undersøgelser og håndhævelse af overholdelsen af dette direktiv.

3. Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed udarbejder årlige planer for effektivt tilsyn, herunder inspektioner af større farer på grundlag af risikostyring og med særlig vægt på overholdelse af rapporten om større farer og andre dokumenter, der forelægges i henhold til artikel 11. Planernes effektivitet gennemgås med regelmæssige mellemrum, og den kompetente myndighed træffer alle fornødne foranstaltninger til forbedring heraf.

Artikel 22

Fortrolig indberetning af sikkerhedsproblemer

1. Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed iværksætter mekanismer:
 - a) a) for fortrolig indberetning af sikkerheds- og miljøproblemer i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter fra alle kilder, og
 - b) b) for undersøgelse af sådanne indberetninger og sørger for, at de berørte personer forbliver anonyme.
2. Medlemsstaterne kræver, at operatører og ejere informerer deres egne ansatte og entreprenører tilknyttet aktiviteten og deres ansatte om de nærmere detaljer af de nationale procedurer for den i stk. 1 omhandlede mekanisme, og sørger for, at der findes en henvisning til fortrolig indberetning i den relevante uddannelse eller de relevante meddelelser.

KAPITEL V

GENNEMSIGTIGHED OG UDVEKSLING AF OPLYSNINGER

Artikel 23

Udveksling af oplysninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at operatører og ejere som minimum forelægger de oplysninger, der er beskrevet i bilag IX, for den kompetente myndighed.
2. Kommissionen fastsætter ved hjælp af en gennemførelsesretsakt et fælles dataindberetningsformat og de nærmere vilkår for udveksling af oplysninger. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 37, stk. 2.

Artikel 24

Gennemsigtighed

1. Medlemsstaterne offentliggør oplysningerne i bilag IX.
2. Kommissionen fastlægger ved hjælp af en gennemførelsesretsakt et fælles offentliggørelsesformat, som gør det nemt at sammenligne data på tværs af grænserne. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 37, stk. 2. Det fælles offentliggørelsesformat gør det muligt at foretage en pålidelig sammenligning af de enkelte landes praksis i henhold til nærværende artikel og artikel 25.

Artikel 25

Rapportering om sikkerheds- og miljøvirkninger

1. Medlemsstaterne forelægger en årlig rapport for Kommissionen, der indeholder de i bilag IX, punkt 3, omhandlede oplysninger.
2. Medlemsstaterne udpeger en myndighed, som er ansvarlig for udvekslingen af oplysninger i henhold til artikel 23 og for offentliggørelsen af oplysninger i henhold til artikel 24.

3. Kommissionen offentliggør en årlig rapport på grundlag af de indberettede oplysninger fra medlemsstaterne i henhold til stk. 1.

Artikel 26

Undersøgelse efter et større uheld

1. Medlemsstaterne indleder grundige undersøgelser af større uheld, der finder sted under deres jurisdiktion.
2. En sammenfatning af resultaterne i henhold til stk. 1 stilles til rådighed for Kommissionen enten ved undersøgelsens afslutning eller eventuelt ved retssagens afslutning. Medlemsstaterne offentliggør en ikke-fortrolig udgave af resultaterne.
3. Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed, efter de i stk. 1 omhandlede undersøgelser, gennemfører alle de af undersøgelsens anbefalinger, som den er bemyndiget til at gennemføre.

KAPITEL VI SAMARBEJDE

Artikel 27

Samarbejde mellem medlemsstater

1. Hver medlemsstat sikrer, at dens kompetente myndighed jævnligt udveksler viden, oplysninger og erfaringer med andre kompetente myndigheder bl.a. gennem Den Europæiske Unions Myndighedsgruppe for Offshore Olie- og Gasaktiviteter (EUOAG), og at den deltager i høringer om anvendelsen af relevant national lovgivning og EU-lovgivning med industrien, andre interesseparter og Kommissionen.

For medlemsstater uden olie- og gasaktiviteter under deres jurisdiktion modtages de i første afsnit omhandlede oplysninger af de kontaktpunkter, der er udpeget i henhold til artikel 32, stk. 1.

2. Viden, oplysninger og erfaringer, der udveksles i henhold til stk. 1, skal navnlig vedrøre effektiviteten af foranstaltninger til risikostyring, forebyggelse af større uheld, verifikation af overholdelsen og beredskab i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter i Unionen og uden for Unionen, hvor dette er relevant.

3. Hver medlemsstat sikrer, at dens kompetente myndighed deltager i fastsættelsen af klare fælles prioriteter for udarbejdelse og ajourføring af standarder og retningslinjer med henblik på at identificere og fremme gennemførelsen og en konsekvent anvendelse af bedste praksis inden for offshore olie- og gasaktiviteter.

4. Senest den 19. juli 2014 forelægger Kommissionen medlemsstaterne en rapport om, hvorvidt der er tilstrækkelige nationale ekspertressourcer til at udføre myndighedsfunktionerne i henhold til dette direktiv, hvilket om nødvendigt omfatter forslag med henblik på at sikre, at alle medlemsstater har adgang til tilstrækkelige ekspertressourcer.

5. Senest den 19. juli 2016 underretter medlemsstaterne Kommissionen om de nationale foranstaltninger, de har truffet, vedrørende adgang til viden, aktiver og ekspertressourcer, herunder formelle aftaler i henhold til artikel 8, stk. 6.

KAPITEL VII

BEREDSKAB OG INDSATS I FORBINDELSE MED UHELD

Artikel 28

Krav til interne beredskabsplaner

1. Medlemsstaterne sikrer, at de interne beredskabsplaner, der skal udarbejdes af operatøren eller ejeren i overensstemmelse med artikel 14 og forlægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra g):
 - a) iværksættes straks for at reagere på ethvert større uheld eller en situation, hvor der er en umiddelbar risiko for et større uheld, og
 - b) er i overensstemmelse med den eksterne beredskabsplan, jf. artikel 29.
2. Medlemsstaterne sikrer, at operatøren og ejeren råder over det udstyr og den ekspertise, der indgår i den interne beredskabsplan, således at det pågældende udstyr og den pågældende ekspertise er til rådighed til hver en tid og efter behov står til rådighed for myndighederne, som er ansvarlige for gennemførelsen af den eksterne beredskabsplan, i den medlemsstat, hvor den interne beredskabsplan finder anvendelse.
3. Den interne beredskabsplan udarbejdes i overensstemmelse med bilag I, del 10, og ajourføres som følge af enhver væsentlig ændring af rapporten om større farer eller anmeldelserne, som er indgivet i henhold til artikel 11. Alle ajourføringer forelægges den kompetente myndighed i henhold til artikel 11, stk. 1, litra g), og meddeles den eller de relevante myndigheder, der er ansvarlige for udarbejdelsen af den eksterne beredskabsplan for det pågældende område.
4. Den interne beredskabsplan integreres med de andre foranstaltninger vedrørende beskyttelse og redning af personale fra det uheldsramte anlæg, således at der sikres gode chancer for personlig sikkerhed og overlevelse.

Artikel 29

Eksterne beredskabsplaner og indsats i forbindelse med uheld

1. Medlemsstaterne udarbejder eksterne beredskabsplaner, som dækker alle offshore olie- og gasanlæg eller tilsluttet infrastruktur og alle områder under deres jurisdiktion, som kan tænkes at blive berørt. Medlemsstaterne præciserer koncessionshavernes og operatørernes rolle og finansielle forpligtelser i forbindelse med den eksterne beredskabsplan.
2. De eksterne beredskabsplaner udarbejdes af medlemsstaterne i samarbejde med de relevante operatører og ejere og, hvis det er relevant, koncessionshavere og den kompetente myndighed og tager hensyn til den mest ajourførte udgave af de interne beredskabsplaner for eksisterende eller planlagte anlæg og tilsluttet infrastruktur i det område, der er omfattet af den eksterne beredskabsplan.
3. Eksterne beredskabsplaner udarbejdes i overensstemmelse med bilag VII og stilles til rådighed for Kommissionen, andre potentielt berørte medlemsstater og offentligheden. Medlemsstaterne sørger for, når de stiller deres eksterne beredskabsplaner til rådighed, at de offentliggjorte oplysninger ikke udgør en risiko for sikkerheden og beskyttelsen af offshore olie- og gasanlæg og deres drift og ikke skader medlemsstaternes økonomiske interesser eller medlemsstaternes embedsmænds personlige sikkerhed og trivsel.

4. Medlemsstaterne træffer egnede foranstaltninger for at nå et højt kompatibilitets- og interoperabilitetsniveau for beredskabsudstyr og -ekspertise blandt alle medlemsstater i et geografisk område og i givet fald uden for dette. Medlemsstaterne opmuntrer industrien til at udvikle beredskabsudstyr og kontraherede tjenester, der er kompatible og interoperable i hele det geografiske område.
5. Medlemsstaterne fører en fortegnelse over beredskabsudstyr og -tjenester i overensstemmelse med bilag VIII, punkt 1. Fortegnelserne stilles til rådighed for andre potentielt berørte medlemsstater og Kommissionen og på gensidig basis for nabolandene.
6. Medlemsstaterne sikrer, at operatørerne og ejerne regelmæssigt tester deres evne til at gennemføre en effektiv indsats i forbindelse med større uheld i nært samarbejde med medlemsstaternes relevante myndigheder.
7. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder eller, i givet fald, kontaktpunkterne udvikler samarbejdsscenerier for nødsituationer. Sådanne scenarier vurderes og ajourføres regelmæssigt efter behov.

Artikel 30

Beredskab

1. Medlemsstaterne sikrer, at operatøren eller i givet fald ejeren straks underretter de relevante myndigheder om et større uheld eller om en situation, som indebærer en umiddelbar risiko for et større uheld. Underretning skal beskrive omstændighederne, herunder om muligt oprindelsen, mulige indvirkninger på miljøet og de potentielle alvorlige konsekvenser.
2. Medlemsstaterne sikrer, at operatøren eller ejeren i tilfælde af et større uheld træffer alle egnede foranstaltninger for at forhindre dets eskalering og begrænse dets virkninger. Medlemsstaternes relevante myndigheder kan bistå operatøren eller ejeren, herunder med at stille supplerende ressourcer til rådighed.
3. I løbet af beredskabsindsatsen indsamler medlemsstaten de nødvendige oplysninger for at kunne foretage en grundig undersøgelse i overensstemmelse med artikel 26, stk. 1.

KAPITEL VIII

GRÆNSEOVERSKRIDENDE VIRKNINGER

Artikel 31

Beredskab og indsats på tværs af grænserne i medlemsstater med offshore olie- og gasaktiviteter under deres jurisdiktion

1. Mener en medlemsstat, at en alvorlig fare i forbindelse med offshore olie- eller gasaktiviteter, som skal finde sted under dens jurisdiktion, kan tænkes at have betydelige virkninger på miljøet i en anden medlemsstat, fremsender den, forud for påbegyndelsen af aktiviteten, de relevante oplysninger til den potentielt berørte medlemsstat og tilstræber sammen med den pågældende medlemsstat, at der vedtages foranstaltninger for at forebygge skade.
- Medlemsstater, der vurderer, at de selv er potentielt berørte, kan anmode den medlemsstat, under hvis jurisdiktion den offshore olie- og gasaktivitet skal finde sted, om at fremsende dem alle relevante oplysninger. Disse medlemsstater kan i fællesskab vurdere foranstaltningernes

effektivitet, uden at det berører myndighedsfunktionerne for den kompetente myndighed, der har jurisdiktion over den berørte aktivitet i henhold til artikel 8, stk. 1, litra a), b) og c).

2. I de interne og eksterne beredskabsplaner tages der hensyn til de større farer, der er identificeret i henhold til stk. 1, med henblik på at lette en fælles effektiv beredskabsindsats i forbindelse med et større uheld.

3. Hvor der er en risiko for, at de forudsigelige grænseoverskridende virkninger i forbindelse med større uheld påvirker tredjelande, stiller medlemsstaterne oplysninger til rådighed for tredjelandene på gensidig basis.

4. Medlemsstaterne samordner indbyrdes foranstaltninger, der vedrører områder uden for Unionen, med henblik på at forebygge potentielle negative virkninger som følge af offshore olie- og gasaktiviteter.

5. Medlemsstaterne tester regelmæssigt deres evne til at gennemføre en effektiv beredskabsindsats i forbindelse med større uheld i samarbejde med potentielt berørte medlemsstater, relevante EU-agenturer og på gensidig basis potentielt berørte tredjelande. Kommissionen kan yde et bidrag ved øvelser, som har til formål at teste beredskabsmekanismer på tværs af grænserne.

6. I tilfælde af et større uheld eller overhængende fare for et større uheld, der har eller kan få grænseoverskridende virkninger, underretter den medlemsstat, under hvis jurisdiktion situationen opstår, straks Kommissionen og de medlemsstater eller tredjelande, som kan tænkes at blive berørt af situationen, og stiller løbende de oplysninger til rådighed, der er relevante med henblik på en effektiv beredskabsindsats.

Artikel 32

Grænseoverskridende beredskab og indsats i medlemsstater uden offshore olie- og gasaktiviteter under deres jurisdiktion

1. Medlemsstater uden offshore olie- og gasaktiviteter under deres jurisdiktion udpeger et kontaktpunkt med henblik på udveksling af oplysninger med relevante nabomedlemsstater.

2. I medlemsstater uden offshore olie- og gasaktiviteter under deres jurisdiktion finder artikel 29, stk. 4 og 7, anvendelse, så det sikres, at der findes en passende beredskabskapacitet, såfremt de berøres af et større uheld.

3. Medlemsstater uden offshore olie- og gasaktiviteter under deres jurisdiktion samordner deres nationale beredskabsplanlægning for havmiljøet med andre relevante medlemsstater i det omfang, det er nødvendigt for at sikre den mest effektive beredskabsindsats i forbindelse med et større uheld.

4. Såfremt en medlemsstat uden offshore olie- og gasaktiviteter under sin jurisdiktion er berørt af et større uheld:

- a) a) træffer den de egnede foranstaltninger i overensstemmelse med den i stk. 3 omhandlede nationale beredskabsplanlægning
- b) b) sikrer den, at enhver oplysning, som er under dens kontrol og tilgængelig inden for dens jurisdiktion, og som kan være relevant for en fuldstændig undersøgelse af det større uheld, på anmodning gives til eller stilles til rådighed for den medlemsstat, der gennemfører undersøgelsen i henhold til artikel 26.

Artikel 33

Samordnet tilgang til sikkerhed i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter internationalt

1. Kommissionen fremmer i nært samarbejde med medlemsstaterne, og med forehold af relevante internationale aftaler, samarbejdet med tredjelande, som gennemfører offshore olie- og gasaktiviteter i de samme havområder som medlemsstaterne.
2. Kommissionen fremmer udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstater med offshore olie- og gasaktiviteter og tilgrænsende tredjelande med lignende aktiviteter med henblik på fremme af forebyggende foranstaltninger og regionale beredskabsplaner.
3. Kommissionen fremmer høje sikkerhedsstandarder for offshore olie- og gasaktiviteter internationalt i de relevante globale og regionale fora, herunder også fora vedrørende arktiske farvande.

**KAPITEL IX
AFSLUTTENDE BESTEMMELSER**

Artikel 34

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelser af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser senest den 19. juli 2015 og meddeler straks senere ændringer af betydning for bestemmelserne.

Artikel 35

Beføjelser delegeret til Kommissionen

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 36 med henblik på tilpasning af bilag I, II, VI og VII, så de omfatter supplerende oplysninger, der kan blive nødvendige i lyset af tekniske fremskridt. Disse tilpasninger må ikke føre til væsentlige ændringer i kravene i dette direktiv.

Artikel 36

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 35, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 18. juli 2013. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af

beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest fire måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 35 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er trådt i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 35 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Denne frist forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 37

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 38

Ændring af direktiv 2004/35/EF

1. Artikel 2, stk. 1, litra b), i direktiv 2004/35/EF affattes således:

- »b) »skade på vandmiljøet«, dvs. en skade, som medfører en betydelig negativ påvirkning af:
- i) de pågældende vandressourcers økologiske, kemiske eller kvantitative tilstand eller det økologiske potentiale som defineret i direktiv 2000/60/EF, med undtagelse af negative virkninger, der er omfattet af artikel 4, stk. 7, i nævnte direktiv, eller
 - ii) de pågældende marine vandressourcers miljøtilstand som defineret i direktiv 2008/56/EF, for så vidt som de særlige miljømæssige aspekter af havmiljøet ikke allerede er omfattet af direktiv 2000/60/EF«.

2. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme stk. 1 senest den 19. juli 2015. De underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 39

Rapporter til Europa-Parlamentet og Rådet

1. Kommissionen forelægger senest den 31. december 2014 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om tilgængeligheden af instrumenter for finansiel sikkerhedsstillelse og om behandling af erstatningskrav, eventuelt ledsaget af forslag.
2. Kommissionen forelægger senest den 19. juli 2015 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om sin vurdering af effektiviteten af erstatningsansvarsordningerne i Unionen med hensyn til de skader, der er forårsaget af offshore olie- og gasaktiviteter. Denne rapport skal omfatte en vurdering af, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at udvide bestemmelserne om erstatningsansvar. Rapporten ledsages eventuelt af forslag.
3. Kommissionen undersøger, hvorvidt det er hensigtsmæssigt, at adfærd, der forårsager et større uheld, underlægges anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008 om strafferetlig beskyttelse af miljøet (23). Kommissionen forelægger senest den 31. december 2014 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om resultaterne, eventuelt ledsaget af lovgivningsforslag, med forbehold af, at medlemsstaterne stiller relevante oplysninger til rådighed.

Artikel 40

Rapportering og revision

1. Senest den 19. juli 2019 vurderer Kommissionen, under behørig hensynstagen til de kompetente myndigheders bestræbelser og erfaringer, erfaringen med gennemførelsen af dette direktiv.
2. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport med resultatet af denne vurdering. Rapporten omfatter relevante forslag om ændring af dette direktiv.

Artikel 41

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 19. juli 2015.

De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.
3. Uanset stk. 1, første afsnit, og med forbehold af stk. 5, underretter medlemsstater med offshore farvande, der ikke har offshore olie- og gasaktiviteter under deres jurisdiktion, og som ikke har planer om at koncessionere sådanne aktiviteter, Kommissionen herom og er kun forpligtede til senest den 19. juli 2015 at sætte de love og bestemmelser i kraft, der er nødvendige for at sikre overholdelse af artikel 20, 32 og 34. Sådanne medlemsstater må ikke koncessionere sådanne aktiviteter, før de har gennemført de resterende bestemmelser i dette direktiv og har underrettet Kommissionen herom.

4. Uanset stk. 1, første afsnit, og med forbehold af stk. 5, er indlandsmedlemsstater kun forpligtede til senest den 19. juli 2015 at sætte de love og bestemmelser i kraft, der er nødvendige for at sikre overholdelse af artikel 20.

5. Er der ikke den 18. juli 2013 registreret noget selskab, der udfører aktiviteter omfattet af artikel 20, i en medlemsstat, som er omfattet af stk. 3 eller 4, er den pågældende medlemsstat kun forpligtet til at sætte de love og bestemmelser i kraft, der er nødvendige for at sikre overholdelse af artikel 20, fra 12 måneder efter en eventuel senere registrering af et sådant selskab i den pågældende medlemsstat eller senest den 19. juli 2015, alt efter hvilken dato der er den seneste.

Artikel 42

Overgangsbestemmelser

1. Med hensyn til ejere, operatører af planlagte produktionsanlæg og operatører, der planlægger eller gennemfører brøndaktiviteter, anvender medlemsstaterne de love og administrative bestemmelser, der er vedtaget i henhold til artikel 41, senest den 19. juli 2016.

2. Med hensyn til eksisterende anlæg anvender medlemsstaterne de love og administrative bestemmelser, der er vedtaget i henhold til artikel 41, fra datoen for den planlagte gennemgang af dokumentation for risikovurdering, dog senest den 19. juli 2018.

Artikel 43

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 44

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.
Udfærdiget i Strasbourg, den 12. juni 2013.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

L. CREIGHTON

Formand

[\(1\)EUT C 143 af 22.5.2012, s. 125.](#)

[\(2\) Europa-Parlamentets holdning af 21.5.2013 \(endnu ikke offentliggjort i EUT\) og Rådets afgørelse af 10.6.2013.](#)

[\(3\)EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19.](#)

[\(4\)EFT L 164 af 30.6.1994, s. 3.](#)

[\(5\)EUT L 143 af 30.4.2004, s. 56.](#)

[\(6\)EUT L 124 af 17.5.2005, s. 4.](#)

[\(7\)EFT L 197 af 21.7.2001, s. 30.](#)

[\(8\)EUT L 156 af 25.6.2003, s. 17.](#)

[\(9\)EUT L 26 af 28.1.2012, s. 1.](#)

[\(10\)EUT L 197 af 24.7.2012, s. 1.](#)

[\(11\)EFT L 348 af 28.11.1992, s. 9.](#)

[\(12\)EFT L 183 af 29.6.1989, s. 1.](#)

[\(13\)EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.](#)

[\(14\) Kommissionens afgørelse af 19. januar 2012 om etablering af Den Europæiske Unions Myndighedsgruppe for Offshore Olie- og Gasaktiviteter \(EUT C 18 af 21.1.2012, s. 8\).](#)

[\(15\) Europa-Parlamentets og Rådets forordning \(EF\) nr. 1406/2002 af 27. juni 2002 om oprettelse af et europæisk agentur for søfartssikkerhed \(EFT L 208 af 5.8.2002, s. 1\).](#)

[\(16\)EUT L 314 af 1.12.2007, s. 9.](#)

[\(17\) Rådets afgørelse af 17. december 2012 om Den Europæiske Unions tiltrædelse af protokollen om beskyttelse af Middelhavet mod forurening som følge af undersøgelse og udnyttelse af kontinentalsoklen og af havbunden og dennes undergrund \(EUT L 4 af 9.1.2013, s. 13\).](#)

[\(18\)EFT L 240 af 19.9.1977, s. 1.](#)

[\(19\) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger \(EUT L 41 af 14.2.2003, s. 26\).](#)

[\(20\) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner \(integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening\) \(EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17\).](#)

[\(21\)EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.](#)

[\(22\)EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7.](#)

[\(23\)EUT L 328 af 6.12.2008, s. 28.](#)

BILAG I

Oplysninger, der skal medtages i dokumenter, der forelægges for den kompetente myndighed i henhold til artikel 11

1. OPLYSNINGER, DER SKAL INDGÅ I EN DESIGN- ELLER FLYTNINGSANMELDELSE FOR ET PRODUKTIONSANLÆG

Designanmeldelsen og flytningsanmeldelsen for et produktionsanlæg, der indgives i henhold til artikel 11, stk. 1, litra c) og j), henholdsvis, skal mindst indeholde følgende oplysninger:

- 1) navn og adresse på anlægsoperatøren
- 2) en beskrivelse af designprocessen for produktionsaktiviteterne fra det første koncept til det indsendte design eller valget af eksisterende anlæg, relevante anvendte standarder og processens designkoncepter
- 3) en beskrivelse af det valgte designkoncept i forhold til scenarierne for større fare for det pågældende anlæg og dets placering og af de vigtigste risikobegrænsende elementer
- 4) en påvisning af, at konceptet bidrager til at nedsætte risikoen for større fare til et acceptabelt niveau
- 5) en beskrivelse af anlægget og af forholdene på det sted, hvor det tænkes placeret

- 6) en beskrivelse af alle grænser, som miljø-, vejr- og havbundsforholdene sætter for sikker drift, og hvilke forholdsregler der er truffet for at identificere risici, der udgår fra havbunden og havet, og som medfører fare, såsom rørledninger og fortøjninger af tilstødende anlæg
- 7) en beskrivelse af, hvilke typer aktiviteter, som indebærer større fare, der skal udføres
- 8) en generel beskrivelse af det sikkerheds- og miljøledelsessystem, der skal sikre, at de påtænkte foranstaltninger til begrænsning af risikoen for større uheld fungerer efter hensigten
- 9) en beskrivelse af de uafhængige verificeringsordninger og en foreløbig liste over sikkerheds- og miljøkritiske elementer og disses påkrævede ydeevne
- 10) hvor et eksisterende produktionsanlæg skal flyttes til en ny placering for at udøve en anden produktionsaktivitet, en påvisning af, at anlægget er egnet til den foreslåede produktionsaktivitet
- 11) hvor et ikke-produktionsanlæg skal konverteres til brug som et produktionsanlæg, en begrundelse, der påviser, at anlægget er egnet til en sådan konvertering.

2. OPLYSNINGER, DER SKAL INDGÅ I EN RAPPORT OM STØRRE FARER FOR DRIFT AF ET PRODUKTIONSANLÆG

Rapporter om større farer for et produktionsanlæg, der skal udarbejdes i overensstemmelse med artikel 12 og forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra e), skal mindst indeholde følgende oplysninger:

- 1) en beskrivelse af, hvordan der er taget hensyn til den kompetente myndigheds reaktion på designmeldelsen
- 2) navn og adresse på anlægsoperatøren
- 3) en sammenfatning af en eventuel inddragelse af medarbejderne i udarbejdelsen af rapporten om større farer
- 4) en beskrivelse af anlægget og eventuelle forbindelser med andre anlæg eller tilsluttede infrastrukturer, herunder boringer
- 5) eftervisning af, at alle større farer er identificeret, at deres sandsynlighed og følger er vurderet, herunder eventuelle grænser, som miljø-, vejr- og havbundsforholdene sætter for sikker drift, og at de iværksatte risikobegrænsende foranstaltninger, herunder forbundne sikkerheds- og miljøkritiske elementer, er egnede i den forstand, at risikoen i forbindelse med et større uheld nedbringes til et acceptabelt niveau; denne eftervisning omfatter en vurdering af effektiviteten af beredskabet ved olieudslip
- 6) en beskrivelse af, hvilke typer aktiviteter med potentiale for større fare der skal udføres på anlægget, og hvor mange personer der højst kan være på anlægget på en gang
- 7) en beskrivelse af udstyr og ordninger, der har til formål at sikre kontrollen over boringen, processikkerhed, indeslutning af farlige stoffer, forebyggelse af brand og eksplosion, beskyttelse af arbejdstagere mod farlige stoffer og beskyttelse af miljøet mod et begyndende større uheld
- 8) en beskrivelse af, hvilke foranstaltninger der er truffet for at beskytte personer på anlægget mod større farer og sørge for sikker flugt, evakuering og redning af dem og

foranstaltninger for at vedligeholde kontrolsystemer, der har til formål at hindre skader på anlægget og miljøet i en situation, hvor alt personale er evakueret

- 9 9) relevante regelsæt, standarder og retningslinjer, som anvendes ved opførelsen og ibrugtagningen af anlægget
- 1 10) oplysninger om operatørens sikkerheds- og miljøledelsessystem, der er relevante for produktionsanlægget
- 1 11) en intern beredskabsplan eller en fyldestgørende beskrivelse heraf
- 12) en beskrivelse af den uafhængige verifikationsordning
- 1 13) alle andre relevante oplysninger, f.eks. når to eller flere anlæg drives i kombination på en måde, der påvirker potentialet for større fare for et af anlæggene eller dem alle
- 1 14) alle oplysninger, der er relevante for andre krav i dette direktiv, og som er fremskaffet i henhold til kravene vedrørende forebyggelse af større uheld i direktiv 92/91/EØF
- 1 15) med hensyn til aktiviteter, der udføres fra anlægget, oplysninger om forebyggelse af større uheld, der fører til betydelige eller alvorlige miljøskader, der er relevante for andre krav i henhold til dette direktiv, og som er fremskaffet i henhold til direktiv 2011/92/EU
- 1 16) en vurdering af de identificerede potentielle miljøvirkninger som følge af manglende indeslutning af forurenende stoffer efter et større uheld og en beskrivelse af de tekniske og ikke-tekniske foranstaltninger, som påtænkes indført for at forebygge, mindske eller kompensere for dem, herunder overvågning.

3. OPLYSNINGER, DER SKAL INDGÅ I EN RAPPORT OM STØRRE FARER FOR ET IKKE-PRODUKTIONSANLÆG

Rapporter om større farer for et ikke-produktionsanlæg, der skal udarbejdes i overensstemmelse med artikel 13 og forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra e), skal mindst indeholde følgende oplysninger:

- 1) navn og adresse på ejeren
- 2 2) en sammenfatning af en eventuel inddragelse af medarbejderne i udarbejdelsen af rapporten om større farer
- 3 3) en beskrivelse af anlægget og — for mobile anlæg — en beskrivelse af, hvordan det flyttes mellem forskellige placeringer, og om dets stationeringssystem
- 4 4) en beskrivelse af, hvilke typer aktiviteter med potentiale for større fare der kan udføres på anlægget, og hvor mange personer der højst kan være på anlægget på en gang
- 5 5) eftervisning af, at alle større farer er identificeret, at deres sandsynlighed og følger er vurderet, herunder eventuelle grænser, som miljø-, vejr- og havbundsforholdene sætter for sikker drift, og at de iværksatte risikobegrænsende foranstaltninger, herunder forbundne sikkerheds- og miljøkritiske elementer, er egnede i den forstand, at risikoen i forbindelse med et større uheld nedbringes til et acceptabelt niveau; denne eftervisning omfatter en vurdering af effektiviteten af beredskabet ved olieudslip
- 6 6) en beskrivelse af anlægsmaskineri og ordninger, der har til formål at sikre kontrollen over boringen, processikkerhed, indeslutning af farlige stoffer, forebyggelse af brand og

eksplosion, beskyttelse af arbejdstagere mod farlige stoffer og beskyttelse af miljøet mod et større uheld

- 7) en beskrivelse af, hvilke foranstaltninger der er truffet for at beskytte personer på anlægget mod større farer og sørge for sikker flugt, evakuering og redning af dem og foranstaltninger for at vedligeholde kontrolsystemer, der har til formål at hindre skader på anlægget og miljøet i en situation, hvor alt personale er evakueret
- 8) relevante regelsæt, standarder og retningslinjer, som anvendes ved opførelsen og ibrugtagningen af anlægget
- 9) eftervisning af, at alle større farer er identificeret for alle de aktiviteter, som kan udføres på anlægget, og af, at risikoen i forbindelse med et større uheld er nedbragt til et acceptabelt niveau
- 10) en beskrivelse af, hvilke grænser miljø-, vejr- og havbundsforholdene sætter for sikker drift, og hvilke forholdsregler der er truffet for at identificere risici, der udgår fra havbunden og havet, og som medfører fare, såsom rørledninger og fortøjninger af tilstødende anlæg
- 11) oplysninger om sikkerheds- og miljøledelsessystemet, der er relevante for ikke-produktionsanlægget
- 12) en intern beredskabsplan eller en fyldestgørende beskrivelse heraf
- 13) en beskrivelse af den uafhængige verifikationsordning
- 14) alle andre relevante oplysninger, f.eks. når to eller flere anlæg drives i kombination på en måde, der påvirker potentialet for større fare for et af anlæggene eller dem alle
- 15) med hensyn til aktiviteter, der udføres fra anlægget, oplysninger indhentet i henhold til direktiv 2011/92/EU om forebyggelse af større uheld, der fører til betydelige eller alvorlige miljøskader, der er relevante for andre krav i henhold til nærværende direktiv
- 16) en vurdering af de identificerede potentielle miljøvirkninger som følge af manglende indeslutning af forurenende stoffer efter et større uheld og en beskrivelse af de tekniske og andre foranstaltninger, som påtænkes indført for at forebygge, mindske eller kompensere for dem, herunder overvågning.

4. OPLYSNINGER, DER SKAL INDGÅ I EN ANMELDELSE AF BRØNDAKTIVITETER

Anmeldelser af brøndaktiviteter, der skal udarbejdes i overensstemmelse med artikel 15 og indgives i henhold til artikel 11, stk. 1, litra h), skal mindst indeholde følgende oplysninger:

- 1) navn og adresse på brøndoperatøren
- 2) navnet på det anlæg, der skal benyttes, samt navn og adresse på ejeren, eller, i tilfælde af et produktionsanlæg, på entreprenøren som udfører boreaktiviteter
- 3) nærmere oplysninger, der identificerer brønden og beskriver eventuelle forbindelser med anlæg eller tilsluttet infrastruktur
- 4) oplysninger om arbejdsprogram for brønden, herunder aktivitetsperiode, nærmere enkeltheder og verifikation af barrierer, der hindrer tab af brøndkontrol (udstyr, borevæsker og cement osv.), styring af boreretningen og grænser for sikker drift i overensstemmelse med risikostyringen

- 5) for en eksisterende brønd: oplysninger om dens historie og tilstand
- 6) eventuelle oplysninger om sikkerhedsudstyr, der skal indsættes, men ikke er beskrevet i den aktuelle rapport om større farer for anlægget
- 7) en risikovurdering med beskrivelse af:
- a) de særlige farer, der er forbundet med brøndaktiviteten, herunder om hvilke grænser miljø-, vejr- og havbundsforholdene eventuelt sætter for sikker drift
 - b) farer under havoverfladen
 - c) eventuelle aktiviteter på eller under havoverfladen, der medfører et samtidigt potentiale for større fare
 - d) egnede risikobegrænsende foranstaltninger
- 8) en beskrivelse af brøndens tilstand efter aktiviteternes afslutning, dvs. permanent eller midlertidigt forladt, og om produktionsudstyret er blevet placeret i brønden til fremtidig anvendelse
- 9) ved ændring af en tidligere indgivet anmeldelse af brøndaktiviteter: oplysninger, der er tilstrækkelige til en fuldstændig ajourføring af anmeldelsen
- 10) i tilfælde, hvor en boring skal opbygges, ændres eller vedligeholdes ved hjælp af et ikke-produktionsanlæg: følgende supplerende oplysninger:
- a) en beskrivelse af, hvilke grænser miljø-, vejr- og havbundsforholdene sætter for sikker drift, og hvilke forholdsregler der er truffet for at identificere risici, der udgår fra havbunden og havet, og som medfører fare, såsom rørledninger og fortøjninger af tilstødende anlæg
 - b) en beskrivelse af miljøforhold, der skal tages i betragtning i anlæggets interne beredskabsplan
 - c) en beskrivelse af beredskabsindsatsens forholdsregler, herunder forholdsregler i tilfælde af miljøhændelser, som ikke er beskrevet i rapporten om større farer, og
 - d) en beskrivelse af, hvordan brøndens operatørs og ejers ledelsessystemer skal koordineres for at sikre, at større farer til enhver tid begrænses effektivt
- 11) en rapport med resultaterne af den uafhængige brøndundersøgelse og en erklæring fra operatøren, om, efter at denne har gennemgået rapporten og resultaterne af den uafhængige verifikators uafhængige brøndundersøgelse, at risikostyringen vedrørende udformningen af brønden og de barrierer, der skal hindre tab af brøndkontrol, er egnet til alle forudsatte forhold og omstændigheder
- 12) alle oplysninger, der er relevante for dette direktiv, og som er fremskaffet i henhold til kravene vedrørende forebyggelse af større uheld i direktiv 92/91/EØF
- 13) med hensyn til de brøndaktiviteter, der skal udføres, oplysninger, der er relevante for andre krav i dette direktiv, og som er fremskaffet i henhold til direktiv 2011/92/EU om forebyggelse af større uheld, der fører til betydelige eller alvorlige miljøskader.

5. OPLYSNINGER, DER SKAL FORELÆGGES OM EN VERIFIKATIONSORDNING

Beskrivelser, der skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra d), i forbindelse med uafhængige verifikationsordninger, der fastsættes i henhold til artikel 17, stk. 1, skal indeholde:

- a) en erklæring fra operatøren eller fra ejeren afgivet efter at have gennemgået den uafhængige verifikators rapport, om, at de sikkerhedskritiske elementer og det system for vedligeholdelse af dem, der er specificeret i rapporten om større farer, er eller vil blive egnede
- b) en beskrivelse af verifikationssystemet med udvælgelsen af uafhængige verifikatorer og midlerne til verifikation af, at de sikkerheds- og miljøkritiske elementer og i givet fald nærmere specificeret anlægsmaskineri holdes i god stand

en beskrivelse af midlerne til verifikation, jf. litra b), som skal omfatte oplysninger om de principper, der vil blive anvendt ved udførelsen af funktionerne under ordningen, og for at føre tilsyn med ordningen i hele anlæggets levetid, herunder:

- i) undersøgelse og prøvning af de sikkerheds- og miljøkritiske elementer foretaget af uafhængige og kompetente verifikatorer
- ii) verifikation af de sikkerheds- og miljøkritiske elementer, hvad angår udformning, standarder og certificering eller andet system til sikring af overensstemmelse
- iii) undersøgelse af igangværende arbejder
- iv) indberetning af eventuelle tilfælde af manglende overensstemmelse
- v) afhjælpende foranstaltninger truffet af operatøren eller ejeren.

6. OPLYSNINGER, DER SKAL FORELÆGGES OM EN VÆSENTLIG ÆNDRING AF ET ANLÆG, HERUNDER DEMONTERING AF ET FAST ANLÆG

Når der foretages væsentlige ændringer af et anlæg, jf. artikel 12, stk. 5, og artikel 13, stk. 4, skal den ændrede rapport om større farer, hvori indgår de væsentlige ændringer, der skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra f), mindst indeholde følgende oplysninger:

- 1) navn og adresse på operatøren eller ejeren
- 2) en sammenfatning af en eventuel inddragelse af medarbejderne i udarbejdelsen af den reviderede rapport om større farer
- 3) oplysninger, der er tilstrækkeligt detaljerede, til at den tidligere rapport om større farer og den dertil knyttede interne beredskabsplan for anlægget bliver fuldt ajourført, og til at det påvises, at risikoen for større fare nedbringes til et acceptabelt niveau
- 4) når et fast produktionsanlæg tages ud af brug:
 - a) midler til at isolere alle farlige stoffer og, når der er borerer forbundet med anlægget, permanent forsegling mellem borererne og anlægget og miljøet
 - b) en beskrivelse af de risici for større fare for arbejdstagere og miljø, der er forbundet med demonteringen af anlægget, af den samlede udsatte befolkning og af de risikobegrænsende foranstaltninger
 - c) beredskabsindsatsens tilrettelæggelse, så det sikres, at personalet kan evakueres

og reddes på betryggende vis, og at der opretholdes kontrolsystemer, så et større miljøuheld forebygges.

7. OPLYSNINGER, DER SKAL INDGÅ I EN ANMELDELSE AF KOMBINERET DRIFT

Anmeldelser af kombineret drift, som skal udarbejdes i henhold til artikel 16, og indgives i henhold til artikel 11, stk. 1, litra i), skal indeholde mindst følgende oplysninger:

- 1) navn og adresse på den operatør, der indgiver anmeldelsen
- 2) når andre operatører eller ejere er involveret i den kombinerede aktivitet: disses navne og adresser, herunder en bekræftelse af, at de er enige i anmeldelsens indhold
- 3) en beskrivelse i form af et samordningsdokument, som er godkendt af alle underskrivende parter, af, hvordan ledelsessystemerne for de anlæg, der er involveret i den kombinerede aktivitet, vil blive samordnet, således at risikoen for et større uheld nedbringes til et acceptabelt niveau
- 4) en beskrivelse af alt udstyr, der skal bruges i forbindelse med den kombinerede drift, men som ikke er beskrevet i den eksisterende rapport om større farer for nogen af de anlæg, der er involveret i den kombinerede drift
- 5) en sammenfatning af den risikovurdering, der er udarbejdet af alle de operatører og ejere, der er involveret i den kombinerede drift, herunder:
 - a) en beskrivelse af alle aktiviteter i den kombinerede drift, der kan indebære farer med potentiale til at forårsage et større uheld på eller i forbindelse med anlægget
 - b) en beskrivelse af alle risikobegrænsende foranstaltninger, der er indført som følge af risikovurderingen
- 6) en beskrivelse af den kombinerede drift og et arbejdsprogram.

8. OPLYSNINGER, DER SKAL FORELÆGGES OM EN SELSKABSPOLITIK FOR FOREBYGGELSE AF STØRRE UHELD

Selskabspolitikken for forebyggelse af større uheld, som skal udarbejdes i henhold til artikel 19, stk. 1, og forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra a), skal mindst omfatte:

- 1) ansvaret på bestyrelsesniveau for konstant sikring af, at selskabspolitikken for forebyggelse af større uheld er egnet, gennemføres og fungerer efter hensigten
- 2) foranstaltninger til opbygning og opretholdelse af en stærk sikkerhedskultur med høj sandsynlighed for fortsatte sikre aktiviteter
- 3) omfanget og intensiteten af procesrevision
- 4) foranstaltninger til belønning og anerkendelse for ønskværdig adfærd
- 5) evalueringen af selskabets evner og mål
- 6) foranstaltninger til opretholdelse af sikkerheds- og miljøbeskyttelsesstandarder som en central værdi for selskabet
- 7) formelle kommando- og kontrolsystemer, der indbefatter inddragelse af bestyrelsesmedlemmerne og den øverste ledelse

- 8) tilgangen til en kvalificeret indsats på alle niveauer i selskabet
- 9) omfanget af anvendelsen af punkt 1-8 i selskabets offshore olie- og gasaktiviteter uden for Unionen.

9. OPLYSNINGER, DER SKAL FORELÆGGES OM ET SIKKERHEDS- OG MILJØLEDELSESSYSTEM

Sikkerheds- og miljøledelsessystemet, som skal udarbejdes i henhold til artikel 19, stk. 3, og forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra b), skal mindst omfatte:

- 1) organisationsstruktur og fordeling af roller og ansvarsområder blandt personalet
- 2) identifikation og bedømmelse af større farer — såvel som deres sandsynlighed og eventuelle følger
- 3) inddragelse af miljøpåvirkninger i bedømmelsen af større risici for uheld i rapporten om større farer
- 4) begrænsning af større farer under normal drift
- 5) håndtering af ændringer
- 6) beredskabsplanlægning og beredskabsindsats
- 7) begrænsning af skader på miljøet
- 8) resultatovervågning
- 9) ordninger med henblik på revision og fornyet gennemgang og
- 10) de foranstaltninger, der er indført med henblik på deltagelse i trepartshøringer og hvorledes foranstaltninger, der er et resultat af disse høringer, gennemføres.

10. OPLYSNINGER, DER SKAL FORELÆGGES OM EN INTERN BEREDSKABSPLAN

Interne beredskabsplaner, der skal udarbejdes i henhold til artikel 14 og forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra g), skal mindst omfatte:

- 1) navne og stillingsbetegnelser på personer, der har beføjelse til at iværksætte beredskabsprocedurer, og på lederen af det interne beredskab
- 2) navn eller stillingsbetegnelse på den person, der er ansvarlig for forbindelsen med den myndighed eller de myndigheder, hvorunder den eksterne beredskabsplan hører
- 3) en beskrivelse af alle forudselige forhold eller hændelser, der kan tænkes at blive årsag til et større uheld, som beskrevet i den rapport om større farer, som planen er et bilag til
- 4) en beskrivelse af de foranstaltninger, der vil blive iværksat for at holde forhold eller hændelser, der kunne forårsage et større uheld, under kontrol og for at begrænse deres følger
- 5) en beskrivelse af udstyret og de til rådighed stående ressourcer, herunder til begrænsning af et eventuelt udslip
- 6) ordninger, der har til formål at begrænse risikoen for personer, der befinder sig på anlægget og i miljøet, herunder en redegørelse for, hvordan der slås alarm, og hvad tilstedeværende skal

- foretages sig, hvis der slås alarm
- 7) i tilfælde af kombineret drift, foranstaltninger til at koordinere flugt, evakuerings og redning mellem de berørte anlæg, og som har til formål at give tilstedeværende på anlæggene gode overlevelseshancer under et større uheld
 - 8) et skøn over effektiviteten af beredskabet ved olieudslip. Miljøforhold, som skal medtages i denne beredskabsanalyse, skal omfatte:
 - i) vejr, herunder vind, sigt, nedbør og temperatur
 - ii) havforhold, tidevand og strøm
 - iii) tilstedeværelse af is og fremmedlegemer
 - iv) dagtimer, og
 - v) andre kendte miljøforhold, som kan påvirke beredskabsudstyrets effektivitet eller en beredskabsindsats' generelle effektivitet
 - 9) foranstaltninger til udsendelse af tidlig varsling om et større uheld til de myndigheder, der har ansvaret for at iværksætte den eksterne beredskabsplan, med angivelse af, hvilke oplysninger en tidlig varsling skal indeholde, og hvordan nærmere oplysninger skal fremsendes, efterhånden som de foreligger
 - 10) foranstaltninger til uddannelse af personale i de opgaver, de forventes at udføre, og om nødvendigt koordinering heraf med de eksterne beredskabsorganisationer
 - 11) foranstaltninger til koordinering af den interne og den eksterne beredskabsindsats
 - 12) dokumentation for tidligere vurderinger af eventuelle kemikalier, der anvendes som dispergeringsmidler, og som er udført for at minimere indvirkningen på den offentlige sundhed og eventuel yderligere miljøskade.

BILAG II

Rapporter om brøndaktiviteter, der skal forelægges i henhold til artikel 15, stk. 4

De rapporter, der skal forelægges den kompetente myndighed i henhold til artikel 15, stk. 4, skal mindst indeholde følgende oplysninger:

- 1) navn og adresse på brøndoperatøren
- 2) navnet på anlægget samt navn og adresse på operatøren eller ejeren
- 3) nærmere oplysninger, der identificerer boringen og beskriver eventuelle forbindelser med anlæg eller tilsluttet infrastruktur
- 4) en oversigt over de aktiviteter, der er gennemført siden aktiviteterne gik i gang eller siden den seneste rapport
- 5) diameter og den reelle lodrette og målte dybde af:
 - a) alle borede huller og
 - b) alle monterede foringsrør

- 6) borevæskens densitet på tidspunktet for udarbejdelsen af rapporten og
 - 7) den aktuelle driftstilstand, når der er tale om aktiviteter vedrørende en eksisterende brønd.
-

UDKAST

BILAG III

Bestemmelser om udpegelse af den kompetente myndighed og dennes funktionsmåde i henhold til artikel 8 og 9

1. BESTEMMELSER VEDRØRENDE MEDLEMSSTATERNE

1) Når medlemsstaterne tildeler en myndighed kompetence til at løse opgaverne i artikel 8, skal de som et minimum foretage følgende:

- a) indføre organisatoriske arrangementer, der muliggør effektiv løsning af de opgaver, som den kompetente myndighed har fået i henhold til dette direktiv, herunder arrangementer til upartisk regulering af sikkerheds- og miljøbeskyttelse
- b) udarbejde en hensigtserklæring om tilsyn og håndhævelse og den kompetente myndigheds pligter til at sikre gennemskuelse, ensartethed, proportionalitet og objektivitet i reguleringen af offshore olie- og gasaktiviteter

2) Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sætte arrangementerne i punkt 1 i kraft, herunder:

- a) finansiering af tilstrækkelig specialiseret ekspertise, som skal være til rådighed internt eller ved formelle aftaler med tredjeparter eller begge dele, således at den kompetente myndighed kan inspicere og undersøge aktiviteterne, håndhæve forskrifterne og behandle rapporter om større farer og anmeldelser
- b) i tilfælde, hvor man støtter sig på eksterne ekspertisekilder: finansiering af udarbejdelsen af skriftlig vejledning og tilsyn i tilstrækkeligt omfang til, at en ensartet fremgangsmåde kan opretholdes, og til at det kan sikres, at den lovmæssigt udpegede kompetente myndighed bevarer det fulde ansvar i henhold til dette direktiv
- c) finansiering af nødvendig uddannelse, kommunikation, adgang til teknologi, og rejseudgifter og diæter for den kompetente myndigheds personale til udførelsen af deres opgaver, og for at fremme et aktivt samarbejde mellem de kompetente myndigheder i medfør af artikel 27
- d) krav om, at operatørerne eller ejerne i relevante tilfælde godtgør den kompetente myndighed dennes udgifter til varetagelse sine opgaver i medfør af dette direktiv
- e) finansiering og fremme af forskning svarende til den kompetente myndigheds opgaver i henhold til dette direktiv
- f) tilvejebringelse af midler til den kompetente myndigheds rapporter.

2. BESTEMMELSER OM DEN KOMPETENTE MYNDIGHEDS FUNKTIONSMÅDE

- 1) Med henblik på at udføre sine opgaver i henhold til artikel 9 effektivt udarbejder den kompetente myndighed
 - a) en skriftlig strategi, som beskriver dens opgaver, handlingsprioriteter, dvs. inden for udformning og drift af anlæg, integritetshåndtering, beredskab og beredskabsindsats og hvordan den er organiseret
 - b) arbejdsprocedurer, der beskriver, hvordan den vil gennemføre inspektioner hos operatører og ejere, der er omfattet af dette direktiv, og sikre, at de opfylder deres forpligtelser herunder hvordan den vil behandle, bedømme og godkende rapporter om større farer, beredskabsindsats og anmeldelser af brøndaktiviteter, og hvordan det skal fastsættes, hvor hyppigt der skal foretages inspektioner af et givet anlægs foranstaltninger til at begrænse for større fare, herunder for miljøet
 - c) procedurer for udførelsen af dens opgaver, uden at det går ud over andre opgaver, f.eks. vedrørende olie- og gasaktiviteter til lands og vedrørende ordninger i medfør af direktiv 92/91/EØF

- d) tilfælde, hvor den kompetente myndighed omfatter mere end ét organ, en formel aftale, der fastsætter de nødvendige mekanismer for fælles varetagelse af den kompetente myndigheds opgaver, herunder den øverste ledelses overopsyn, overvågning og kontrol, fælles planlægning og inspektion, fordeling af ansvaret for behandling af rapporter om større farer, fælles undersøgelser, intern kommunikation og rapporter, der i fællesskab offentliggøres eksternt.

2) De detaljerede procedurer for vurdering af rapporter om større farer skal sikre, at operatøren eller ejeren giver alle faktuelle oplysninger og andre enkeltheder, der er påkrævet i henhold til nærværende direktiv. Som et minimum skal den kompetente myndighed sikre, at kravene i forbindelse med de følgende oplysninger er klart anført i retningslinjer for operatører og ejere:

- a) alle forudsigelige farer, som potentielt kan udløse et større uheld, herunder for miljøet, er blevet identificeret, deres risici er blevet vurderet, og der er identificeret foranstaltninger, herunder beredskab, til at kontrollere risiciene
- b) sikkerheds- og miljøledelsessystemet er tilstrækkeligt beskrevet til at godtgøre, at dette direktiv er overholdt
- c) der er beskrevet passende ordninger for uafhængig verifikation og for operatørens eller ejerens revision.

3) I forbindelse med en grundig vurdering af rapporter om større farer sikrer de kompetente myndigheder,

- a) at alle nødvendige faktiske oplysninger er fremlagt
- b) at operatøren eller ejeren har identificeret alle risici for større uheld, som med rimelighed kan forudses, og som angår anlægget og dets funktioner, samt potentielle udløsende begivenheder, og at den vedtagne metode og vurderingskriterierne for risikostyringen for større uheld er tydeligt forklaret, herunder usikkerhedsfaktorer i analysen
- c) at risikostyringen har taget højde for alle relevante trin i anlæggets livscyklus og har forudset alle situationer, som kan forudses, herunder:
 - i) hvordan konstruktionsmæssige beslutninger i designanmeldelsen har taget højde for risikostyringen med henblik på at sikre, at der anvendes indbyggede sikkerheds- og miljøprincipper
 - ii) hvordan brøndaktiviteter skal udføres fra anlægget, når det er i drift
 - iii) hvordan brøndaktiviteter skal gennemføres og midlertidigt indstilles, før produktionen påbegynder fra et produktionsanlæg
 - iv) hvordan kombineret drift skal gennemføres med andre anlæg
 - v) hvordan demonteringen af anlægget skal foregå
- d) at risikobegrænsende foranstaltninger, der er udpeget som en del af risikostyringen, skal anvendes, hvis det er nødvendigt for at mindske risici til et acceptabelt niveau

- e) at operatøren eller ejeren ved fastsættelsen af de nødvendige foranstaltninger for at opnå acceptable risikoniveauer klart har påvist, hvordan der er taget højde for relevant god praksis og vurdering på grundlag af solid teknisk viden, bedste forvaltningspraksis og menneskelige og organisatoriske faktorer
 - f) at foranstaltninger og ordninger til opdagelse af og hurtig og effektiv respons på en nødsituation er klart identificerede og berettigede
 - g) at flugt-, evakuerings- og redningsindsatser og foranstaltninger, som skal hindre en nødsituation i at eskalere og mindske dets indvirkning på miljøet, er integreret på en logisk og systematisk måde, som tager højde for de sandsynlige nødsituationer, de skal udføres under
 - h) at kravene er indarbejdet i de interne beredskabsplaner, og den interne beredskabsplan er medtaget i rapporten om større farer, og at den kompetente myndighed har fået forelagt en kopi eller en fyldestgørende beskrivelse af den interne beredskabsplan
 - i) at det sikkerheds- og miljøledelsessystem, der er beskrevet i rapporten om større farer, er tilstrækkeligt til at sikre begrænsning af risikoen for større uheld på hvert enkelt trin i anlæggets livscyklus og sikrer overholdelse af alle relevante bestemmelser og sørger for, at systemet revideres, og at revisionsanbefalingerne gennemføres
 - j) at ordningen for uafhængig verifikation er tydeligt forklaret
-

BILAG IV

Foranstaltninger truffet af operatører og ejere til forebyggelse af større uheld i overensstemmelse med artikel 19

1. Medlemsstaterne sikrer, at operatører og ejere:

- a) især har opmærksomheden rettet mod vurderingen af kravene til alle sikkerheds- og miljø sikkerhedskritiske systemers pålidelighed og integritet og opbygger deres inspektions- og vedligeholdelsessystemer med det formål at nå det krævede niveau af sikkerheds- og miljøintegritet.
- b) træffer passende foranstaltninger til, så vidt det er praktisk muligt, at sikre, at der ikke sker noget uplanlagt udslip af farlige stoffer fra rørledninger, beholdere og systemer, der har til formål at holde dem forsvarligt afsondret. Desuden skal alle operatører og ejere sikre, at intet enkeltsvigt i en indeslutningsbarriere kan føre til et større uheld
- c) udarbejder en fortegnelse over det disponible udstyr, hvori der også redegøres for, hvem der ejer det, hvor det findes, og hvordan det skal føres frem til og sættes ind på anlægget samt eventuelle enheder, som er relevante for gennemførelsen af den interne beredskabsplan.
Der skal i fortegnelsen redegøres for, hvilke foranstaltninger der er truffet for at sikre, at udstyret og procedurerne holdes i indsatsklar stand
- d) sørger for at være i besiddelse af et egnet system til overvågning af, at alle relevante lovforskrifter efterleves, ved at indarbejde deres lovmæssige forpligtelser til at kontrollere større farer og beskytte miljøet i deres almindelige driftsrutiner og
- e) især er opmærksomme på at opbygge og vedligeholde en stærk sikkerhedskultur, der med stor sandsynlighed løbende kan varetage sikkerhedshensynene under driften, herunder med hensyn til at sikre samarbejdet mellem arbejdstagere, og bl.a.
 - i) synligt forpligter sig på trepartshøringer og de handlinger, der følger heraf
 - ii) fremmer og anerkender indberetninger om uheld og næsten-uheld
 - iii) samarbejder effektivt med valgte sikkerhedsrepræsentanter
 - iv) beskytter informanter («whistleblowers«).

2. Medlemsstaterne sikrer, at erhvervet samarbejder med de kompetente myndigheder om at udarbejde og gennemføre en prioritetsplan for udvikling af standarder, retningslinjer og regler, som sikrer ibrugtagning af bedste praksis inden for forebyggelse af større uheld og begrænsning af virkningerne af større uheld, hvis de alligevel sker.

BILAG V

Udvælgelse af den uafhængige verifikator og udformningen af ordningerne for uafhængig verifikation i henhold til artikel 17, stk. 3

1. Medlemsstaterne forpligter operatøren og ejeren til at sikre, at de følgende betingelser er opfyldt i forbindelse med verifikatorens uafhængighed af operatøren og ejeren:
 - a) funktionen indebærer ikke, at den uafhængige verifikator skal undersøge noget aspekt af et sikkerheds- og miljøkritisk element eller nogen anlægs- eller brønddel eller en brøndudformning, hvor verifikatoren har været involveret forud for verifikationen, eller hvor hans eller hendes objektivitet kunne blive bragt i fare
 - b) den uafhængige verifikator skal være tilstrækkeligt uafhængig af et ledelsessystem, som har eller har haft ansvar for noget aspekt af en komponent omfattet af ordningen for uafhængig verifikation eller brøndundersøgelse, således at han eller hun udfører sine funktioner i henhold til ordningen med objektivitet.
 2. Medlemsstaterne forpligter operatøren eller ejeren til at sikre, at de følgende betingelser er opfyldt for så vidt angår ordningen for uafhængig verifikation i forbindelse med et anlæg eller en brønd:
 - a) den uafhængige verifikator har passende teknisk kompetence, herunder, hvor nødvendigt, et tilstrækkeligt kvalificeret og erfarent personale i tilstrækkeligt antal, der opfylder betingelserne i nærværende bilags punkt 1
 - b) den uafhængige verifikator tildeler opgaverne i henhold til ordningen for uafhængig verifikation til personale, der er kvalificeret til at varetage dem
 - c) der er et velegnet system til håndtering af informationsstrømmen mellem operatøren eller ejeren og den uafhængige verifikator
 - d) den uafhængige verifikator tillægges passende beføjelser til at udføre funktionerne effektivt.
 3. Væsentlige ændringer forelægges for den uafhængige verifikator med henblik på yderligere verifikation i overensstemmelse med ordningen for uafhængig verifikation, og resultaterne af denne yderligere verifikation meddeles efter anmodning den kompetente myndighed.
-

BILAG VI

Oplysninger om prioriteter for samarbejde mellem operatører og ejere og de kompetente myndigheder i henhold til artikel 19, stk. 7

De spørgsmål, der skal overvejes ved fastsættelsen af prioriteter for udarbejdelse af standarder og retningslinjer, skal sikre en praktisk gennemførelse af forebyggelse af større uheld og begrænsning af følgerne. Spørgsmålene skal omfatte:

- a) forbedring af brøndintegriteten, udstyret til at holde boringen under kontrol og barriererne og overvågning af disses effektivitet
- b) forbedring af den primære indeslutning
- c) forbedring af den sekundære indeslutning, som begrænser eskaleringen af et begyndende større uheld, herunder brøndudblæsninger
- d) pålidelige beslutningsprocesser
- e) forvaltning af og tilsyn med aktiviteter, der indebærer større fare
- f) kompetencen hos personer i nøglestillinger
- g) effektiv risikostyring
- h) vurdering af pålideligheden af sikkerheds- og miljøkritiske systemer
- i) centrale ydeevneindikatorer
- j) effektiv integration mellem sikkerheds- og miljøledelsessystemerne hos operatører og ejere og andre enheder, der er involveret i olie- og gasaktiviteter.

BILAG VII

Oplysninger, der skal fremlægges i eksterne beredskabsplaner i henhold til artikel 29

Eksterne beredskabsplaner, der udarbejdes i henhold til artikel 29, skal mindst indeholde:

- a) navne og stillingsbetegnelser på personer, der har beføjelse til at iværksætte beredskabsprocedurer, og på personer, der har beføjelse til at lede den eksterne beredskabsindsats
- b) foranstaltninger med henblik på modtagelse af tidlig varsling om større uheld samt de dertil hørende procedurer for alarmering og beredskabsindsats
- c) foranstaltninger til koordinering af de ressourcer, der er nødvendige for at iværksætte den eksterne beredskabsplan
- d) foranstaltninger med henblik på at yde bistand til det interne beredskab
- e) en detaljeret beskrivelse af foranstaltninger med henblik på en ekstern beredskabsindsats
- f) foranstaltninger med henblik på at tilvejebringe hensigtsmæssige oplysninger og vejledning i forbindelse med det større uheld til personer og organisationer, der kunne tænkes at være berørt af det
- g) foranstaltninger med henblik på at underrette andre medlemsstaters beredskabstjenester og Kommissionen i tilfælde af et større uheld, der kan få grænseoverskridende følger
- h) foranstaltninger med henblik på at afbøde skader på både havets og landjordens flora og fauna, også i situationer, hvor olieramte dyr når kysten før selve udslippet.

BILAG VIII

Oplysninger, der skal medtages ved udarbejdelsen af eksterne beredskabsplaner i henhold til artikel 29

1. Den myndighed eller de myndigheder, der har ansvaret for at koordinere beredskabsindsatsen, stiller følgende til rådighed:
 - a) en fortegnelse over det disponible udstyr, hvori der også redegøres for, hvem der ejer det, hvor det findes, og hvordan og med hvilke midler det skal føres frem til og sættes ind på stedet for det større uheld
 - b) en redegørelse for, hvilke foranstaltninger der er truffet for at sikre, at udstyret og procedurerne holdes i indsatsklar stand
 - c) en fortegnelse over udstyr, der ejes af virksomheder i branchen, og som kan stilles til rådighed i en nødsituation
 - d) en redegørelse for de almindelige foranstaltninger i forbindelse med indsatsen ved større uheld, herunder oplysning om alle involverede parter kompetencer og ansvar og om, hvilke organer der har ansvaret for at vedligeholde sådanne foranstaltninger
 - e) foranstaltninger med henblik på at sikre, at udstyr, personale og procedurer og et tilstrækkeligt antal uddannede arbejdstagere til enhver tid er til rådighed og ajourført
 - f) dokumentation for tidligere miljø- og sundhedsvurderinger af eventuelle kemikalier, der planlægges anvendt som opløsningsmidler.
 2. Det skal klart fremgå af de eksterne beredskabsplaner, hvordan rollerne er fordelt mellem myndigheder, beredskabsorganisationer, koordinatore og andre agenter i beredskabet, således at samarbejdet er sikret i forbindelse med indsatsen ved større uheld.
 3. Foranstaltningerne skal omfatte forholdsregler med henblik på indsatsen ved et større uheld, der overstiger den enkelte medlemsstats formåen eller overskrider dens grænser, herunder:
 - a) fremsendelse af eksterne beredskabsplaner til nabomedlemsstaterne og Kommissionen
 - b) udarbejdelse på grænseoverskridende plan af fortegnelser over beredskabsaktiver, herunder både dem, der ejes af virksomheder i branchen, og de statsejede, og gennemførelse af alle de tilpasninger, der er nødvendige for at sikre, at udstyr og procedurer er kompatible mellem nabolande og -medlemsstater
 - c) etablering af procedurer for alarmering af Unionens civilbeskyttelsesordning
 - d) afholdelse af grænseoverskridende øvelser for det eksterne beredskab.
-

BILAG IX

Udveksling af oplysninger og gennemsigtighed

1. Det fælles dataindberetningsformat til indikatorer for større farer skal gøre det muligt at sammenligne oplysninger fra de kompetente myndigheder og at sammenligne oplysninger fra individuelle operatører og ejere.
2. De oplysninger, som den kompetente myndighed og operatørerne og ejerne skal udveksle, skal indeholde oplysninger om:
 - a) utilsigtede udslip af olie, gas eller andre farlige stoffer, antændte eller ikke antændte
 - b) tab af kontrol over boringen, som kræver aktivering af borehulskontroludstyr, eller om et svigt i en borehulsbarriere, der kræver, at den udskiftes eller repareres
 - c) tab af kontrol over et sikkerheds- og miljøkritisk element
 - d) væsentligt tab af konstruktiv integritet eller tab af beskyttelse mod virkningerne af brand eller eksplosion eller tab af positionsstabilitet i forbindelse med et mobilt anlæg
 - e) fartøjer på kollisionskurs og indtrufne kollisioner mellem fartøjer og et offshore anlæg
 - f) helikopteruheld på eller nær offshore anlæg
 - g) ethvert uheld med dødelig udgang
 - h) enhver alvorlig kvæstelse af fem eller flere personer i samme uheld
 - i) enhver evakuering af personale
 - j) en større miljøhændelse.
3. De årlige rapporter, som medlemsstaterne skal aflægge i henhold til artikel 25, skal mindst indeholde følgende oplysninger:
 - a) anlæggenes antal, alder og placering
 - b) antallet og arten af udførte inspektioner og undersøgelser, eventuelle håndhævelsesforanstaltninger eller domstolsafgørelser
 - c) hændelsesdata i henhold til det fælles indberetningssystem, der er fastsat i artikel 23
 - d) alle væsentlige ændringer af reguleringsrammerne for offshore aktiviteter
 - e) resultaterne af offshore olie- og gasaktiviteter med hensyn til forebyggelse af større uheld og begrænsning af følgerne af større uheld, hvis de alligevel sker.
4. De oplysninger, der er omhandlet i punkt 2, omfatter både faktiske oplysninger og analytiske data angående olie- og gasaktiviteter, og de skal være utvetydige. Oplysningerne og dataene skal gøre det muligt at sammenligne individuelle operatørers og ejeres præstationer inden for samme medlemsstat og præstationer inden for branchen som helhed på tværs af medlemsstater.
5. De oplysninger, der er indsamlet og sammensat, jf. punkt 2 skal gøre det muligt for medlemsstaterne at udsende tidlig varsel om en potentiel forringelse af sikkerheds- og miljømæssigt afgørende barrierer og skal gøre dem i stand til at træffe forebyggende foranstaltninger. Oplysningerne skal også godtgøre den samlede effektivitet af de foranstaltninger og kontrolmekanismer, som individuelle operatører og ejere og branchen som helhed har iværksat, navnlig for at forebygge større uheld og minimere risikoen for miljøet.

6. Til opfyldelse af kravet i artikel 24 skal der udarbejdes et forenklet dataformat, som gør det lettere at offentliggøre relevante data i medfør af dette bilags punkt 2 og at udarbejde rapporter i medfør af artikel 25 på en sådan måde, at de er let tilgængelige for offentligheden og letter grænseoverskridende sammenligning af data.
-

UDKAST

ERKLÆRING FRA KOMMISSIONEN

1. Kommissionen beklager, at nogle medlemsstater i medfør af artikel 41, stk. 3 og 5, er delvis fritaget for pligten til at gennemføre direktivet, og er af den opfattelse, at sådanne fritagelser af hensyn til EU-rettens integritet ikke må danne præcedens.
2. Kommissionen noterer sig, at medlemsstaterne har mulighed for ikke at gennemføre og anvende direktivets artikel 20, når der for nuværende ikke er registreret noget selskab under deres jurisdiktion, der har offshore aktiviteter uden for EU's område.

Med henblik på at sikre effektiv håndhævelse af dette direktiv skal Kommissionen understrege, at det påhviler disse medlemsstater at sikre sig, at selskaber, der allerede er registreret hos dem, ikke omgår direktivets formål ved at udvide deres forretningsformål til at omfatte offshore aktiviteter uden at underrette de kompetente nationale myndigheder om denne udvidelse, således at de kan tage de fornødne skridt til at sikre fuld anvendelse af artikel 20.

Kommissionen vil træffe de nødvendige foranstaltninger for at imødegå enhver omgåelse, den måtte få kendskab til.
